

**SCHAAKVERENIGING
AMSTERDAM
WEST**

Patten!

Augustus 2016

Clubblad van de schaakvereniging Amsterdam West, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met één team in de KNSB-competitie en negen teams in de SGA-competitie. De speelzaal is gevestigd in speeltuinvereniging Bilderdijkpark, Bilderdijkpark 10 te Amsterdam (telefoon 06-38554841, alleen op de clubavond). Senioren spelen op donderdag vanaf 20.00 uur, jeugd van 18.30 tot 20.00 uur.

Colofon

Voorzitter:	Paul Scheermeijer	020-6752518	voorzitter@svamsterdamwest.nl
Secretaris:	Sander van de Wiel	020-6124991	secretaris@svamsterdamwest.nl
Penningmeester:	Henk van de Berg	020-6697314	penningmeester@svamsterdamwest.nl
Intern wedstrijdleiders:	Rob Thijssing	020-6898607	intern@svamsterdamwest.nl
	Bert van de Laar	020-6934033	intern@svamsterdamwest.nl
Extern wedstrijdleader:	Jan Winsemius	06-51567761	extern@svamsterdamwest.nl
Jeugdleader:	Sven Pronk	06-41609244	jeugd@svamsterdamwest.nl
Webmaster:	Rob van Haastere	06-29597631	webmaster@svamsterdamwest.nl
PR:	Ruud Mercks	020-6641784	pr@svamsterdamwest.nl
Redacteur clubblad	Dirk Goes	06-23840526	yeahright87@hotmail.com

Website <http://www.svamsterdamwest.nl/>

Inhoudsopgave

2	Van de voorzitter	Paul Scheermeijer
2	Van de redactie	Dirk Goes
3	Genialiteit wordt niet altijd beloond	Johan Lubbers
7	Eerste team handhaaft zich met fikse moeite	Jeroen Cromsigt
8	De avonturen van Jeroen, Magnus en Fred in Den Haag	Jeroen van den Berg
14	Algeheel klantkaartonhouder	René Pijlman
17	Wil Haggenburgtoernooi	Dirk Goes
18	Veteranenschaak in de lift	Dirk Goes
19	Oranjetoernooi supersterk bezet!	Dirk Goes
23	Met Epishin op de foto	Sander van de Wiel
26	Pinksteren in Maastricht	Dirk Goes
29	Terugblik op een perfect day	Dirk Goes
35	Monsterchess	Jan Winsemius
37	Thuis bij de materiaalcommissaris	Jan Winsemius
41	Ruud Mercks-trofee	Paul Scheermeijer
42	Terugblik op een prachtig jeugdseizoen	Sven Pronk
44	Werner Möller is de nieuwe Best of the West!	René Pijlman
45	De grote misrekening	Kees Heijnis
46	Veel SVAW'ers in Science Park-toernooi	Dirk Goes
47	Science Park-toernooi, laatste ronde	Marc Meuwissen
50	Kroeglopen in De Pijp, ja gezellig!	Dirk Goes
51	Matige prestaties SVAW'ers bij NOVA-toernooi	Dirk Goes
51	Helende Meesters bezoeken revaliderende Frans Schoffelmeer	René Pijlman
53	Een Nabokoviaanse overpeinzing	Herbert Tulleken
55	Het seizoen duurt nog lang	Jan Winsemius
66	De scheuring in de Amsterdamse Schaakbond	Dirk Goes
76	Twitterbericht	René Pijlman

Van de voorzitter

– door Paul Scheermeijer –

Tja, ineens moet er een krant verschijnen, de DIRK heeft zelfs een deadline weten aan te kondigen. Als u net als ik buiten het schaken ook nog van enige weken vakantie wil genieten, is 14 augustus dan ook een slecht ontvangen target, maar bij de definitieve transformatie van Patten tot clubkrant hoort de voorzitter iets zinnigs te brommen, is de tendens.

Nu zal het niet iedereen meer bekend zijn, maar Dirk was redacteur van de clubkrant bij fusiepartner Tal/DCG, en was na de fusie, door de keuze van de club voor het maandelijks op papier verschijnen van het blad, officieel zonder clubkrantenwerk. Intimi wisten al langer dat je het bloed wel uit de schrijver, maar het schrijven nooit uit het bloed kan krijgen, en de pennenvruchten van Dirk zijn ook sinds die tijd volop te bewonderen, waaronder ook in de parallelle krant Patten: vanaf nu dus onze krant.

Er is dit seizoen weer veel gebeurd in onze club. Leden komen, en helaas, leden gaan, soms zelfs voor altijd. Al met al gaat het goed met onze club. We groeien, de clubavonden zijn met soms meer dan 100 schakers erg gevuld te noemen, we zagen onze teams kampioen worden (voor het eerst voor Amsterdam West, maar ook helaas een enkele degradant), en we mochten een geslaagd lustrum vieren. Nee het is nog geen 5 jaar geleden dat 'West' werd opgericht, we vierden de oprichting van onze funderende verenigingen, die beide hun wortels in 1936 hebben en waar wij vandaag nog steeds erg trots op zijn.

Ondertussen sijpelt dagelijks nieuws door uit het verre Rio, waar onze atleten wel even voor weer een topprestatie in de medaillespiegel gaan zorgen, aldus de voorspellingen, die met een zeker *dédain*, dat kennelijk bij topsport hoort, al ver voor de opening heeft plaatsgevonden wereldkundig is gemaakt. Doelstellingen als 'we moeten elke spelen beter presteren' komen op mij toch wel over als beren schieten zonder huiden te hebben verkocht. Gelukkig is er nog nooit een topsporter bij Amsterdam West weggestuurd omdat hij tot laat aan de bar heeft gestaan! Misschien is dat wel de reden waarom schaken – of andere denksporten – geen onderdeel is van het Olympisch gedachtegoed.

Afsluitend wens ik u veel leesplezier tijdens uw vakantie, en hoop u allen weer vol goede schaakmoed te mogen begroeten op onze algemene ledenvergadering op 1 september.

Van de redactie

– door Dirk Goes –

In haar queeste naar een opvolger voor de reeds bij leven legendarische redacteur Hugo de Jonge, die ons vorig jaar december ontviel, heeft het bestuur van Amsterdam West behaagd mij te benoemen tot redacteur van het clubblad, de 'Patten'. Deze taakstelling heb ik onder dankzegging voor het in mij gestelde vertrouwen aanvaard.

Binnen de vereniging ben ik tamelijk bekend, maar voor die enkeling die nu zit te denken '*who the f*** is Dirk Goes?*' leg ik graag mijn geloofsbrieven op tafel. In een vorig schaakleven was ik van 1987 tot 2013 redacteur van Tal Nieuws, het clubblad van de schaakvereniging Tal, en later Tal/DCG. Toen deze vereniging in 2013 fuseerde met Het Probleem, en aldus de vereniging Amsterdam West ontstond, leek het mij een mooi moment om mijn taken neer te leggen, in de geruststellende wetenschap dat de nieuwe vereniging met Hugo een ervaren redacteur in huis had.

Ik doe het wel op mijn manier. Bij Hugo was het een maandblad, ik kom pas uit als ik voldoende kopij heb, en anders dan u gewend was komt het clubblad niet langer als boekje uit. Nieuwe edities komen in PDF op de website te staan, u wordt per e-mail verwittigd dat er een nieuw clubblad is, en u kunt alles van het scherm lezen. Overigens zal ik ervoor zorg dragen dat er van het meest recente clubblad wel minstens één exemplaar op de leestafel komt te liggen.

Het clubblad is nadrukkelijk niet slechts *voor* de leden, maar ook *door* de leden. Wilt u dat een spannende partij voor het nageslacht bewaard blijft, of u maakt u iets mee wat u de moeite waard vindt om met de gehele club te delen, schroom dan niet het toetsenbord ter hand te nemen en mij te bekogelen met kopij. Hoe meer kopij ik krijg, hoe vaker ik kan uitkomen.

Om met Pim Fortuyn te spreken: ik heb er zin an! Ik merk dat ik er nog wel een beetje in moet komen, maar als redacteur weet ik mij omringd met een hecht team van ervaren kopijleveranciers, dus dat moet goed komen. Schroom overigens niet mij aan te spreken over zaken die uws inziens voor verbetering vatbaar zijn.

Genialiteit wordt niet altijd beloond

– door Johan Lubbers –

Op 21 januari 2016 speelde ik voor de kroongroep met zwart tegen Remco Hillebrandt. Ik dacht er volledig vanaf te worden gemept, maar in de tijdnoodfase wist Remco de winnende voortzetting gelukkig niet te vinden. Het is altijd knap hoe Remco vanuit het niets een aanval weet op te zetten.

Wit:	Remco Hillebrandt
Zwart:	Johan Lubbers

1. e4 g6; 2. d4 Lg7; 3. c3 d6; 4. Ld3 Pd7; 5. Pe2 e6; 6. Le3 Pe7; 7. Dd2 h6

Zwart hanteert de zogenaamde Hippopothamus-opening. In gewoon Nederlands: de Nijlpaard-opening.

8. Pa3 a6; 9. Pc2 b5; Pg3 Pb6; 11. b3 Lb7; 12. 0-0 Tc8; 13. f4 f5; 14. d5!?

Een pionoffer voor de aanval

14. fxe4; 15. Lxe4 Lxd5

Zwart staat volgens de computer iets beter.

16. Ld4 Tg8

Beter is 16. 0-0.

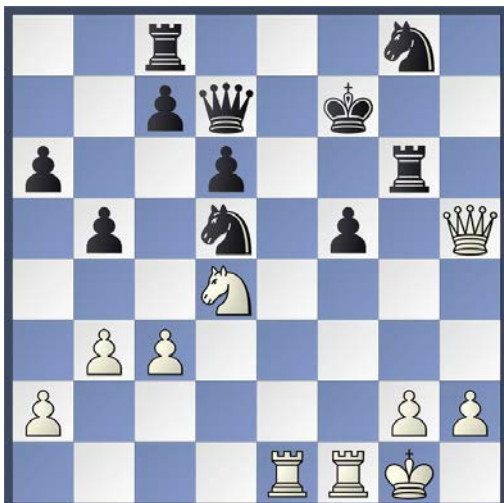
17. Lxg7 Txg7; 18. Pd4 Dd7; 19. f5

Ziet er mooi uit, maar Lxd5 of Tae1 is beter.

19. exf5; 20. Lxd5 Pbxd5; 21. Dxh6 Pg8; 22. Tae1+ Kf7; 23. Pgx5! gxf5; 24. Dh5+ Tg6; 25. Dh7+

25. Txf5+!

25. Tg7; 26. Dh5+ Tg6

27. Pxf5

Remco ziet het niet. 27. Txf5 Pgf6; 28. Tef1 c6; 29. c4 en het paard gaat verloren.

27. Pdf6; 28. Ph4 Dg4; 29. Dh7+ Tg7; 30. Df5 Dxf5; 31. Pxf5

En wit gaf meteen op, 0-1.

Externe competitie 2015/2016

Scoretabellen

A'dam West 1 (KNSB, 3e klasse C)

	Gesp	Mp	Bp
1. DSC Delft 2	9	15	45½
2. Emanuel Lasker 1	9	11	40½
3. Zukertort Amstelveen 3	9	11	39½
4. Caissa 4	9	11	38
5. Paul Keres 3	9	10	38½
6. ASC 1	9	10	37
7. Amsterdam West 1	9	8	34½
8. ASV 3	9	6	33
9. HWP Zaanstad 1	9	6	32
10. De Waagtoren 2	9	2	21½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	4½	4½	4	4½	3	6½	5	6½	7
3½		5½	3½	4	5	5	4½	2½	7
3½	2½		4	4½	4½	5	3½	6	6
4	4½	4		3½	4	2½	5	4½	6
3½	4	3½	4½		4	3½	5	5	5½
5	3	3½	4	4		2	6½	4½	4½
1½	3	3	5½	4½	6		3	2½	5½
3	3½	4½	3	3	1½	5		2½	7
1½	5½	2	3½	3	3½	5½	5½		2
1	1	2	2	2½	3½	2½	1	6	

A'dam West 2 (SGA, Promotieklasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. VAS 2	9	16	51
2. ENPS 1	9	13	39½
3. Caissa 6	9	12	41
4. Laurierboom Gambiet 2	9	12	39½
5. Zukertort Amstelveen 4	9	11	39
6. De Amstel 1	9	8	34
7. Oosten Toren 2 (-2 regl.)	9	7	33
8. Amsterdam West 2	9	6	34
9. ENPS 2	9	2	23
10. VAS 3	9	1	26

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	4	4	6	6	5	8	5	7½	5½
4		4	3½	4½	5	4½	4	4½	5½
4	4		5	3½	2½	5	5½	6	5½
2	4½	3		4	4	5½	5	7	4½
2	3½	4½	4		4	4	5½	6½	5
3	3	5½	4	4		3½	2	4½	4½
0	3½	3	2½	4	4½		4½	5	6
3	4	2½	3	2½	6	3½		5½	4
½	3½	2	1	1½	3½	3	2½		5½
2½	2½	2½	3½	3	3½	2	4	2½	

A'dam West 3 (SGA, 1e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Fischer/Z 2	7	12	31½
2. Amsterdam West 3	7	10	36½
3. Espion 1	7	9	31
4. Almere 3	7	9	30
5. De Raadsheer 2	7	5	27½
6. De Amstel 2	7	5	24½
7. Caissa 8	7	4	23½
8. VAS 5	7	2	19½

1	2	3	4	5	6	7	8
	5	5	2	4½	5	5	5
3		3½	6½	4½	6	7	6
3	4½		3½	5	4	4½	6½
6	1½	4½		2½	4	7	4½
3½	3½	3	5½		4	4½	3½
3	2	4	4	4		2½	5
3	1	3½	1	3½	5½		6
3	2	1½	3½	4½	3	2	

A'dam West 4 (SGA, 2e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Volewijckers 1	7	12	41
2. Amsterdam West 4	7	12	35½
3. Fischer/Z 3	7	9	30½
4. MSK 1	7	7	29
5. WSC 1	7	6	25½
6. Almere 6	7	4	18
7. ZZ 1	7	3	23½
8. VAS 6	7	3	21

1	2	3	4	5	6	7	8
	3½	6	5	7½	6	6½	6½
4½		3½	5½	5½	5½	5	6
2	4½		4½	5½	6½	3½	4
3	2½	3½		5	6½	4	4½
½	2½	2½	3		7	4½	5½
2	2½	1½	1½	1		4½	5
1½	3	4½	4	3½	3½		3½
1½	2	4	3½	2½	3	4½	

A'dam West 5 (SGA, 3e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Amsterdam West 5	7	14	39½
2. Caissa 10	7	12	30
3. De Amstel 3	7	10	32
4. ENPS 4 (-2 regl.)	7	6	34
5. Laurierboom Gambiet 3	7	5	27½
6. VAS 8	7	3	23
7. Amsterdam West 7	7	2	19½
8. Espion 4	7	2	18½

1	2	3	4	5	6	7	8
	7	6	5	4½	5½	6	5½
1		4½	4½	5	4½	6	4½
2	3½		4½	4½	6	5½	6
3	3½	3½		5	6	6½	6½
3½	3	3½	3		4	4½	6
2½	3½	2	2	4		3½	5½
2	2	2½	1½	3½	4½		3½
2½	3½	2	1½	2	2½	4½	

A'dam West 6 (SGA, 3^e klasse A)

	Gesp	Mp	Bp
1. VAS 7	7	14	39½
2. Pegasus 2	7	9	30½
3. Oosten Toren 3	7	8	30½
4. Amsterdam West 6	7	7	30
5. Espion 3	7	7	27½
6. De Amstel 4	7	6	24½
7. Volewijckers 2	7	5	25
8. Almere 7	7	0	16½

1	2	3	4	5	6	7	8
	5	5	6	5½	6½	7	4½
3		3	4	4½	5	5	6
3	5		3	3	5½	4½	6½
2	4	5		4	3	4	8
2½	3½	5	4		4	4	4½
1½	3	2½	5	4		4	4½
1	3	3½	4	4	4		5½
3½	2	1½	0	3½	3½	2½	

A'dam West 7 (SGA, 3^e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Amsterdam West 5	7	14	39½
2. Caissa 10	7	12	30
3. De Amstel 3	7	10	32
4. ENPS 4 (-2 regl.)	7	6	34
5. Laurierboom Gambiet 3	7	5	27½
6. VAS 8	7	3	23
7. Amsterdam West 7	7	2	19½
8. Espion 4	7	2	18½

1	2	3	4	5	6	7	8
	7	6	5	4½	5½	6	5½
1		4½	4½	5	4½	6	4½
2	3½		4½	4½	6	5½	6
3	3½	3½		5	6	6½	6½
3½	3	3½	3		4	4½	6
2½	3½	2	2	4		3½	5½
2	2	2½	1½	3½	4½		3½
2½	3½	2	1½	2	2½	4½	

A'dam West 8 (SGA, 4^e klasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. Amsterdam West 8	9	18	49
2. Het Grasmatt 2	9	15	52½
3. MSK 2	9	11	37
4. Caissa 11	9	11	36½
5. Chaturanga 2	9	10	37½
6. Amsterdam West 9	9	8	30½
7. ENPS 5	9	6	33
8. Pegasus 3	9	4	28½
9. Caissa 12	9	4	26
10. Amsterdam West 10	9	3	29½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	4½	6½	5	4½	6	5	6	7	4½
3½		6	5½	4	7½	5½	7½	6	7
1½	2		6½	4	5½	3½	5	4½	4½
3	2½	1½		5	4½	5	4	6	5
3½	4	4	3		4	4½	5½	5	4
2	½	2½	3½	4		4½	4½	4	5
3	2½	4½	3	3½	3½		5	3½	4½
2	½	3	4	2½	3½	3		6	4
1	2	3½	2	3	4	4½	2		4
3½	1	3½	3	4	3	3½	4	4	

A'dam West 9 (SGA, 4^e klasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. Amsterdam West 8	9	18	49
2. Het Grasmatt 2	9	15	52½
3. MSK 2	9	11	37
4. Caissa 11	9	11	36½
5. Chaturanga 2	9	10	37½
6. Amsterdam West 9	9	8	30½
7. ENPS 5	9	6	33
8. Pegasus 3	9	4	28½
9. Caissa 12	9	4	26
10. Amsterdam West 10	9	3	29½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	4½	6½	5	4½	6	5	6	7	4½
3½		6	5½	4	7½	5½	7½	6	7
1½	2		6½	4	5½	3½	5	4½	4½
3	2½	1½		5	4½	5	4	6	5
3½	4	4	3		4	4½	5½	5	4
2	½	2½	3½	4		4½	4½	4	5
3	2½	4½	3	3½	3½		5	3½	4½
2	½	3	4	2½	3½	3		6	4
1	2	3½	2	3	4	4½	2		4
3½	1	3½	3	4	3	3½	4	4	

A'dam West 10 (SGA, 4^e klasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. Amsterdam West 8	9	18	49
2. Het Grasmatt 2	9	15	52½
3. MSK 2	9	11	37
4. Caissa 11	9	11	36½
5. Chaturanga 2	9	10	37½
6. Amsterdam West 9	9	8	30½
7. ENPS 5	9	6	33
8. Pegasus 3	9	4	28½
9. Caissa 12	9	4	26
10. Amsterdam West 10	9	3	29½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	4½	6½	5	4½	6	5	6	7	4½
3½		6	5½	4	7½	5½	7½	6	7
1½	2		6½	4	5½	3½	5	4½	4½
3	2½	1½		5	4½	5	4	6	5
3½	4	4	3		4	4½	5½	5	4
2	½	2½	3½	4		4½	4½	4	5
3	2½	4½	3	3½	3½		5	3½	4½
2	½	3	4	2½	3½	3		6	4
1	2	3½	2	3	4	4½	2		4
3½	1	3½	3	4	3	3½	4	4	

Individuele scores

Amsterdam West 1	Score			TPR
Johan Lubbers	6	uit	9	2072
Hans Leeftang	4	uit	9	1999
Yvette Nagel	4	uit	9	1839
Frans Schoffemeer	3	uit	9	1932
Ron Klein	5½	uit	8	2156
Jeroen Croomsigt	3	uit	8	1858
Wim Helmers	4½	uit	7	2141
Iwan Bonoo	2	uit	4	1896
Chris Vos	1½	uit	4	1758
Remco Hillebrandt	1	uit	2	1900
Jan Winsemius	0	uit	2	1030
Ansgar Mohnkern	0	uit	1	1020
34½ uit 72				

Amsterdam West 2	Score			TPR
Sven Pronk	5½	uit	9	2088
Paul Scheermeijer	3	uit	9	1795
Peter Manuel	2½	uit	9	1784
Iwan Bonoo	5½	uit	8	1956
Piet Kooiman	4½	uit	8	1953
Rob Scheermeijer	2½	uit	8	1773
Frank van de Pavoordt	4	uit	7	1927
Jan Schuur	2	uit	7	1879
Ansgar Mohnkern	1	uit	2	1986
Jeroen van den Berg	1	uit	1	2040
Remco Hillebrandt	1	uit	1	2799
Rob Kotmans	½	uit	1	1843
Hugo de Jonge	0	uit	1	1035
Reglementair	1	uit	1	
34 uit 72				

Amsterdam West 3	Score			TPR
Remco Hillebrandt	7	uit	7	2636
Jan Winsemius	5½	uit	7	2023
Mark Nieuwenbroek	4	uit	7	1878
Marc Meuwissen	3½	uit	7	1709
Erik Dekker	3	uit	7	1704
Tom Visser	3½	uit	6	1725
Ansgar Mohnkern	5	uit	5	2663
Jos Kooiker	2	uit	2	2592
Benno de Jongh	1	uit	2	1695
Andy Gerritsen	½	uit	2	1518
Rob Kotmans	½	uit	2	1540
Floris Golbach	1	uit	1	2337
Thomas Hufener	0	uit	1	1409
36½ uit 56				

Amsterdam West 4	Score			TPR
Floris Golbach	6½	uit	7	2060
Marlo Coolen	6	uit	7	1867
Mehmet Elliyasa	4	uit	7	1703
George Boellaard	2½	uit	7	1677
Partipan Groen in 't Wout	2½	uit	7	1638
Frits Veenstra	1½	uit	6	1693
Cor Groen	4	uit	5	1922
Olivier Hersperger	3½	uit	5	1713
Rob van Haastere	2	uit	2	2280
Benno de Jongh	1	uit	1	2241
Regl.	2	uit	2	
35½ uit 56				

Amsterdam West 5	Score			TPR
Himmet Obut	6½	uit	7	1778
Bas van den Berg	6	uit	7	1793
Sander van de Wiel	5½	uit	7	1783
Casper Hoorn	4½	uit	7	1720
Jan de Heer	3½	uit	7	1548
Rik Hendriks	3½	uit	4	1826
Ger Kemper	2½	uit	4	1636
Rob Thijssing	1	uit	3	1294
Bert van de Laar	1	uit	3	1457
Hilbrand Bruinsma	1½	uit	2	1683
Stephan Muller	1	uit	2	1912
Bart de Boer	1	uit	1	2250
Rob van Haastere	1	uit	1	2159
Henk Kelch	1	uit	1	2286
39½ uit 56				

Amsterdam West 6	Score			TPR
André Marcus	4½	uit	7	1425
Bart de Boer	4	uit	7	1654
Hilbrand Bruinsma	4	uit	7	1612
Jan Pieter Streef	3½	uit	7	1595
Gerald van de Pieterman	3½	uit	7	1430
Rob Thijssing	3	uit	7	1417
Herbert Tulleken	3	uit	5	1616
Hugo de Jonge	3	uit	3	2187
Hans Balhuizen	1½	uit	3	1389
Kees Heijnis	0	uit	1	819
Ernst ter Schegget	0	uit	1	633
30 uit 56				

Amsterdam West 7	Score			TPR
Marjolein Theunissen	3	uit	6	1639
Kees Heijnis	3	uit	6	1573
Willem Visser	2½	uit	6	1342
Ron Segers	2	uit	6	1202
Bert Dreef	1½	uit	6	1330
Paul Aarsman	2	uit	5	1467
Maarten Roos	1	uit	5	1310
Henk van de Berg	1	uit	5	1344
Steeff van de Berg	1	uit	4	1166
Arie van Walraven	1	uit	2	1712
Ralph Sanders	1	uit	2	
Hans Spanjersberg	1	uit	2	1613
Cees Flikweert	0	uit	1	696
19½ uit 56				

Amsterdam West 8	Score			TPR
Rob van Haastere	8	uit	9	1803
Hans Balhuizen	7	uit	9	1629
Hans Spanjersberg	6	uit	9	1582
Bert van de Laar	5½	uit	9	1426
Jeroen van Haastere	5½	uit	8	1448
Ronald Kersbergen	6	uit	7	1577
Ralph Sanders	4	uit	7	1246
Arie van Walraven	3	uit	6	1376
Cees Flikweert	1½	uit	2	1579
Nanne Kingma	1	uit	1	1901
Marjolein Aarten	1	uit	1	1592
Olivier Lingbeek	½	uit	1	1291
Pieter Venema	0	uit	1	234
Thijs Boon	0	uit	1	
Jo van den Berg	0	uit	1	
49 uit 72				

Amsterdam West 9	Score			TPR
Thijs Loermans	5	uit	9	1550
Job Eisses	4½	uit	9	1290
Jan Warmerdam	1½	uit	9	1044
Richard van der Veur	1	uit	8	836
Cees Flikweert	4½	uit	7	1620
Thijs Boon	4½	uit	7	1470
Jo van den Berg	2½	uit	7	1222
Rogier Hofland	3	uit	6	1466
Jos Jaarsveld	1½	uit	6	1154
Marjolein Aarten	1	uit	1	2227
Nanne Kingma	1	uit	1	2088
Hans van Wetering	½	uit	1	1416
Marcella Mercks	0	uit	1	
30½ uit 72				

Amsterdam West 10	Score			TPR
Marjolein Aarten	2½	uit	9	1311
Bart Rozeboom	1½	uit	9	953
Nanne Kingma	5½	uit	8	1637
Jan Looijen	5½	uit	8	1349
Olivier Lingbeek	5	uit	8	1550
Rob Adamson	1½	uit	8	1184
Pieter Venema	4	uit	7	1389
Jeroen Fransz	1	uit	6	1090
Karel van Hattum	2	uit	5	1185
Jolanda den Ouden	1	uit	3	1260
29½ uit 72				

Eerste team handhaaft zich met fikse moeite

- door Jeroen Cromsigt -

De tweede helft van het seizoen stond in het teken van handhaving, na een matige start met drie verloren wedstrijden en een keer winst tegen de nummer laatst. In ronde 5 leek het lek nog niet boven, maar in een ontknoping vol spanning kwam eerst invaller Iwan Bonoo terug uit verloren positie nadat zijn tegenstander door de keuzestress van het kiezen uit de vele winstwegen zowaar mistastte en de positie remise liet glippen. Hans Leeftang mocht de uitslag bepalen. Lang stond het gelijk, maar de nauwkeurigheid en vasthoudendheid van Hans deden de tegenstander langzaam maar zeker de das om. Pas na vijf uur strijd mocht Hans het verlossende punt laten bijtellen. Een onverwachte winst van 3½-4½ in Utrecht en weer boven de degradatiestreek, we konden weer ademen.

In de zesde ronde thuis tegen het sterkste team en latere kampioen DSC Delft 2. Eerlijk geschreven kwamen wij er niet aan te pas, bij de eerste tijdcontrole stonden wij al 0-4 achter. Een kansloze nederlaag van 1½-6½ was ons deel. Ron Klein onttrok zich aan de malaise door als enige te winnen. Helaas viel ons team terug naar een degradatieplek.

De angstgevoelens over een goede afloop van het seizoen namen toe, en de in aanverwante schaakzaken ervaren Jeroen van den Berg bemoeide zich in positieve zin met ons lot. Hij vertelde mij dat het eerste wat peper in hun figuurlijke achterste kon gebruiken, omdat de wil van het team om te winnen ver was weggezakt. Hij speelt naast onze club ook bij SOPSWEPS ("Samen Op Pad Spelen Wij Een Potje Schaak"), en daar doen ze aan vorsoppen, hoofdsoppen en nasoppen. Wat zoveel betekent als vooraf samen een thee of koffie drinken, dan schaken en vervolgens afpilsen.

Mede door zijn contact met teamkapitein Johan Lubbers zaten wij in Alphen aan den Rijn ruim voor aanvang een bakje te doen. Of er een oorzakelijk verband is weet ik niet, maar dit was onze beste wedstrijd van het seizoen. De toch sterkere tegenstander maakte de ene na de andere fout, en de daaruit voortvloeiende kansen werden door onze spelers vakkundig benut. Ik was de enige uitzondering, mijn tegenstander deed niets verkeerd en richting tijdnood ik helaas wel, waardoor ik de enige nul was in deze uitstekende 2-6 overwinning. Bijzonder was de zege van Frans Schoffelman, die een tegenstander met TPR 2555 (tot dan toe 8½ uit 9!) vanuit de opening met zwart moeiteloos versloeg in een scherpe variant van de Keres-aanval. Degradatieconcurrent ASV verloor, en plots stonden wij twee punten op hen voor, een geruststellende gedachte.

De voorlaatste wedstrijd kregen wij bezoek van de schaakvereniging Emanuel Lasker uit het hoge noorden van Friesland (Sint Jacobiparochie). De strijd ging lang gelijk op. Invaller Remco Hillebrandt mishandelde met zwart het Evans-gambiet, stond verloren, maar de tegenstander maakte het niet af, en Remco bleek aan het eind van de dag de enige met een vol punt te zijn!

Frans Schoffelman mocht bij een 3-4 achterstand de uitslag bepalen. Hij stond mooi tot gewonnen in een complexe stelling. In het vijfde uur ontglipte zijn tegenstander aan de druk en maakte gebruik van zijn vrijpion om tegenkansen te creëren. Door alle voornoemde invloeden ging het mis voor Frans, en verloren wij met 3-5. Voor zijn verdediging pleit dat zijn tegenstander (Jan Hibma) met 7½ uit 9 topscorer werd van onze klasse 3C.

Bij een 4-4 zouden wij al veilig zijn geweest, nu moest er nog echt serieus worden gespeeld in de laatste ronde. Daarin traden wij aan tegen stadgenoot Caissa 4. René Pijlman, speler van Caissa 4 en onze club, had zich voor deze wedstrijd teruggetrokken om belangenverstrengeling te vermijden. Zowaar ging de wedstrijd van een leien dakje. Uiteindelijk verloor niemand van ons en scoorden wij drie keer, waardoor wij ons handhaafden.

Opmerkelijk was dat mededegradatiekandidaat ASV 3 won van het sterke Zukertort 3, en dat daardoor zowaar HWP Zaanstad verrassend degradeerde. Na drie ronden stonden zij nog met 100% bovenaan! Verder scoorden alleen Johan Lubbers, Wim Helmers en Ron Klein boven verwachting, de andere basisspelers en invallers presteerden beneden hun niveau. Door invloedrijke kringen buiten het team wordt wel eens geroepen dat het team wat verjonging kan gebruiken, maar de statistieken pleiten toch eerder voor een vergrijzing, aangezien de oudere helft van het team veruit de beste TPR had!

De avonturen van Jeroen, Magnus en Fred in Den Haag

- door Jeroen van den Berg -

Hoe het precies ging, weet ik me niet eens meer zo goed herinneren. Het was dinsdagavond 2 februari 2016, ik liep rond bij de simultaan van Magnus Carlsen in de Tweede Kamer (dit jaar voor de tiende achtereenvolgende keer gehouden onder de naam 'Torentjesschaak') en maakte her en der een praatje met enkele bekenden. Eigenlijk wat ik altijd doe op een gelegenheid als deze. Ik was een groot gedeelte van dezelfde dag al met Magnus opgetrokken, in Wijk aan Zee. Er waren verschillende shoots voor de camera, terwijl hij ook uitvoerig werd geïnterviewd. Nu had ik hem zojuist losgelaten voor de simultaan, en hem daarbij veel succes gewenst. Tijd voor mezelf dus.

Juist toen ik een glaasje witte wijn wilde pakken, werd ik gewenkt door Fred Teeven. Teeven zat zelf te schaken tegen Magnus, want het betrof een simultaan tegen politici, oud-politici en politiek-journalisten. Ik zette mijn glas wijn terug en liep op hem af. Teeven en ik kennen elkaar van het Max Euwe Centrum, waar ik nog altijd bestuurslid ben, en hij enkele jaren voorzitter was.

Hij begroette mij amicaal, maar had daarbij meteen een vraag: "Sorry, ik moet eigenlijk zo weg naar een vergadering waarbij ik niet mag ontbreken. Zou jij deze stelling willen overnemen? Ik vind het namelijk wat ongepast om zomaar op te geven namelijk...." Of woorden van vergelijkbare strekking, de letterlijke tekst weet ik niet meer.

Tja. Mijn gedachten keerden terug naar het glaasje witte wijn. Dat was wel erg verleidelijk, alsmede de aanwezige mensen die er in de buurt stonden. Aan de andere kant is elke partij die je tegen de wereldkampioen kunt spelen natuurlijk mooi meegenomen. Ik besloot het te doen, nadat ik Magnus zelf en arbiter Aart Strik keurig om formele toestemming had gevraagd. Beiden maakten geen bezwaar.

De onderlinge score was op dat moment overigens gelijk. Ooit, bij zijn debuut in het toen nog Corus Chess Tournament, speelde de 13-jarige Magnus een simultaan tegen managers van Tata Steel, alsmede enkele mensen uit de organisatie. Ziehier onze eerste simultaanpartij, uit 2004:

Wit:	Magnus Carlsen
Zwart:	Jeroen van den Berg

Managerssimultaan Corus Chess Tournament, 15 januari 2004

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 f5; 4. Pc3 fxe4; 5. Pxe4 d5; 6. Pxe5 dxe4; 7. Pxc6 Dg5; 8. Pxa7+?

De piepjonge Magnus kende de theorie niet zo goed. 8. De2 is gebruikelijk.

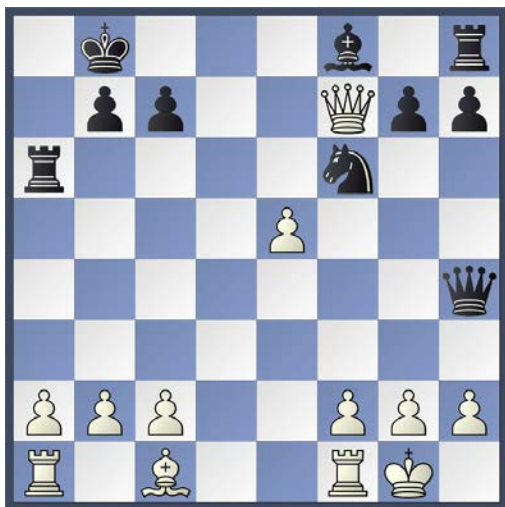
8. Ld7?

Geen goeie reactie, 8. Kd8! was sterk.

9. Lxd7+ Kxd7; 10. 0-0 Txa7; 11. d3 Dh4; 12. dxe4+ Kc8; 13. Dd5 Pf6; 14. De6+ Kb8; 15. e5 Ta6

Houdini geeft 15. De4!?, met groot voordeel voor zwart.

16. Df7?

16. Lc5!; 17. g3 Dh5?

17. De4!; 18. exf6 Txf6 wint meteen.

18. Dxh5 Pxd5; 19. Kg2 Tf8; 20. f4 g6; 21. Ld2 Pg7; 22. b4 Td8; 23. Tfd1 Le7; 24. a4 Tc6

In deze spannende stelling werd tot remise besloten. Magnus zelf wilde wel doorspelen en had duidelijk de pest in. Hij won immers al zijn andere partijen. Vader Carlsen vond echter dat hij mijn aanbod moest aannemen, want het was al erg laat en er wachtte hem nog een zwaar toernooi in de Grootmeestergroep C, dat hij overigens met verve zou winnen. Het bleek het begin van een imposante loopbaan, zoals we nu weten.

12 jaar geleden

Deze geschiedenis van 12 jaar geleden kenden Magnus en ik allebei. Jazeker, ook Magnus, want hij is er in de twaalf keer dat hij in Wijk aan Zee meedeed weleens over begonnen. Volgens mij heeft het hem altijd dwars gezeten dat hij in die partij verschillende malen op de rand van verlies heeft gestaan. Ik had de partij niet goed genoteerd, maar gelukkig wist Magnus mij enkele jaren later te helpen aan de juiste zetten. Zo gaat dat bij genieën, die onthouden ALLES!

Terug naar Den Haag. Ik nam de partij van Teeven over na de zesde zet van wit. De aantekeningen in de partij stammen uit een eerder verschenen Nieuwsbrief van het Max Euwe Centrum.

Wit:	Magnus Carlsen
Zwart:	Fred Teeven / Jeroen van den Berg

1. d4 d5; 2. c4 c6; 3. Pc3 e6; 4. e4 Lb4; 5. Ld2 Pf6; 6. e5

Teeven had in een bekende stelling van de Noteboom/Slavisch het weinig gebruikelijke 4. Lb4 gespeeld, waarop Magnus kalm reageerde. Hier nam ik de partij dus over van Teeven.

6. Lxc3! 7. bxc3 Pe4; 8. Pf3 b6; 9. cxd5 cxd5; 10. Ld3 Pxd2; 11. Pxd2 Dd7; 12. De2 Lb7; 13. 0-0 0-0; 14. f4 f5; 15. exf6 Txf6; 16. g4

Ik twijfel of dit de sterkste is, maar wie ben ik om de wereldkampioen te be- of veroordelen?

16. Pc6; 17. g5 Tff8

Hier zat ik naar de variant 18. Lxh7+ Kxh7; 19. Dh5+ Kg8; 20. g6 te kijken, waarover ik mij enige zorgen maakte. Waarschijnlijk ten onrechte, maar het geeft wel aan hoe gevaarlijk de witte aanval al is.

18. Tae1 Tae8; 19. Dg4 g6; 20. Te3 Pd8; 21. Pf3 Dc7!

In interviews na de partij, al dan niet ingekort of anderszins wat uit zijn verband gerukt, werd soms de suggestie gewekt dat Fred Teeven de partij op de zesde zet achterliet in een hopeloze stelling. Graag wil ik hier iets rechtzetten. Ik vond (en vind) de stelling na 6. e5 prettiger voor wit, maar niet meer dan dat. Ik begon de partij daarom met weinig vertrouwen, ook al doordat een dergelijk gesloten karakter van de stelling mijzelf doorgaans niet zo ligt. Bovendien wist ik tegen wie ik speelde...

Echter, na de laatste zet van zwart kreeg ik het gevoel dat ik tegenkansen had gecreëerd. Zwart dreigt zowel op f4 als op c3 te nemen, waarop Magnus voor de eerste keer in de partij langere tijd nadacht: een stuk of 12 seconden in plaats van de gebruikelijke 5, wat hij aan ieder bord deed tijdens de simultaan.

22. Pe5 Dxc3; 23. Th3 Dxd4+; 24. Kh1 Pc6??

Dit is een grove fout, die de partij meteen weggeeft. Zie daarom nogmaals mijn opmerking na de 21e zet van zwart: als iemand de partij heeft weggegeven, dan ben ik dat zelf geweest, met deze zet. Aangewezen was het positionele kwaliteitsoffer 24. Tf5!?, waarna de witte aanval wordt stopgezet. Ironisch genoeg leidt deze blunder ertoe dat zwart de partij twee zetten later weet te winnen.

25. Lxg6!

Winnend. Ik was me hiervan overigens tijdens de partij niet bewust. Ook 25. Dh4 zou hebben gewonnen; het door mij geplande 25. Te7 wordt dan eenvoudig afgestraft met 26. Lxg6.

25. hxg6

26. Pxg6???

Een kolossale blunder. Eenvoudig winnend was nog steeds 26. Dh4 De4+; 27. Tff3.

26. De4+

En onmiddellijk opgegeven (0-1).

In 2016 (foto gemaakt door Sir Francis).

Hierna waren Teeven en ik voor even 'wereldnieuws'. Zeker in schakersland, maar ook in andere programma's. Er werd al snel in Den Haag over de nieuwe 'Teevendael' gesproken, en toen Arjen Lubach er in zijn succesvolle programma 'Lubach op zondag' aandacht aan besteedde, bleven bij mij de reacties binnenstromen. Ook Teeven werd door verschillende media gebeld naar aanleiding van deze bijzondere overwinning.

Al met al een bijzondere dag, zeker voor mij. Met Magnus als een sportieve verliezer, want hij vertelde voor de NOS-camera het verhaal dat hij al in 2004 een keer remise tegen mij had gespeeld, en dat hij dus 12 jaar later van mij had verloren (ook ditmaal won hij al zijn andere partijen). "Kennelijk ben ik in die periode niet sterker geworden", zei hij met een glimlach en een knipoog.

Ik denk zelf van wel. Als je de twee partijen met elkaar vergelijkt, is de echte conclusie dat ikzelf zwakker ben geworden, want de partij uit 2004 was van mijn kant een stuk beter dan die van 2016. Maar het resultaat zal natuurlijk onthouden worden door de mensen. Ik zal daarom de komende jaren uit de buurt van Magnus blijven als hij ergens een simultaan-seance geeft...

Zie verder de volgende links naar de partij Carlsen-Teeven/Van den Berg:

<http://nos.nl/artikel/2084526-grootmeester-carlsen-heeft-moeite-met-teeven.html>

<https://en.chessbase.com/post/magnus-carlsen-plays-simul-in-dutch-parliament>

<http://www.vpro.nl/zondag-met-lubach/kijk/afleveringen/seizoen-4/aflevering-5.html>

(start bij minuut 2:35 en einde bij minuut 4:12)

Max Euwe Centrum al bijna 30 jaar een begrip!

Eind 2016 bestaat het Max Euwe Centrum (MEC) 30 jaar. Begonnen in de Paleisstraat, maar nu inmiddels meer dan 25 jaar op het Max Euweplein, op de eerste verdieping boven het bekendste buitenschaakspel van Nederland.

Het MEC is opgericht ter nagedachtenis aan Max Euwe, de enige Nederlandse wereldkampioen schaken (1935-1937). Er is een permanente tentoonstelling over Euwe, er zijn wisseltentoonstellingen en er is een grote bibliotheek met meer dan 10.000 titels.

In het MEC kun je leuk en interessant beeldmateriaal over schaken bekijken, je kunt er leren schaken op de computer, er zijn leuke schaakpuzzels om op te lossen, kun je snuffelen in de duizenden boeken, ook zijn er 2e-hands boeken te koop, maar natuurlijk kun je er ook een potje schaken. Voor de jeugd zijn er museumquizzes, speciale leerzame en ludieke spelletjes, schaaktekeningen en videoclips.

Met enige regelmaat organiseren we schaaktrainingen, lezingen, boekenmarkten, filmmiddagen en elke zomer een groot Schaakfestival, buiten op het Max Euweplein. Ook geven we vier keer per jaar een nieuwsbrief uit (twee papieren en twee digitale). Op onze website, een *must* voor elke schaakliefhebber, staat nog veel meer over onze activiteiten en over Euwe.

Interessant voor jong en oud, en de toegang is gratis!

Het MEC is dinsdag tot en met vrijdag en op de eerste zaterdag van de maand geopend van 12.00 tot 16.00 uur.

Max Euwe Centrum
Max Euweplein 30a
1017 MB Amsterdam

020-6257017
euwemec@xs4all.nl
www.maxeuwe.nl

Algeheel klantkaartonhouder

– door René Pijlman –

Overall krijg je ze. Worden ze ongevraagd toegestuurd. Worden ze afgedwongen en opgedrongen. Klantkaarten.

Kleine lettertjes zijn eraan verbonden, met rare actievoorwaarden en toestemming die je zou geven voor van alles en nog wat. Sluwe systemen zitten erachter, met gekoppelde computers die heel veel van je weten. Als je bij de ene outlet van het Ahold-conglomeraat een fles whisky koopt, krijg je bij de andere ongevraagd een doosje paracetamol in je mandje. De privacywaakhond vindt het best, want je hebt toch toestemming gegeven?

Er is meestal geen daadwerkelijk voordeel aan verbonden. Een beetje korting op een veel te duur product. Spaarzegels en krentepunten, om je eigen moestuintje of een restaurantbon bij elkaar te sparen.

Ik ben ertegen. Ik wil het niet. In mijn portemonnee geen klantkaarten. Ik verklaar mij niet akkoord met actievoorwaarden. Ik geef geen toestemming om mijn gegevens in een database te stoppen. En om elk risico van ongewenste herkenning te vermijden, betaal ik het liefst contant. Ik ben algeheel klantkaartonhouder.

En dan lees ik in de Patten van oktober 2015 tot mijn ontsteltenis niet alleen dat Jan Winsemius mij vrolijk tot klant verklaart, maar ook dat hij een klantkaart gaat ontwikkelen. Die aankondiging heeft op mij hetzelfde effect als een vinagrettevlek op een rode lap. Proactieve irritatie. Agressieve jeuk. Een uitbraak van klantkaartallergie. Het moet niet gekker worden.

Zodoende wens ik bekend te maken dat ik mijn klandizie bij de firma Winsemius beëindig. Ik zal in volle overtuiging de gevolgen van mijn keuze dragen, geen punten meer leveren én geen bitterballen meer bietsen. In feite had ik daartoe al in november 2015 besloten, en beide partijen die ik sindsdien tegen de klantvriendelijke Winsemius heb gespeeld, heb ik tot mijn grote genoegen gewonnen.

Ik raad eenieder aan mijn voorbeeld te volgen en een eind te maken aan dat omineuze klantkaartgebeuren binnen onze gezellige vereniging. Daartoe start ik de serie '10 methoden om van Jan Winsemius te winnen', waarvan ik nu methoden 1 en 2 presenter. In de komende jaren zal ik dat aanvullen met de verschillende klunzige manieren waarop Jan van mij gaat verliezen.

Methode 1: offer een stuk voor een paar pionnen

Als je de kans krijgt een stuk te offeren voor een stuk of drie pionnen, grijp die kans dan. Ook al is het niet correct, Jan is uit zijn hum. Een stuk meer, het lijkt al uit, de klant geeft zo wel op. Maar de situatie vraagt om nauwkeurigheid, aandacht voor detail, vastberaden calculatie. En dat is niet Jan's forte, zullen we maar zeggen. Luiheid en zelfgenoegzaamheid liggen bij elke zet op de loer.

Wit:	René Pijlman	(1862)
Zwart:	Jan Winsemius	(1877)

Interne competitie Amsterdam West, 17 maart 2016

1. e4 c5; 2. Pf3 e6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 d6; 6. Le3 Pc6; 7. f3

Nadat ik met zwart hard was geveegd door jeugdtalent Siem van Dael in mijn Tata-tienkamp, wilde ik de Engelse aanval zelf ook een keer spelen met wit. Het is niet mijn normale repertoire, maar tegen Jan durf ik wel te experimenteren. Met je klantkaart.

7. a6; 8. Dd2 Dc7; 9. 0-0-0 h5

Een weinig gespeelde zijvariant, die het aanvalsplan met g4 verhindert.

10. Le2 Ld7; 11. The1 b5?!

Meer solide lijkt me de saaie ontwikkelingszet 11. Le7.

12. Lxb5! axb5; 13. Pdx b5 Db8; 14. Pxd6+ Lxd6; 15. Dxd6 Dxd6; 16. Txd6 0-0?

Daar is de eerste luie zet al.

17. Ted1 Tfd8; 18. Lg5 Le8; 19. e5 Txd6; 20. exd6

Een vierde verbonden vrijpion erbij.

20. Ld7; 21. Lxf6 gxf6; 22. Pe4! Kg7; 23. Pc5 Pb8; 24. a4?

Een kleine onnauwkeurigheid in een overigens voorbeeldige partij. Beter was 24.Kb1.

24. Kf8?

Weer zo'n luie zet, in plaats van even mijn onnauwkeurigheid te bestraffen. 24. Lxa4; 25. Pxa4 Txa4; 26. d7 en zwart moet 26. Pxd7 spelen, dacht ik. Maar het klopte niet wegens 26. Ta1+; 27. Kd2 Txd1+; 28. Kxd1 Pxd7.

25. Td4 Ta7; 26. b3 Lc6; 27. Th4 Pd7; 28. Txb5 f5; 29. Th8+ Kg7; 30. Tc8; 1-0.

Methode 2: sla het staartstuk van de batterij

Als Jan een batterij opstelt, dan gaat zijn volle aandacht uit naar het kopstuk. Daar wenst hij een verwoestende zet mee uit te voeren. Zo werkt immers de aftrekaanval. Sla gewoon het staartstuk en Jan mept impulsief met het kopstuk iets van het bord. Waarna blijkt dat het staartstuk dat het kopstuk dekte als zodanig niet meer aanwezig is.

Bij de partij die ik hier ter illustratie presenteer, moet worden opgemerkt dat Jan periodekampioen kon worden door van mij te winnen. Hij nam daardoor wat meer risico, denkend dat hij tegen een klant speelde. Het bericht van beëindiging van klandizie had Jan nog niet bereikt.

Wit:	Jan Winsemius	(1861)
Zwart:	René Pijlman	(1857)

Interne competitie Amsterdam West, 5 november 2015

1. e4 c5; 2. Pf3 e6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 a6; 5. c4

Saaie Maroczy-bind, de lafaard. Een hedgehog kun je krijgen!

5. Dc7; 6. a3 Pf6; 7. Pc3 b6; 8. Le3 Lb7; 9. f3 d6; 10. Le2 Pbd7; 11. 0-0 Le7; 12. Dd2 0-0; 13. Tfc1 Tac8; 14. b4 Db8; 15. Lf1 Tfe8; 16. Df2 Ld8; 17. Pb3 Lc7; 18. g3 Pe5; 19. Le2 d5

Misschien een beetje ongeduldig.

20. exd5 exd5; 21. c5 Pc4; 22. Ld4 Te6?

Hier gebeuren even een paar minder goeie zetten, maar daar gaat het nu niet om.

23. cxb6 Lxb6; 24. Lxb6 Pxb6; 25. Pd4? Tee8; 26. Lf1 Pc4; 27. Lh3 Tcd8; 28. Pa4 Lc8!; 29. Lxc8 Txc8; 30. Pc5 a5; 31. Pa6?! Dd6; 32. b5 Pd7; 33. a4 Df6; 34. Te1 Pde5; 35. Tad1 g6; 36. Te2 Kg7; 37. h3 Pd6; 38. f4 Pec4; 39. Pc6 Txe2; 40. Dxe2 Te8

41. Dd3? Pb2; 42. Dxd5

Met de krachtige dreiging Dxd6, zal Jan gedacht hebben.

42. Pxd1

Daar gaat het staartstuk.

43. Dxd6??

Maar het kopstuk voert gewoon zijn dreiging uit.

43. Dxd6; 0-1.

Wil Haggenburgtoernooi

– door Dirk Goes –

Het Persoonlijk Kampioenschap van Amsterdam, dat sinds enige jaren de naam draagt van de legendarische Wil Haggenburg, werd een prooi voor IM Albert Blees. Amsterdam West stuurde een afvaardiging van 5 man, van wie Partipan Groen in 't Wout het meest succesvol was. Hij won de B-groep met een score van 5 uit 7! Overige clubgenoten:

	Groep	Score	ELO	TPR
Frans Schoffelman	A	4 uit 7	2050	2185
Sven Pronk	A	2 uit 7	1928	1773
Ansgar Mohnkern	A	1½ uit 7	2001	1839
Nanne Kingma	D	3½ uit 7	1240	1293

Van Frans Schoffelman ontving de redactie de volgende partij:

Wit:	Addy Lont	(2285)
Zwart:	Frans Schoffelman	(2050)
Commentaar van Frans		

1. d4 Pf6; 2.c4 e6; 3. Pc3 Lb4; 4. e3 d5; 5. a3 Lxc3; 6. bxc3 0-0; 7. cxd5 exd5; 8. Ld3 c5; 9. Pe2 b6; 10. 0-0 La6; 11. Lxa6 Pxa6; 12. Pg3 Te8; 13. f3 cxd4; 14. cxd4 Pc7; 15. Dd3 Pe6; 16. Ld2

Sterk lijkt 16. Lb2 Tc8; 17. Tad1 gevolgd door e3-e4, maar zwart speelt 17. h5!

16. Tc8; 17. a4 Dd7; 18. Tfb1 Tc4; 19. Db3 Tb8

Met het idee 20. a5 te beantwoorden met 20. b5.

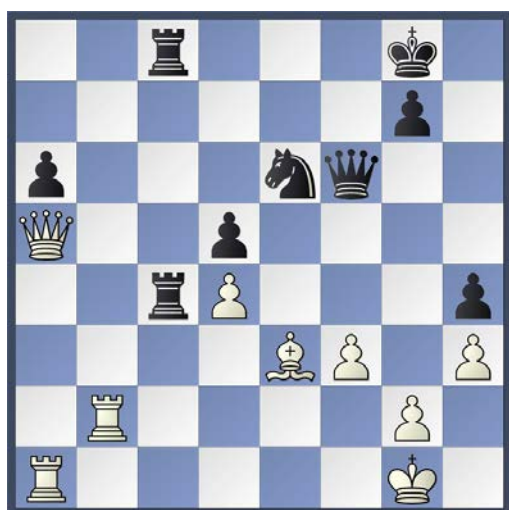
20. Db5 Dd8; 21. Pf1 Pc7; 22. Db3 Pe6; 23. Le1 Pe8; 24. Lg3 Tc8; 25. a5 bxa5; 26. Db5 Pc7; 27. Dxa5 a6

Wit staat nu iets beter na bijvoorbeeld 28. Lxc7.

28. Tb2 h5; 29. h3 h4; 30. Lf2 f5?!

Lijkt sterk, maar 31. f4! is zeer gunstig voor wit (+1,40).

31. Pd2 Tc6; 32. Da4 Pb5; 33. Dd1 f4; 34. Pb3 fxe3; 35. Lxe3 Df6; 36. Dd2 Pd6; 37. Pa5 Pc4; 38. Dc3 Tc7; 39. Pxc4 Txc4; 40. Da5

40. Txd4!

Een prachtige zet, maar helaas hooguit remise na bijvoorbeeld 41. Lxd4 Dxd4+; 42. Tf2 Tc2; 43. De1 Txf2; 44. Dxe6+ met eeuwig schaak.

41. Dxa6

Laat zich niet van de wijs brengen.

41. Tc4; 42. Tb6 T8c6; 43. Da8+ Kh7; 44. Txc6 Txc6; 45. Td1 Tc3

46. Lf2?

Een blunder. Na 46. Te1 Td3 staat wit nog steeds iets beter (gunstig eindspel). Nu gaf wit het op na

46. Pf4; 47. De8 Dg5; 0-1.

Veteranenschaak in de lift

- door Dirk Goes -

Het veteranenschaak zit in de lift. In de maanden maart en april organiseerde de SGA haar jaarlijkse kampioenschap voor deze categorie, en de zaal pulde uit met in totaal 115 schakers. Onder hen zes SVAW'ers, die geen rol van betekenis konden spelen:

	Groep	Score			ELO	TPR
Erik Dekker	A	4	uit	7	1837	1944
Leo Littel	A	3½	uit	7	1954	1885
Hans Spanjersberg	B	3½	uit	7	1575	1682
Rob Thijssing	B	3½	uit	7	1574	1618
Karel van Hattum	D	3	uit	7	1272	1146
Bart Rozeboom	D	1	uit	7	946	504

Winnaar van de A-groep, en daarmee veteranenkampioen van de SGA, werd Rob Bödicker van Caissa.

Oranjetoernooi supersterk bezet!

– door Dirk Goes –

Het wemelde van de sterke schakers tijdens het Oranjetoernooi, dat zoals gewoonlijk werd gespeeld op de avond voorafgaand aan Koningsdag. Er waren maar liefst drie grootmeesters komen opdagen: Konstantin Tarlev en Andrey Sumets uit de Oekraïne, en het verschijnsel Vladimir Epishin uit Duitsland. Zij plaatsten zich zonder veel moeite voor de finalegroep 1, waar zij gezelschap kregen van drie IM's (Manuel Bosboom, Robert Ris en Albert Blees) en drie FM's (Tex de Wit, Hing Ting Lai en Aran Köhler). Het tiental werd volgemaakt door de enige titelloze schaker, Jermo Kooijmans uit Wageningen.

Met een ongeleid projectiel als Epishin in de buurt zijn incidenten een kwestie van tijd, en in zijn partij tegen Sumets was het raak. In wederzijds vliegende tijdnood werden omgevallen stukken niet of nauwelijks rechtgezet, en toen er een vlag was gevallen begonnen de heren aan een debat in vloeibaar Russisch, waarin, aan de opgewonden intonatie te horen, weinig plaats was voor de broodnodige nuance. Heftig gesticulerend bepleitten de spelers hun zaak bij dienstdoend scheidsrechter Paul Scheermeijer, die er niet warm of koud van werd. "I declare this game a draw" sprak hij kordaat, en terwijl de Oostblokkers nog wat nasputterden was het alweer tijd voor de volgende ronde.

Winnaar van de finalegroep 1, en daarmee van het toernooi, werd uiteindelijk met de fraaie score van 8 uit 9 de slordig behaarde Konstantin Tarlev, die van zijn prijs binnenkort een bezoekje aan de kapper kan financieren. De winnaar van vorig jaar, Hing Ting Lai, kwam ditmaal een halfje tekort voor de titel, terwijl Manuel Bosboom met 6½ uit 9 de derde plaats voor zich opeiste.

De winnaar.

In de overige finalegroepen ging het er wat gemoedelijker aan toe. Onze clubgenoten Sven Pronk, Floris Golbach, Olivier Lingbeek en Rob van Haastere deden van zich spreken door de groepen 4, 6, 7 en 8 te winnen, en rond een uur of vier zaten er alleen nog wat *diehards* te vluggeren.

De volgende sfeerbeelden zijn van de meesterhand van Iwan Bonoo:

Met Epishin op de foto

– door Sander van de Wiel –

Het is 26 april, kwart over acht, ons Oranjenachttoernooi staat op het punt te beginnen. Van onze voorzitter krijg ik te horen dat we vanavond waarschijnlijk het sterkste deelnemersveld aller tijden zullen krijgen. “Twee Oekraïense GM’s en een Rus, ook GM, als ze de tent maar heel houden!”. De Oost-Europese (ik ga ervan uit dat we dat bizarre Oekraïne-referendum nog een keer ongeldig laten verklaren) schakers zijn vrij makkelijk te herkennen. Zware wollen truien in een motief dat schaken ademt.

Paul meldt verder nog dat de overige inschrijvingen ook niet verkeerd zijn. Een week ervoor maakten we ons nog ernstige zorgen toen er niet meer dan een twintigtal schakers zich hadden ingeschreven die ook een afspiegeling van ons eigen SVAW hadden kunnen zijn. Sterker nog, dat wären onze eigen clubleden. Inmiddels zijn er diverse lokale vluggerhelden en winnaars bijgekomen: Bosboom, Lai, Afek, Ris, De Wit, Van Veelen. De top 10 heeft gemiddeld een ELO van 2413. Ik zie niet direct meer een schaakhoofdrol voor mij weggelegd.

Voor de zekerheid neem ik alvast een bier en knoop een praatje aan met een van de Oekraïense GM’s, Andrey Sumets. Hij vertelt dat hij en zijn landgenoot morgen een toernooi in Voorschoten spelen. En passant vraagt hij nog even hoe ze daar het makkelijkst kunnen komen. Met de trein.

Als ik een op het eerste gezicht ietwat verwilderde man langs zie lopen met een plastic zak om zijn pols en een muts op is mijn eerste reactie: wat goed dat er ieder jaar zoveel schakers van buiten de club deelnemen. Het blijkt echter de Russische GM Vladimir Epishin te zijn. “Wie heeft hem uitgenodigd”, vraagt Sumets. “He’s crazy”. Op dat moment vermoed ik dat er in het Bilderdijkpark een conflict wordt besproken dat zich een paar duizend kilometer oostelijker op de Krim afspeelt.

Ik ben te weinig ingevoerd in de schaakwereld om hem te hebben herkend, maar een bekend figuur is hij. Met een aantal andere deelnemers wissel ik op de avond nog wat anekdotes uit. Secondant van Karpov in de jaren 80-90, bij voorbaat uitgesloten van een toernooi in Amstelveen wegens eerdere misdragingen.

Daardoor fascineert de man me. Hij was ooit derde op het Russisch kampioenschap. Een bekend verhaal, zo weet ik inmiddels, is dat Epishin tijdens een toernooi gediskwalificeerd is wegens gebruik van elektronische hulpmiddelen. Geen stiekem gedoe met telefoontjes in zijn schoen op de WC of zo. Nee hoor, tijdens een partij is hij ongevraagd achter de laptop van een wedstrijdleader gaan zitten, in het zicht van iedereen. Naar eigen zeggen om zijn e-mail te controleren. Hij stond vrij onmogelijk op dat moment. De regels waren hier uiteindelijk onverbiddelijk. Ik was er niet bij, maar na een avond Epishin op de club zie ik het zo voor me.

Epishin is ook, blinkbaar, de man die een eigen variant heeft in het Benkö-gambiet, een van mijn favoriete en meest on-succesvolle openingen. Helaas begint zijn variant met 10. Tb1, wit dus... Misschien nog eens naar kijken!

Op de avond zelf zijn er geloof ik slechts wat kleine incidenten, er vliegen wat stukken van Epishins bord, waarna hij gewoon de klok indrukt. Ach ja. Epishin op zichzelf is trouwens al een fascinerend schouwspel. Hij is duidelijk een man van gewoonten. Partij begint, jas uit, muts af, plastic tas ligt bij zijn voeten. Partij is klaar, jas aan, muts op, plastic tas in de hand. Dat ritueel herhaalt zich bijna twintig keer, met zoveel mogelijk rookpauzes. Een praatje aanknopen lijkt een lastige zaak, ook tijdens die rookpauzes. Hij mompelt iets in Russisch-Engels en beent weg.

In een blitztoernooi is hij blinkbaar een keer onsportief geweest tegen Giri; hij doet een zet en houdt de klok zo stevig ingedrukt dat het Giri niet lukt hetzelfde te doen. Het internet zegt dat Giri ook onsportief zou zijn geweest, maar ten tijde van het voorval was Giri geloof ik twaalf. Wel herkenbaar gedrag trouwens, maar dan vooral tijdens lollige vluggerpotjes op de club.

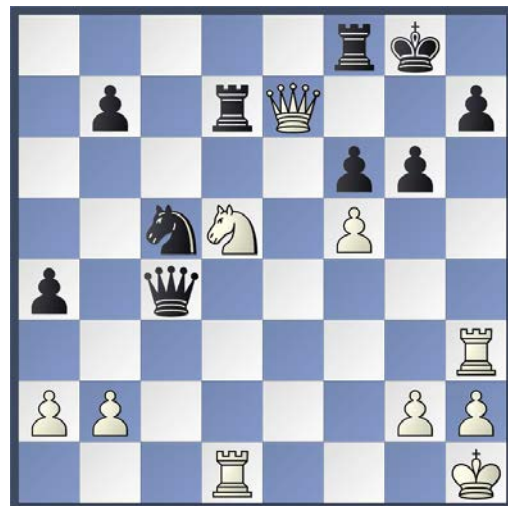
Op internet kom ik nevenstaande stelling tegen uit een partij die Epishin tegen Gata Kamsky speelde, die toen trouwens ook pas twaalf was. Ik las niks over onsportief gedrag naast het bord. Op het bord wel, want de jongeman gaat er hard af. Kamsky's laatste zet was 25. Td7.

26. fxg6!

De dame nemen gaat niet want dan volgt Pxe7+ en Txb7 mat.

26. h6; 27. Txb6 Dxd5; 28. Th8+ Kxh8; 29. g7+ Kh7; 30. gxf8D+; 1-0.

Prima potje, zou ik zeggen.

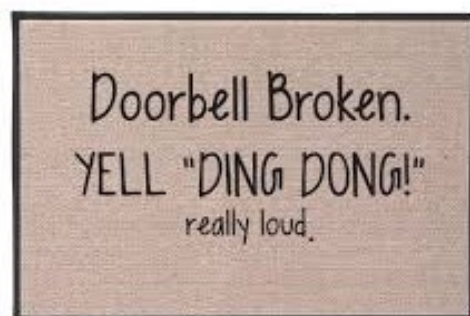

Het toernooi loopt langzaam ten einde. De andere Oekraïner, Konstantin Tarlev, wint. Epishin wordt vierde achter Lai en Bosboom, maar voor Sumets. Voor het plakboek lijkt een selfie met Epishin inmiddels een goed idee. Dat blijkt nog niet zo eenvoudig te zijn, maar uiteindelijk lukt het.

Ergens rond half vijf verdwijnen de drie GM's lopend in de nacht. Richting Voorschoten voor het open Leids rapid-kampioenschap, dat begint om 10.00u. Aan de uitslagen te zien hebben ze het alle drie gehaald. Epishin won, met 6 uit 7. Ik gun het hem van harte.

Matbeelden

Pinksteren in Maastricht

– door Dirk Goes –

Ik schaak niet zo veel meer, maar voor het jaarlijkse Pinkstertoernooi te Maastricht, dat ditmaal werd gespeeld van 13 tot en met 16 mei, maak ik graag een uitzondering. Heerlijke stad, prima speelzaal en een viersterrenhotel op kruipafstand, wat mij betreft ideale omstandigheden voor een paar dagen schaakvakantie. Evenals voorgaande jaren werd ik vergezeld door René Pijlman en Jeroen Cromsigt, en ditmaal maakte ook Hing Ting Lai deel uit van het reisgezelschap. Hij had zichzelf een doel gesteld: het boven de 2400 brengen van zijn FIDE-rating.

Op vrijdag 13 mei namen we op Station Sloterdijk de intercity van 13.30 uur naar Maastricht. Ingestapt, trappetje op, en gemakshalve plaatsgenomen in de eerste de beste coupé, om er pas een half uur later achter te komen dat ik me in een stiltecoupé bevond Wijs geworden door ervaringen uit het verleden had ik me nog zo voorgenomen om daar nooit meer te gaan zitten, want zelfs bij het voeren van een gesprek op normaal volume is er altijd wel iemand die zich aan je stoort. Meestal zijn het vrouwen, zo ook nu. Of ik niet wist dat ik in een stiltecoupé zat, en dat op de tenenkrommend neerbuigende toon van een moeder die een stout kind toespreekt. Begrijp me niet verkeerd, als *gentleman of leisure* acht ik stilte een teken van beschaving, maar het moeten voeren van een normaal gesprek op fluistervolume vind ik volkomen doorgeslagen, ook in een stiltecoupé. Help me herinneren: nooit meer

Hing Ting speelde een fantastisch toernooi: 5 uit 7 en een TPR van 2524. Slechts één verliespartij (een ongelukje tegen GM Daniel Fridman), maar daar stonden vier winstpartijen alsmede kranige remises tegen de Franse GM Christian Bauer (regerend Frans kampioen, en met een rating van 2634 de nummer één geplaatst) en Sipke Ernst tegenover. Door zijn fraaie resultaat steeg Hing Tings FIDE-rating naar 2416, doel daarmee bereikt. Alleen nog even twee meesternormen, waar hebben we het over

Zelf eindigde ik op 50%, maar niet op de manier die mij voor ogen stond. Enkele jaren geleden presteerde ik het om al mijn partijen remise te spelen, en dat leek me ook voor dit jaar een nobel streven. Maar ja, als ze dan remise weigeren, wat natuurlijk hun goed recht is, zit er niks anders op dan in Godsnaam maar te winnen!

Wit:	Dirk Goes	(1871)
Zwart:	Armin Schloemer	(1873)

Stelling na 46. Tb5-a5:

In bovenstaande stelling speelde ik 47. c5? Na het ontluisterende 47. Taxc5 (of, naar smaak, 47. Tcxc5) ben ik die gewoon kwijt, maar opgejaagd door de klok stortte mijn onfortuinlijke tegenstander zich in eigen zwaard met het affreuze 47. Lxc5?; 48. Txd5 Ta2?; 49. dxc5 en uit. Donner had gelijk: schaken is een geluksspel

Wit:	Didier Piron	(1969)
Zwart:	Dirk Goes	(1871)

Stelling na 22. f2-f3:

Hier offerde ik bij volle bewustzijn, voor zover je daar op mijn leeftijd van kunt spreken, een pion met **22. Pfg6; 23. fxg4 Pxd4; 24. gxh4 Pg6; 25. h5 Pf4!** Zo'n mooi paard leek me wel een pionnetje waard, en dat bleek meer dan waar. In tijdnood raakte mijn tegenstander volkomen van het padje, en nadat ik een kaalplukteam op hem had afgestuurd hield hij het wijselijk voor gezien, **0-1**. Overigens zou 23. Pf5 aanzienlijk sterker zijn geweest, dit terzijde

Uiteindelijk eindigde ik dan toch op 3½ uit 7, terwijl Jeroen en René met dezelfde score naar huis gingen. Jeroen speelde nog wel een leuke partij tegen één van zijn vaste klantjes:

Wit:	Johan Wuijts	(1891)
Zwart:	Jeroen Croomsigt	(1941)
Commentaar van Jeroen		

Mijn tegenstander vertelde mij vooraf dat we ooit eerder in Maastricht tegen elkaar hadden gespeeld en dat hij toen vreselijk van mij verloren had. De volgende partij zal hem waarschijnlijk ook nog wel een tijdje bijblijven.

1. b3 e5; 2. e3 d5; 3. Lb2 Ld6; 4. f4 De7

De doldwaze verwickelingen van de variant 4. exf4; 5. Lxg7 Dh4+; 6. g3 fxg3; 7. Lg2 gxh2+; 8. Kf1 hxg1D+; 9. Kxg1 kende ik wel. Als je met wit speelt en een zet extra hebt, is het goed, nu is het minder. Ik kon niet alles goed berekenen en speelde op safe.

5. Pf3 Pd7; 6. c4 Pgf6; 7. c5 Lxc5; 8. Pxe5?

Dit is minder dan 8. fxe5, waarom blijkt snel.

8. Pxe5; 9. Lxe5 Pg4; 10. Lb2

10. Lxg7 Tg8; 11. Lb2 Lxe3; 12. dxe3 Pxe3 werkt ook niet voor wit.

10. d4

Zie diagram hiernaast →

11. Le2?

Roept onheil over zich af, de rest van de partij had ik al berekend toen ik hier een stuk offerde.

11. dxe3; 12. Lxg4 exd2+; 13. Kxd2 Lxg4; 14. Dxc4 Td8+; 15. Kc1 De3+

Het loopt mat, en dus opgegeven.

Wit:	René Pijlman	(1803)
Zwart:	Eric van Dongen	(1811)
Commentaar van René		

1. d4 d5; 2. c4 c6; 3. Pc3 Pf6; 4. e3 g6; 5. Pf3 Lg7; 6. Ld3 0-0; 7. Dc2 Pbd7; 8. 0-0 a6; 9. b3

Tot zover volgen we een respectabele schare grootmeesters.

9. e6?!

Zwart zet al zijn pionnen op witte velden. Normaal is 9. b5.

10. Lb2 b6; 11. Tad1 Lb7; 12. De2 Dc7; 13. Pe5 Pxe5; 14. dxe5 Pd7; 15. f4

15. Pc5?

Dit geeft me de mogelijkheid zijn pionnen te verdubbelen.

16. La3! Tfd8; 17. Lxc5 bxc5

Het probleem van deze structuur is dat zwart zijn witveldige loper op b7 vrijwel niet meer kan activeren. Ik ga aanvallen op de koningsvleugel én zet druk op de zwakte c5.

18. g4 f6

Voordat wit met g5 de zwarte stelling helemaal lam legt.

19. exf6 Lxf6; 20. Pa4 De7; 21. g5 Lg7; 22. Dg2 Tf8; 23. Tc1 Tad8; 24. Kh1

Een beetje tam en niet echt nodig, maar wit kan zich in deze stelling wel een overbodig zetje permitteren. Beter was meteen 24. h4.

24. Tf7; 25. h4 Tdf8; 26. h5 gxh5; 27. Dh3 Lc8; 28. Lxh7+ Kxh7; 29. Dxh5+ Kg8; 30. g6; 1-0.

Terugblik op een perfect day

– door Dirk Goes –

Op 21 april 1936 werd Schaakvereniging Het Probleem opgericht. Tachtig jaar geleden dus, en dat werd op zaterdag 28 mei jl. herdacht. Weliswaar bestaat Het Probleem niet meer als zodanig (in 2013 fuseerde het immers met Tal/DCG), maar er zijn slechtere redenen om een feestje te organiseren.

De feestcommissie kwam enige malen in vergadering bijeen, waarbij uiteindelijk het volgende programma werd samengesteld:

- * Een massakamp tegen de schaakvereniging Dordrecht.
- * Een kloksimultaan door Nederlands Jeugdkampioen Hing Ting Lai.
- * Een lezing door IM Robert Ris.
- * Een lichte doch voedzame maaltijd, *in casu* een barbekoei.

Het organiseren van een massakamp is geen sinecure, zeker met een betrekkelijk korte voorbereidingstijd. De organisatoren van beide partijen stonden dan ook onder hoogspanning. Gemikt werd op “iets tussen de 20 en 30 borden”, maar dat aantal bleek toch iets te hoog gegrepen. Het zouden er uiteindelijk 20 worden, ook prima natuurlijk.

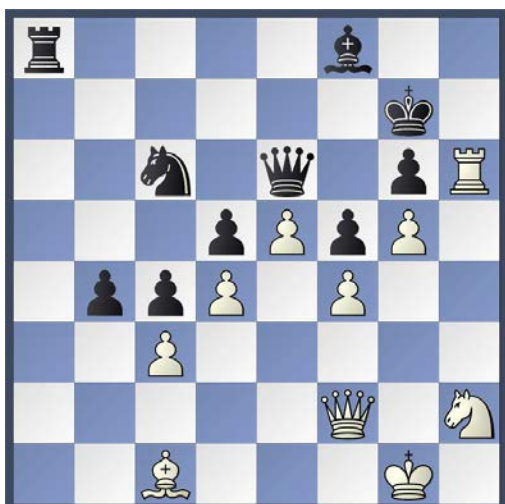
Terwijl binnen de speelzaal werd ingericht en het materiaal opgesteld, begaf ik mij naar buiten om de Dordtenaren op te vangen en het clubgebouw in te loodsen. Genietend van het zeer fraaie voorjaarsweer vroeg ik me af of ik ze zou herkennen, want van Dordrecht kende ik vrijwel niemand, maar toen er een groepje van vier personen kwam aangewandeld zag ik het meteen. Om het eens eufemistisch te zeggen: dit waren bepaald geen voetballers. Grappig dat je personen als schakers herkent zonder dat je eigenlijk weet waarom.

Om 14.00 uur was iedereen gearriveerd en werd het tijd om de match te beginnen. Even was er lichte consternatie toen één van de Dordtenaren zoek was. Gevreesd werd dat hij de stad was ingelopen en verdwaald was geraakt, maar even later werd hij dan toch gesignaleerd. De vermiste nam het tamelijk luchtig op: “Ja, sorry jongens, ik moest effe poepen”, en we knikten allemaal begrijpend.

Toen iedereen was gezeten, heette voorzitter Paul Scheermeijer de gasten in een uitgebreid openingswoord van harte welkom, en nadat hij de aanwezigen een lachsalvo had ontklokt met de wijze woorden “Zo, en nu heb ik alweer veel te lang geluld” kon er worden geschaakt. De gemiddelde rating was 1756 voor ons en 1758 voor Dordrecht, dus het belooft een spannende wedstrijd te worden. De eerste ronde ging met 12-8 naar de gasten, en de tweede turnus werd aangegrepen om de zaken recht te trekken. Dat lukte, maar niet goed genoeg: 10½-9½ voor ons. Aldus werd de eindstand 21½-18½ voor Dordrecht. Ziehier de individuele uitslagen:

Amsterdam West	(1756)	-	Schaakclub Dordrecht	(1758)	Partij 1	Partij 2	Totaal
Hans Leeftang	(2113)	-	Rik de Wilde	(2179)	1 - 0	1 - 0	2 - 0
Frans Schoffelman	(2076)	-	Berend Eikelboom	(2100)	0 - 1	0 - 1	0 - 2
Remco Hillebrandt	(1990)	-	Arjan van de Leij	(2029)	0 - 1	0 - 1	0 - 2
Ron Klein	(1981)	-	Jan Willem Versloot	(1930)	½ - ½	½ - ½	1 - 1
Piet Kooiman	(1943)	-	Iwahn Apon	(1920)	½ - ½	1 - 0	1½ - ½
Rob Scheermeijer	(1891)	-	Ton Slagboom	(1900)	½ - ½	½ - ½	1 - 1
Iwan Bonoo	(1885)	-	Cor Oliemans	(1841)	0 - 1	1 - 0	1 - 1
Mark Nieuwenbroek	(1886)	-	Victor van Blommestein	(1768)	½ - ½	½ - ½	1 - 1
Paul Scheermeijer*	(1943)	-	Johan van de Griend	(1768)	0 - 1	1 - 0	1 - 1
Dirk Goes	(1803)	-	Adri Timmermans	(1767)	0 - 1	½ - ½	½ - 1½
Jan de Heer	(1671)	-	John van de Laar	(1762)	0 - 1	½ - ½	½ - 1½
Benno de Jongh	(1698)	-	Johan Went	(1747)	1 - 0	1 - 0	2 - 0
Mehmet Elliyasa	(1668)	-	Otto van Haren	(1725)	1 - 0	1 - 0	2 - 0
Hilbrand Bruinsma	(1602)	-	Arie van Heeren	(1689)	1 - 0	1 - 0	2 - 0
Rob Thijssing	(1584)	-	Anton de Maertelaere	(1642)	0 - 1	0 - 1	0 - 2
Bert Dreef	(1556)	-	Hans Schreuder	(1639)	0 - 1	0 - 1	0 - 2
Bert van de Laar	(1521)	-	Rick Jelier	(1478)	0 - 1	1 - 0	1 - 1
Jo van de Berg	(1385)	-	Elroy Peters	(1447)	1 - 0	0 - 1	1 - 1
Sander van de Wiel	(1635)	-	Hans Boersma	(1365)	1 - 0	0 - 1	1 - 1
Job Eisses	(1297)	-	Johan Spies	(1470)	0 - 1	0 - 1	0 - 2
* In de tweede partij werd Paul vervangen door Jan Schuur.							18½ - 21½

Mijn zwartpartij tegen Adri Timmermans kende een grappig slot. Na het wat duistere zetje 28. Lf8 was de volgende stelling bereikt:

Plan: 29. Kf7; 30. Th7+ Lg7. De loper is een goede verdediger tegen ellende op de h-lijn. Natuurlijk, elk voordeel heft ze nadeel, en ik ben de eerste om toe te geven dat de loper niet bijster actief staat op g7, maar ik was erg optimistisch over mijn initiatief op de damevleugel.

29. Pf3 Kf7; 30. Ph4

Euh, tja, dan maar slaan!

30. Lxh6; 31. gxh6 Kg8; 32. Pf3

Dreigt binnenkomen op g5. Fritz heeft er met dik -3,00 nog alle vertrouwen in, maar achter het bord vond ik het best wel eng.

32. bxc3; 33. Pg5 Dd7; 34. Dh4 Ta1

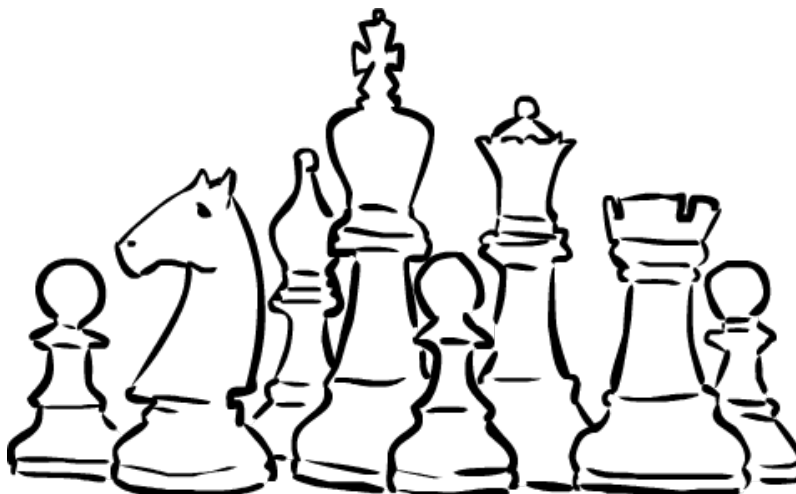
Lijkt logisch, maar hierna springt Fritz toch naar 0,00. Beter 34. Pxd4.

35. h7+ Kh8; 36. e6 Txc1; 37. Kf2 c2; 38. Pf7+ Dxf7; 39. exf7 Tf1+

Ik was er geenszins van overtuigd dat dit remise zou worden, maar als je geen keus hebt is schaken een makkelijk spel. Henry Kissinger zei eens: 'The absence of alternatives clears the mind marvelously'. Wellicht had hij deze stelling voor ogen

40. Kg2 Tg1+; 41. Kf2 Tf1+; 42. Kg2

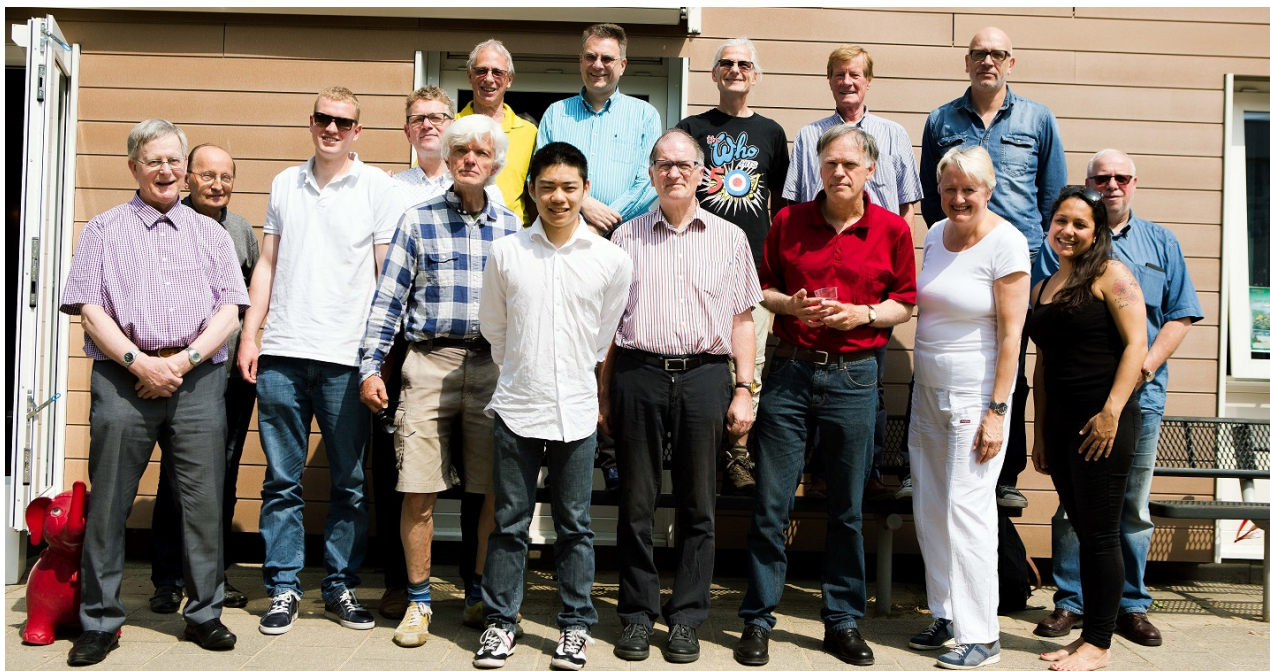
En het punt werd gedeeld. Na slaan van de toren is c1D onmiddellijk remise.

Inmiddels was Hing Ting al een tijdje bezig aan zijn kloksimultaan. Zijn bedenktijd was vastgesteld op 25 minuten, terwijl zijn tegenstanders de beschikking hadden over een vol uur. Ga er maar aan staan, maar Hing Ting zag er een leuke uitdaging in en timmerde er flink op los. In de eerste ronde scoorde hij 15 uit 16 (alleen verlies tegen Marcella Mercks) en in de tweede partij was de schade iets van 2½ punt. In totaal dus 28½ uit 32, een prestatie een Nederlands jeugdkampioen waardig.

Dit waren onze vertegenwoordigers in de massakamp

.... en dit waren de deelnemers aan de kloksimultaan.

Rond de klok van 17.00 uur was het woord aan IM Robert Ris, die zijn gehoor een vrolijke hakpartij voorschotelde die hij ooit speelde tegen de Sloveen Jure Skoberne in het kader van het Europees Jeugdkampioenschap 2003 in Budva, Montenegro. Voor de liefhebber (en zijn we dat niet allemaal?):

Wit: Robert Ris
Zwart: Jure Skoberne

1. e4 g6; 2. d4 Lg7; 3. Pc3 c6; 4. f4 d5; 5. e5 h5; 6. Le3 Ph6; 7. h3 Db6; 8. Pa4 Da5+; 9. c3 h4; 10. Pf3 Pf5; 11. Lf2 Pg3; 12. Lxg3 hxg3; 13. b4 Dc7; 14. Ld3 Lh6; 15. Pg5 0-0; 16. 0-0 Kg7; 17. Df3 f6; 18. Dxc3 Lxg5; 19. fxg5 f5; 20. Tf4 a5; 21. bxa5 Dxa5; 22. e6 Dc7; 23. Pb6 Ta3; 24. Pxc8 Txc3; 25. Taf1 Txc8; 26. Df2 Tf8; 27. Lxf5 c5; 28. Dh4 Th8; 29. Lb1; 1-0.

Nadat Robert een welverdiend applaus had geïncasseerd, werd buiten de barbecue opgesteld, die werd bediend door topchef Paul Scheermeijer, geassisteerd door koksmaatje Steef van de Berg. Men hoefde niet van de honger om te komen, want er was zoveel vlees dat er na afloop van de barbecue nog aardig wat over was. Om bederf tegen te gaan werd de resterende hoeveelheid in de vrieskist gemikt, maar een paar dagen later bleek er toch iets te zijn misgegaan, iets met een deur die niet goed dicht zat. Betreurenswaardig natuurlijk, maar de vliegen zullen er in ieder geval een hoop lol aan hebben beleefd

**WILLEN ALLE
HALVE GAREN
NOG EVEN
PLAATS NEMEN
OP DE BARBECUE**

Loesje

Na nog wat te hebben uitgebuikt namen we afscheid van de Dordtenaren. Een paar dagen later verscheen op de website van Dordrecht het volgende bericht:

Grandioze dag in Amsterdam West

Liefst 19 clubleden en gast Arjan v.d. Leij vertrokken vanochtend naar Amsterdam om aldaar op uitnodiging van Amsterdam West een massakamp te spelen in hun clubhuis, speeltuin Bilderdijk. Het werd een prachtige zonovergoten dag, waarbij we in 4 uurtjes 2x rapid speelden tegen dezelfde tegenstander. Daarna volgde een leuke lezing van Robert Ris en een prima BBQ. Dat we de wedstrijd ook nog wonnen, was de kers op de taart in een memorabele dag voor de SC Dordrecht. Diverse geluiden na afloop voor een re-match in Dordt waren dan ook niet van de lucht.

Prachtig toch? Zelf kunnen terugzien op een topdag is mooi, maar het feit dat anderen dat ook zo blijken te hebben ervaren geeft daar beslist meerwaarde aan. Schaakvrienden uit Dordrecht, dank voor deze prachtige woorden, we hebben jullie mogen ervaren als een zeer sympathieke tegenstander!

Tijdens de lezing van Robert. Je mond staat open, Jan!

Een Michelin-ster voor Paul en Steef!

Natuurlijk werd er na afloop gevluggerd.

René Pijlman heeft zojuist a7-a6 gespeeld. Dirk Goes had een andere gedaan (foto Agnes Kooiman)

Henk Kelch en echtgenote.

Monsterchess

Een verslag van een lustrum, schaakactiviteiten op een clubavond, en de kans om een nieuw spel te leren

– door Jan Winsemius –

Afgelopen lente vierde West zijn 80-jarig bestaan. Dat kon natuurlijk niet onopgemerkt blijven. Alle obligate onderdelen van een normale West-bijeenkomst werden met verve ingevuld.

1. Er werd geschaakt, tegen Dordrecht. Er werd weliswaar verloren, maar als er iemand verliest, wint er ook iemand. Bovendien, aan praten achteraf kon je nauwelijks horen dat er verloren was. We hadden beter gestaan, cadeautjes weggegeven, pech gehad, toevallig Eigenlijk was het verlies zeer verrassend.
2. Er werden sterke verhalen verteld over winstpartijen. Met stoelen in rijtjes en een analysebord om het allemaal uit te leggen kreeg Ris de gelegenheid de zaal aan de veronderstelling te helpen dat hij gedurende de hele partij alles ver van te voren al had gezien. En als het niet gezien was, dan was het een soort stelling waarin het niet nodig is om dingen te zien, omdat je toch wel ziet dat het gewonnen is.
3. Er werd vlees gegeten, daar was geen ontkomen aan. Op de normale clubavond hebben we het over bitterballen. Soms komen die in een verrassende driehoekige vorm, een soort envelopjes. Ook prima. Op bestuursvergaderingen zijn het vaak platen plakken worst en schotels knakworsten, afgewisseld met een kaasje. Het lustrum bracht een eindeloze assorti aan vlees in de vorm van hambo's, worsten, en ik geloof karbo's en lamskoteletten. Als de voorzitter geen voorzitter meer wil zijn, dan kunnen we hem altijd nog chef vleesinkopen maken. Bij het blesseren zag je ook wat een geoliede organisatie West is. Als je even niet naar je bord keek werd het opgeruimd, met als gevolg een snel groeiend materiaaltekort.
4. Er werd een drankje gedaan. Brandje, witbiertje, en een frisje voor de liefhebber die ook later op de avond zijn score belangrijk vindt.
5. Er werden facultatief na het officiële programma verschillende alternatieve schaakvormen aangeboden.

Op een gebruikelijke clubavond bestaat het facultatief programma meestal in de eerste plaats uit vluggeren. Dat is op zich al een interessant fenomeen. Het begint al met het onderscheid tussen vluggeraars, kibitzers en de notoire niet vluggeraars, die altijd op armlengte van de bar blijven. Neem nu de voorzitter. Ik heb hem nog nooit facultatief zien vluggeren. Tijdens een vluggerkampioenschap zal hij proberen een beker te scoren, maar facultatief raakt hij geen stuk aan. Op een uitdaging is het meest waarschijnlijke antwoord dat je van hem zult horen dat hij een hekel heeft aan schaken. Kibitzen doet hij wel, maar alleen bij analyses van officiële potten, of het moet zo zijn dat de facultatieve vluggertafel op een plek staat waar je op armlengte van de bar uitstekend "opbouwende" kritiek kunt leveren.

Dan hebben we het type van de professionele kibitzer. Dé exponent van dit type is Schuur. Hij weet heel goed dat je een Leffe bij de hand kan houden zonder op armlengte van de bar te staan. Van die bargroep kun je je zonder risico's distantiëren, maar dat betekent niet dat er ineens een aanleiding is om korte potjes te gaan schaken, laat staan met een klok. Ik denk dat ik Schuur nog nooit heb zien vluggeren. Zonder klok heb ik veel korte potten tegen hem gespeeld, maar met klok staat me eigenlijk niet bij. Waarschijnlijk hebben we het weleens gedaan, maar dan lieten we gewoon de vlag vallen en speelden al onderzoekend door. Maar als er gevluggerd wordt door anderen, dan staat Schuur er altijd naast, vooraan. Tijdens de pot kan hij zich goed inhouden, maar als iemand zijn eigen blunder herkent met een gillend NEEE! zul je Schuur rustig horen zeggen: "Dat leek mij ook niet zo handig." Na de pot zul je iets horen als: "Ik vind dat ook altijd fijn, een paardje."

Dan heb je nog de vluggeraars. Dat zijn duidelijk de meest veelzijdige mensen. Ze draaien hun hand niet om voor een minuutje of wat aan de bar hangen, en zodra een pot is afgelopen schakelen ze moeiteloos over naar het kibitzen. Dat wil niet zeggen dat het een homogeen gezelschap is. Sommigen zien het vluggeren als een verlengde competitie. Die zitten er altijd om te winnen en proberen het spel op alle manieren naar hun hand te zetten. Een voorbeeld is Benno, die het speeltempo van de potjes wekelijks verlaagt om uiteindelijk uit te komen op potten van een halve minuut, het tempo dat hem het beste ligt. Of een Slonk, die vooral beroemd is om kloktrucjes in de laatste 30 seconden. Het opzichtig vasthouden van knoppen zodat de tegenstander de klok niet kan indrukken, of het opzichtig hinderen op andere manieren. Heel irritant allemaal.

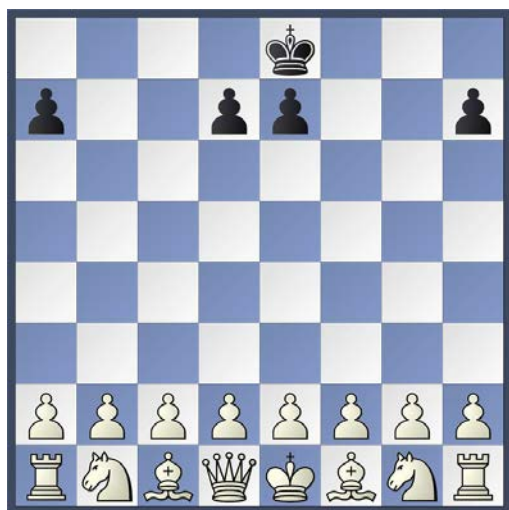
Dan heb je de meer onderzoekende schaker, die het vluggertje gebruikt om eens wat te proberen. Zelf zit ik er een beetje zo in. Hillebrandt en ikzelf zitten een beetje op deze lijn. Pas als het experimenteren tot ondraaglijke scores leidt, wordt het tijd voor het zakelijke schaak. Meestal is dat net een paar bier te laat, zodat de scores alleen maar erger worden. Soms lukken de experimenten vanaf het begin. Dat is natuurlijk extra fijn, omdat je dan iemand gek maakt terwijl je niet eens echt je best doet!

Schoffelman is in het vluggeren allround. Hij is een zakelijk schaker, die eigenlijk altijd speelt om te winnen. Tegelijk gebruikt hij het facultatief vluggeren om te experimenteren. En dan doet hij nog iets anders. Het vluggeren is ook een repertoireverkenning. Wat doet hij als Dan begint hij ineens een vreselijk irritante opening te spelen. Als je dan een lange pot tegen hem speelt, moet je die irritante opening ineens weer gaan voorbereiden. Wat een geneuzel. Ik moet zeggen dat ik mij zelf ook wel eens schuldig maak aan deze strategie. Dan heb je nog de echte schaker, der tatsächliche Schachspieler, zoals daar is een Mohnkern. Die speelt het vluggeren alsof het een gewone partij schaak is. Vol onbegrip als er iets mis gaat, hij had er immers over nagedacht. Onbegrijpelijk, meer zelfhaat dan haat van de tegenstander.

Dan is er eens in de zoveel tijd, na het vluggeren, of in plaats van het vluggeren, de alternatieve schaakvorm, meestal het doorgeefschak. Dat spel wordt gespeeld door een groep zelfbenoemde specialisten, die vooral ook volgens hun eigen analyse extreem goed zijn in doorgeefschak. Als er een speler te weinig is, roepen ze om je deelname. "Jan, kom toch, doe mee, je bent hier zo goed in, we vinden het zo leuk als je meedoet, kom toch". Als je eenmaal aan tafel zit, houdt de vleierij op en wordt er direct omgeschakeld naar een structureel "Je kan er niets van, prutser, amateur, waarom doe je eigenlijk mee, dit is meer iets voor profs, eikel, doe mij een bier, ha, we winnen weer, prutser!" Meuwissen is ook zo iemand die zichzelf een begenadigd doorgever vindt. Haas, Nieuwenbee, het zijn allemaal *usual suspects*. Van de vluggers is vooral het type dat koste wat het kost wil winnen het doorgeven angehaucht. Zo'n Slonk is dol op spelletjes waarvan de regels op zich al niet deugen, dan kan je er ook makkelijker de loop mee nemen. Benno heb ik nooit zien doorgeven, maar dat is waarschijnlijk omdat 7 minuten vééél te lang is. Als er doorgeefschak was met 1 minuut op de klok, zou hij zeker van de partij zijn.

Terug naar de lustrumviering. Na de match, na de sterke verhalen van Ris, en na het vleeshappen, werd er natuurlijk een beetje gevluggerd. Ik had zo'n moment dat alle experimenten lukten. Tegen een Dordrechter was het. Dat is nog fijner. Zo iemand weet je rating niet. Na zoveel potjes een nul te hebben gescoord, zegt hij: "Jij bent wel erg goed, wat is je rating? Iets van 2100?" Dat is het moment om vaag te bevestigen. Je bevestigt feitelijk dat je extreem goed bent, zonder direct te laten doorschemeren dat je rating een paar punten lager is. Zeg bijvoorbeeld: "Tsja, ik ga nu even een stuk vlees halen." Dat brengt ook wat verlichting in de sfeer.

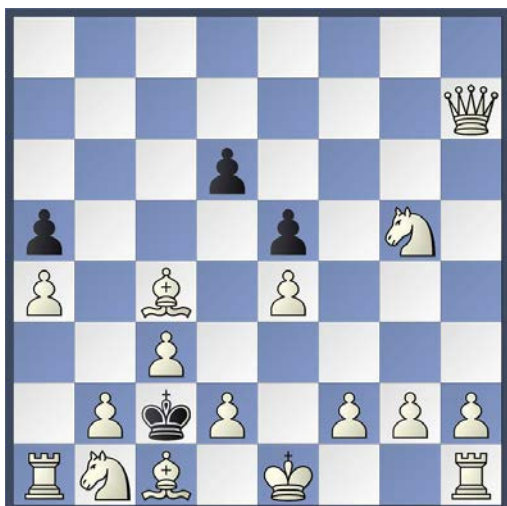
Toen het donkerder werd, en de Dordrechters verdwenen waren, werd de vluggertafel verplaatst naar een plekje onder de lantaarnpaal, midden op de speelplaats. Daar werd een suggestie gedaan om de avond voort te zetten met een alternatieve spelvorm. Ik ben daar nooit zo'n extreem voorstander van, maar het ging niet om doorgeven, er bleken weinig zelfbenoemde specialisten, en onze begeleider, Vos, bezwoer dat het de moeite waarde was. De uitgangspositie van het spelletje was als volgt:

Wij speelden volgens mij steeds zo dat zwart de partij met de vier pionnen was. Ik heb wat zitten speuren op internet. Daar kom ik alleen een variant tegen waarbij wit de vier pionnen heeft en waarbij die pionnen bovendien op c, d, e en f staan. Daarbij wordt opgemerkt dat het gebruikelijk is dat wit de partij is met weinig materiaal. Ik weet alleen niet of dat waar is, ik weet ook niet of het een voordeel is om wit te hebben. Op internet wordt het Monsterchess genoemd.

De regels zijn zo:

- Uitgangspunt is het normale schaak.
- De partij met de vier pionnen mag (moet) steeds twee zetten doen. Dat mag met één stuk, maar het mogen ook zetten met twee verschillende stukken zijn.
- De koning van de partij die twee zetten mag doen, kan onderweg in een schaak staan. Je mag dus een schaakveld passeren, of bijvoorbeeld met je koning een gedekt stuk pakken en weer terug gaan naar waar je vandaan kwam.
- Het is mat als de volgende zet de koning kan worden gepakt. Dat is hetzelfde als bij gewoon schaak, maar het is goed het te benadrukken, omdat mat er iets anders uitziet hier.

Dit is een voorbeeld van een typisch matbeeld. Wit staat schaak. De witte koning kan immers door de zwarte worden gepakt. Rennen is onmogelijk. De variant ziet er als volgt uit 1. Kf1 Kc1-Kd1+ 2. Kg1 Kd2-Ke1#. De witte koning kan niet meer rennen en slaan op de volgende zet is onontkoombaar.

Het mooie aan het spel is in de eerste plaats dat ieder die er kennis mee maakt niet kan geloven dat de vier pionnen met de dubbele zet een kans maken tegen de partij die met al het materiaal gewoon schaakt. Eigenlijk heeft die partij ook de overhand en zou altijd moeten winnen. In de praktijk is het echter niet zo eenvoudig en gaat die partij met al zijn spullen er vooral de eerste paar keer vaak hard in. Je ziet dat mat helemaal niet aankomen. Het mooie aan dit spel is in de tweede plaats dat het zich uitstekend leent voor het betere kibitzwerk. Iemand met acht stukken en vier pionnen voorsprong die verliest door mat te worden gezet door een koning, wat wil de professionele kibitzer nog meer? Vooral de verliezer die makkelijk dacht te winnen is een lekker slachtoffer. Een prachtig spel voor deelnemer en toeschouwer. Voldoende aanbeveling bestaat niet.

Dat hele vermaak komt dan aan het eind van een lustrumviering, verfrissing losjes in de hand, met een nog eindeloze voorraad lamskoteletten die nooit gaat opkomen ter beschikking. Het complete schaakarrangement van West, nu ook nog aangevuld met het Monsterschaak! Misschien volgend jaar ruimte voor een gecombineerd Monsterschaak-kibitz-toernooitje, waarbij bonusbitterballen zijn te verdienen voor de meest vilein geplaatste opmerkingen.

Thuis bij de materiaalcommissaris

– door Jan Winsemius –

Een gesprek van de interviewer (i) met de materiaalcommissaris (de MC) van West.

i: Waarom ben je materiaalcommissaris geworden?

MC: Ik denk dat het de mooiste baan is binnen een club. Uiteindelijk gaat schaken toch om wat je met het materiaal doet. Je pakt materiaal af van je tegenstander. Of je geeft hem materiaal, en dan is-ie enorm blij, maar dan heeft-ie het materiaal dat overblijft niet voldoende gewaardeerd. Dan zit-ie mooi met al z'n materiaal. Je moet natuurlijk wel een voorzitter hebben en zo. Dat is verplicht, maar uiteindelijk draait het om het materiaal, en daarin staat de materiaalcommissaris natuurlijk centraal.

i: Dus het materiaalcommissariaat heeft veel te maken met het schaken zelf?

MC: Natuurlijk! Alles! Kijk je hebt clubs en mensen die het belangrijk vinden om veel schaakstukken te hebben. Wij van West hebben natuurlijk extreem veel schaakstukken. Dat is niet het punt, maar het gaat uiteindelijk om de kwaliteit van je materiaal. Dat zie je bij schaken ook. Je hebt lui die alleen maar kijken naar de hoeveelheid materiaal. Hoeveel pionnen heb ik? Hoeveel heeft hij er? En als ze er dan meer hebben, dan zijn ze zo blij als een kind. Die kunnen eigenlijk niks anders dan materiaal tellen. Dan kan je natuurlijk niet schaken, en ook geen materiaalcommissaris zijn.

i: En hoe wordt je dat dan, materiaalcommissaris?

- MC: Ik ben gevraagd, maar je moet dan wel heel veel van materiaal weten, en mensen moeten dat weten natuurlijk. Van mij was bijvoorbeeld algemeen bekend dat ik veel weet van mammoetivoren schaaksetjes. Dat soort kennis komt natuurlijk niet uit de lucht vallen. Je moet dan een brede interesse in materiaal hebben.
- i: Gaat er ook wel eens wat mis met het materiaal?
- MC: Tja, toch wel. Je ziet wel eens dat mensen de poppetjes niet terug in het doosje doen na de pot. Dat kan natuurlijk niet. Of je ziet dat er met materiaal wordt gesmeten. Drank over schaakborden kan ik ook slecht tegen. Nou ja, drank, vooral frisdrank. Van die klevende Pepsi. Er is soms gewoon te weinig respect. En, o ja, na de aanschaf van de nieuwe digitale klokken zijn bijna alle oude Garde-klokken spoorloos verdwenen.
- i: Wat! Maar dat is een schandaal!
- MC: Ja, die dingen gebeuren. Maar het waren mooie klokken, dat is het belangrijkste. Als het lelijke klokken waren geweest, had iemand nu met een enorme voorraad lelijke klokken opgescheept gezeten. Dat kun je natuurlijk niet hebben.
- i: En ben je dan als materiaalcommissaris thuis ook met materiaal bezig? Neem je je werk mee naar huis?
- MC: Natuurlijk, je bent er eigenlijk altijd mee bezig. Ik heb verschillende schaaksets thuis, allemaal voor testdoel-einden. Eigenlijk zou de club dat moeten betalen natuurlijk, maar daar doen ze dan moeilijk over. Heel jammer is dat.
- i: En het mooiste dat je hebt?
- MC: Dat is ongetwijfeld het bakbeest. Een oude klok, die van de club is geweest. Komt nog uit de boedel van het oude DCG. Prachtig apparaatje. Feitelijk is het een grote kist met twee wekkers erin. Je moet tegen een grote balk aan meppen om de klok van de tegenstander in te schakelen. Je kan daarmee lekker je agressie kwijt tijdens een pot.
- i: Maar hoe kom je daar dan aan als MC? Je kan toch niet zomaar
- MC: Nee nee, volkomen legaal allemaal. Tijdens het kersttoernooi. Er is dan een loterij. Altijd een lastig moment voor de MC. Iedereen zit met een bakkie op met bitterballen boven de schaakborden. Dan gebeuren er natuurlijk ongelukken. Als MC heb je dan eigenlijk geen tijd om mee te doen aan een loterij, je moet constant op de spullen letten. Gebrek aan respect, dat is het. Maar goed, ik had dus gezien dat het bakbeest weer boven water was. Dat ding dook op bij de verhuizing uit de Woestduin, en meteen waren er allemaal gretige ogen op gericht. Maar na de verhuizing was het ding weg. Iemand met een grote binnenzak, dacht ik altijd. Maar nu dus toch weer boven water. Dus ik moest wel meedoen aan die loterij. Voor zo'n 50 euries aan lootjes gekocht. Mijn god, met wat een troep kom je dan thuis! Zo'n beetje alles gewonnen, behalve natuurlijk die klok en een paar andere dingen die de moeite waard waren. Het is natuurlijk ook waanzin met die roze en die gele lootjes. Je kan alleen maar roze kopen en de familie van de quizmaster krijgt gele lootjes, en die krijgen dan de mooie spullen. Maar goed, aan het eind van die tombola heeft iedereen een bakkie op, dus ik heb de winnaar van de klok een bier en een tientje geboden, en voilà!
- i: Tsjonge, gefeliciteerd. En, trouwens, het is natuurlijk heel veel werk dat materiaalcommissariaat, dus daarom zijn jullie met zijn tweeën?
- MC: Dat zou ik niet willen zeggen. Kijk, die Slonk moet natuurlijk ook een baantje, maar feitelijk heb je er natuurlijk als MC niet veel aan. Die jongen is puur kwantitatief ingesteld. Altijd maar pionnetjes tellen. "Ik heb een pionnetje" hoor je dan weer. Begrijp me niet verkeerd, het is natuurlijk altijd handig om iemand te hebben die de stukken telt, maar om daarvoor iemand nu commissaris te maken Nee, verder heb je niet veel aan die jongen.
- i: Nou, bedankt voor het interview. Vind je het goed als we ook met Slonk praten?
- MC: Tuurlijk, doe wat je niet laten kan.
- i: Het kostte wat moeite de collega-commissaris te vinden, aangezien zijn naam bij navraag geen Slonk, maar Pronk bleek te zijn. Hij had het volgende te melden.
- Pronk: Die collega van mij, die materiaalcommissaris, is een enorme eikel, schrijf dat maar op. Kan totaal niet schaken ook, wat een idioot. Als ik zo veel zou weggeven als hij, zou ik ook zeggen dat het niet om de hoeveelheid materiaal ging. Je hebt helemaal niks aan die jongen. Ik moet ook alles zelf doen. Hij was laatst een tijdje op vakantie, toen liep alles op rolletjes, eindelijk. Schrijf dat maar op. Wat een idioot

Interne competitie rating - eindstand

1.	Frans Schoffelman	2164	71.	Hans Balhuizen	1555
2.	Hans Leeftang	2146	72.	Thijs Loermans	1552
3.	Sven Pronk	2071	73.	Jeroen van Haastere	1544
4.	Johan Lubbers	2055	74.	Mark Kahmann	1526
5.	Iwan Bonoo	2037	75.	Wim Visser	1519
6.	Jan Schuur	2022	76.	Jord Hendriks	1511
7.	Ron Klein	2022	77.	Marcel van Lieverlooy	1510
8.	Jan Winsemius	2022	78.	Cees Flikweert	1503
9.	Remco Hillebrandt	2010	79.	Donny Onink	1486
10.	Ridens Bolhuis	1999	80.	Ronald Kersbergen	1484
11.	Jeroen Croomsigt	1995	81.	Jo van den Berg	1482
12.	René Pijlman	1986	82.	Ernst ter Schegget	1482
13.	Jeroen van den Berg	1955	83.	Gerald van de Pieterman	1481
14.	Wim Helmers	1952	84.	Maarten Roos	1472
15.	Chris Vos	1942	85.	Marcel Roelofs	1454
16.	Paul Scheermeijer	1942	86.	Nanne Kingma	1448
17.	Yvette Nagel	1934	87.	Paul Aarsman	1448
18.	Rob Kotmans	1931	88.	Rogier Hofland	1445
19.	Mark Nieuwenbroek	1928	89.	Ralph Sanders	1440
20.	Peter Manuel	1920	90.	Pieter Venema	1439
21.	Benno de Jongh	1912	91.	Henk van de Berg	1438
22.	Leo Littel	1905	92.	George Tadrout	1437
23.	Ansgar Mohnkern	1902	93.	Henk Kelch	1427
24.	Rob Scheermeijer	1896	94.	Ruud Mercks	1419
25.	Piet Kooiman	1886	95.	Remco Schipper	1418
26.	Jos Kooiker	1880	96.	André Marcus	1416
27.	Frits Veenstra	1865	97.	André Winter	1407
28.	Frank van de Pavoordt	1863	98.	Marjolein Aarten	1404
29.	Dirk Goes	1858	99.	Martin Albers Spierings	1400
30.	Floris Golbach	1855	100.	Gerard Blok	1391
31.	Gert-Jan Goedhart	1846	101.	Thijs Boon	1375
32.	Tom Visser	1845	102.	Kees Heijnis	1368
33.	Mehmet Elliyasa	1832	103.	Olivier Lingbeek	1365
34.	Erik Dekker	1821	104.	Mohammed Bassel Aldara	1365
35.	Jildo Kalma	1818	105.	Rob Adamson	1339
36.	Andy Gerritsen	1802	106.	Mohamed Daoudi	1337
37.	Thomas Hufener	1783	107.	Jos Jaarsveld	1333
38.	Marjolein Theunissen	1777	108.	Jan van der Heyden	1330
39.	Marcel Manshanden	1764	109.	Steeff van de Berg	1313
40.	Stephan Muller	1764	110.	Job Eisses	1275
41.	Rob Stroop	1755	111.	Silvia de Vries	1268
42.	Rob van Haastere	1741	112.	Sofie Roels	1266
43.	Olivier Hersperger	1739	113.	Hans van Wetering	1265
44.	Jan de Heer	1735	114.	Maarten Zwartjes	1260
45.	Bart de Boer	1730	115.	Karel van Hattum	1237
46.	Cor Groen	1725	116.	Ron Segers	1237
47.	George Boellaard	1723	117.	Jan Looijen	1234
48.	Marc Meuwissen	1720	118.	Hasan Yagmur	1230
49.	Marlo Coolen	1710	119.	Jeroen Fransz	1211
50.	Casper Hoorn	1698	120.	Daniel Brouwer	1184
51.	Himmet Obut	1689	121.	Aaron Johnstone	1183
52.	Partipan Groen in 't Wout	1687	122.	Jan de Wilde	1171
53.	Michiel Peereboom	1681	123.	Edward Waersegers	1160
54.	Rik Hendriks	1675	124.	Rosalie van Gelder	1123
55.	Remco Wolgen	1666	125.	Vimal Korstjens	1112
56.	Lennert Voogt	1664	126.	Richard van der Veur	1111
57.	Hans Spanjersberg	1663	127.	Jan Kapteijn	1100
58.	Wouter Tieleman	1662	128.	Jan Warmerdam	1090
59.	Arie van Walraven	1642	129.	Vahe Stepanian	1075
60.	Sierk Kanis	1628	130.	Marcella Mercks	1054
61.	Bert van de Laar	1625	131.	Jan de Goede	1047
62.	Jan Pieter Streef	1618	132.	Jolanda den Ouden	1018
63.	Ger Kemper	1618	133.	Jolanda Besteman	1012
64.	Bas van den Berg	1615	134.	Ric Soert	1011
65.	Hilbrand Bruinsma	1603	135.	Gre Blokker	1007
66.	Rob Thijssing	1581	136.	Frans Swaving	995
67.	Sander van de Wiel	1575	137.	Joran de Haan	994
68.	Bert Dreef	1567	138.	Bart Rozeboom	904
69.	Hugo de Jonge	1566	139.	Gundula Cordes	903
70.	Herbert Tulleken	1562	140.	Hanneke van Wijk	890

Interne competitie groep 1 - eindstand

1.	Frans Schoffelmeer	3654	12.	Yvette Nagel	2134
2.	Sven Pronk	3384	13.	Jeroen van den Berg	1844
3.	Jan Winsemius	3184	14.	Rob Scheermeijer	1796
4.	Remco Hillebrandt	3144	15.	Johan Lubbers	1763
5.	René Pijlman	2842	16.	Wim Helmers	1714
6.	Rob Kotmans	2838	17.	Jan Schuur	1615
7.	Paul Scheermeijer	2810	18.	Peter Manuel	1594
8.	Jeroen Croomsigt	2672	19.	Hans Leeftang	1506
9.	Iwan Bonoo	2616	20.	Ron Klein	1296
10.	Piet Kooiman	2520	21.	Chris Vos	1222
11.	Leo Littel	2488	22.	Jildo Kalma	1204

Interne competitie groep 2 - eindstand

1.	Ansgar Mohnkern	3041	13.	Marjolein Theunissen	1724
2.	Mark Nieuwenbroek	2950	14.	Marlo Coolen	1542
3.	Benno de Jongh	2571	15.	Marc Meuwissen	1532
4.	Mehmet Elliyasa	2500	16.	Thomas Hufener	1510
5.	Floris Golbach	2464	17.	Andy Gerritsen	1414
6.	Erik Dekker	2442	18.	Jan de Heer	1405
7.	Frits Veenstra	2334	19.	George Boellaard	1182
8.	Jos Kooiker	2068	20.	Gert-Jan Goedhart	1144
9.	Tom Visser	2017	21.	Dirk Goes	1086
10.	Frank van de Pavoordt	1930	22.	Marcel Manshanden	1006
11.	Stephan Muller	1788	23.	Rob Stroop	950
12.	Bart de Boer	1754			

Interne competitie groep 3 - eindstand

1.	Rob van Haastere	2436	9.	Cor Groen	1628
2.	Olivier Hersperger	2327	10.	Wouter Tieleman	1626
3.	Casper Hoorn	2238	11.	Ger Kemper	1532
4.	Bert van de Laar	2002	12.	Arie van Walraven	1519
5.	Partipan Groen in 't Wout	1885	13.	Remco Wolgen	1389
6.	Rob Thijssing	1842	14.	Rik Hendriks	1344
7.	Hans Spanjersberg	1698	15.	Lennert Voogt	882
8.	Sander van de Wiel	1677	16.	Michiel Peereboom	870

Interne competitie groep 4 - eindstand

1.	Himmet Obut	2215	11.	Jan Pieter Streef	1255
2.	Hilbrand Bruinsma	1975	12.	Wim Visser	1207
3.	Herbert Tulleken	1600	13.	Thijs Loermans	1153
4.	Cees Flikweert	1599	14.	Ernst ter Schegget	1152
5.	Ralph Sanders	1554	15.	Jeroen van Haastere	1094
6.	Hans Balhuizen	1531	16.	Gerald van de Pieterman	1015
7.	Bert Dreef	1309	17.	Paul Aarsman	956
8.	Bas van den Berg	1308	18.	Ronald Kersbergen	906
9.	Hugo de Jonge	1304	19.	Rogier Hofland	822
10.	Maarten Roos	1264	20.	Henk Kelch	818

Interne competitie groep 5 - eindstand

1.	Jo van den Berg	1618	10.	Ron Segers	880
2.	Nanne Kingma	1599	11.	Jan van der Heyden	788
3.	André Marcus	1497	12.	Gerard Blok	732
4.	Kees Heijnis	1393	13.	Jos Jaarsveld	564
5.	Marjolein Aarten	1353	14.	Ruud Mercks	548
6.	Thijs Boon	1308	15.	George Tadrous	540
7.	Henk van der Berg	1243	16.	André Winter	500
8.	Olivier Lingbeek	1112	17.	Martin Albers Spierings	466
9.	Job Eisses	1079			

Interne competitie groep 6 - eindstand

1.	Pieter Venema	1392	11.	Hans van Wetering	524
2.	Jan Looijen	918	12.	Bart Rozeboom	522
3.	Rob Adamson	907	13.	Maarten Zwartjes	494
4.	Jeroen Fransz	874	14.	Edward Waersegers	481
5.	Karel van Hattum	855	15.	Ric Soert	426
6.	Jan Warmerdam	808	16.	Jolanda den Ouden	398
7.	Jan de Wilde	648	17.	Jan de Goede	382
8.	Richard van de Veur	626	18.	Silvia de Vries	358
9.	Steeff van der Berg	610	19.	Gre Blokker	142
10.	Marcella Mercks	526			

Ruud Mercks-trofee

– door Paul Scheermeijer –

De interne competitie ging op 10 september 2015 van start onder leiding van Bert van der Laar, Rob Thijssing en Ralph Sanders. De interne commissie werd later uitgebreid met Rob Kotmans. De wedstrijdindeling, uitslagen en standen geschiedde door Paul Scheermeijer, Bert van der Laar, Rob Thijssing en Rob Kotmans. Ook dit seizoen werd weer gespeeld via het zogenaamde keizersysteem, met als afsluiting beslissingswedstrijden middels vierkampen. De competitie was in meerdere groepen weer erg spannend te noemen en de prijzen werden vaak pas na de laatste ronde verdeeld. De standen en uitslagen waren meestal de volgende dag al op onze website terug te lezen.

Volledigheidshalve hierbij alle prijswinnaars:

Groep 1	Clubkampioen:	Frans Schoffelman	2 ^e	Sven Pronk	3 ^e	Jan Winsemius
Groep 2	Kampioen:	Ansgar Mohnkern	2 ^e	Mark Nieuwenbroek	3 ^e	Benno de Jongh
Groep 3	Kampioen:	Olivier Hersperger	2 ^e	Rob van Haastere	3 ^e	Casper Hoor
Groep 4	Kampioen:	Himmet Obut	2 ^e	Hilbrand Bruinsma	3 ^e	Herbert Tulleken
Groep 5	Kampioen:	Marjolein Aarten	2 ^e	Jo van den Berg	3 ^e	Nanne Kingma
Groep 6	Kampioen:	Pieter Venema	2 ^e	Jan Looijen	3 ^e	Rob Adamson

Op 26 mei 2016 werd de clubcompetitie na 31 ronden afgesloten. De prijzen worden uitgereikt op de Algemene Ledenvergadering van 1 september 2016.

Terugblik op een prachtig jeugdseizoen

– door Sven Pronk –

Een prachtig jeugdseizoen hebben we achter de rug. Veel nieuwe kinderen, mooie prestaties, en een prachtig weekend in Gent! En wat te denken van de examens? Ook die werden goed gemaakt! Binnenkort beginnen we weer met de jeugd, 8 september gaat het nieuwe seizoen los. In deze eerste uitgave van het nieuwe blad wil ik jullie graag volledig bijpraten over wat er afgelopen seizoen is gebeurd, en al heel even kort vooruitblikken.

Weekend Gent

Laten we met misschien wel de meest gezellige activiteit beginnen. In het weekend van 14 en 15 mei waren we in Gent! Voor mij de eerste keer, voor de meeste jeugdleden ook. Alleen Paco was er al eens eerder geweest. Na een heenreis van enkele uurtjes, waarin maar één auto totaal verkeerd reed, hebben we ons in de middag prima vermaakt in Recreatiepark Blaarmeersen. Een groot grasveld waarop lekker gevoetbald kon worden, en een hoop speeltoestellen. s'Avonds was het spelletjesavond, waarna enkele lesgevers ook nog even de kroeg in doken.

Op de vroege zondagmorgen werden we door onze vrienden van de Gentse schaakvereniging op pad gestuurd. Er moesten een hoop vragen worden beantwoord over de oude binnenstad. Ik kan me de winnende groep niet meer herinneren, wel dat ik zelf vrij kansloos laatste werd met de oudere jeugdleden.

Het weekend eindigde met de jaarlijkse schaakmatch. Ook dit jaar waren we kansloos, maar dat mocht de pret niet drukken. Tjark en ik wisten op de topborden de schade nog te beperken, en ook op andere borden werden de nodige verrassende punten gescoord. De meeste jeugdleden moesten tegen kinderen die al een stap hoger zaten, waardoor punten scoren ook wel erg moeilijk werd.

Na de match en de dankwoorden over en weer zijn we weer richting Nederland vertrokken. Volgend jaar komen de jeugdleden van Gent weer naar Amsterdam toe, we hopen er dan net zo'n groot feest van te maken!

Alle foto's zijn genomen door Iwan, waarvoor dank! Meer foto's van Iwan, ook van andere schaakactiviteiten, zijn te vinden op <http://iamsterdamchess.phanfare.com/svaw>.

Toernooibezoek en jeugdsuccessen

Jeugdsuccessen? Jazeker! Dat is iets wat we de afgelopen jaren niet hebben gekend, maar met steeds meer jeugdleden worden er ook steeds betere resultaten neergezet. Eerst maar eens het toernooibezoek van dit jaar, want dat zat fors in de lift. Naar de Grand Prix van Almere gingen de meeste jeugdleden, 14 maar liefst! Opvallend, aangezien een gemiddeld seniorenlid altijd steen en been klaagt als hij naar dat verre oord moet.

Ook andere Grand Prix-toernooien werden goed bezocht, waardoor het niveau van sommige kinderen ook hard omhoog ging. Eén daarvan was David. Fanatiek speelde hij een hoop toernooien, steeg hard met zijn rating, maar ook in de hogere groepen bleef hij goed scoren. Het toppunt dit seizoen voor hem was het maandelijks chess league oost toernooi. In de sterke 1e groep wist David de meeste punten van allemaal te scoren, en daarmee het toernooi te winnen!

Ander succes was er voor Brent Waersegers. Dat heeft iedereen al kunnen lezen op onze site, maar het kan geen kwaad om Brent nogmaals in het zonnetje te zetten. Het begon allemaal met de persoonlijk jeugdkampioenschappen. Brent was één van de kanshebbers om zich te plaatsen voor het NK, maar hij had grote tegenstand van sterke jeugdspelers van VAS en Almere. Op de dag zelf was daar eigenlijk niks van te merken, want Brent wist met 7 uit 7 overtuigend SGA-kampioen te worden. Dan het NK zelf, voor het eerst een toernooi ver weg met liveborden! Dat is natuurlijk even wennen. Brent begon met 1 uit 3, maar wist daarna de andere vier partijen te winnen. Met een prachtige score van 5 uit 7 werd hij gedeeld 4e van Nederland! Een prachtige prestatie natuurlijk, en we zijn dan ook benieuwd wat Brent in de toekomst kan laten zien.

Clubkampioenschap

Het hele seizoen door speelden de kinderen van half 8 tot 8 uur een partij voor de interne competitie. Verdeeld over drie groepen schaakten de kinderen om de grote bakers.

De eerste groep werd gewonnen door Nils. Hij pakte in de loop van het seizoen een forse voorsprong en gaf deze niet meer uit handen. Daarachter was het een stuk spannender. Kyon, die met zijn ervaring de jongere jeugd nog achter zich wist te houden, werd 2e. Ik ben benieuwd of hem dat volgend jaar ook weer gaat lukken. De strijd om plek 3 ging tussen Mats en Feodor, de twee trainingsmaatjes. Uiteindelijk wist Mats net iets meer punten te pakken en daardoor nog op het podium te eindigen.

In groep twee won Brent overtuigend. Daarachter eindigde het andere talent, David. Het mag geen verrassing zijn dat beiden zo hoog eindigden dit seizoen. De strijd om plek 3 was een stuk spannender. Levi, Zilver, Liam, Noor en Fabio maakten allemaal nog tot de laatste speelronde kans. Uiteindelijk wist Levi net derde te worden. In de derde groep was er weer succes voor de familie Greuter, Jente wist deze groep te winnen. Dat scheelde overigens niet veel, want Fahd eindigde vlak achter haar. Uiteindelijk werd Zakaria derde, die dat voornamelijk te danken had aan een briljante seizoenstart.

De totale eindstand:

120	Nils Greuter	3148	216	Sandy	1612
107	Kyon van der Waal	2903	215	Felix	1538
108	Mats Waersegers	2793	214	Milo	1432
106	Feodor Romanov	2271	213	Isabelle	1270
104	Paco van Dinter	2540	295	Vincenzo	1218
102	Torben Desbuleux	2405			
110	Benjamin van Rhee	2118	305	Jente Greuter	2262
111	Salahdin	1994	304	Fahd Moukandiz	2229
103	Timon Jasarevic	1960	301	Zakaria	2176
109	Tim Nijhuis	1886	314	Kiet Sikkens	2040
105	Sander Vrzina	1680	315	Kemal	1918
101	Abdel el Bakali	1250	308	Imre van Rhee	1853
			302	Jelah Esseboom	1728
202	Brent Waersegers	2514	310	Rivka	1600
299	David	2324	309	Emir	1542
208	Levi	1988	303	Ayoub el Aouffy	1517
211	Zilver	1980	312	Bilal	1508
204	Liam Rosenberg	1972	306	Makenzi Wray	1492
206	Noor el Aouffy	1928	399	Nisanur	1266
210	Fabio Wouters	1926	313	Erki	1100
203	Luca Smeenk	1822	307	Erika	1047
212	Maarten	1786	311	Alex	1042
207	Bojan	1771	392	Kwan Ho	1020
209	Rayan Moukandiz	1691	316	Jort	928
205	Lina el Aouffy	1675			

Voor komend seizoen wordt de interne competitie aangepast. Het seizoen wordt in tweeën gesplitst, waardoor de eerste prijzen al halverwege het seizoen worden uitgedeeld! Men kan dan ook promoveren naar een hogere groep, meer informatie hierover gaat nog volgen.

Komend seizoen

Ik had aangegeven al even vooruit te kijken op komend seizoen, want dat begint alweer op 8 september. De belangrijkste zaken:

- Op 8 september is dus de eerste jeugdavond. Dit is een vrije schaakavond, waar we nog niet met de stappen gaan beginnen. Je mag dan ook vriendjes en vriendinnetjes meenemen deze avond als ze een keer willen komen kijken.
- Zaterdag 3 september is het NK snelschaken in Almere. Wil je meedoen? Kijk dan even op www.sgaschaken.nl.
- Ook dit jaar gaan we weer meedoen met de externe competitie. Alle jeugdspelers in stap 3 of hoger krijgen hiervoor een persoonlijke uitnodiging. Weet je nu al dat je mee wil doen? Laat dat dan weten!
- Op zondag 11 september is alweer het eerste Grand Prix-toernooi, bij VAS! Noteer die datum alvast in je agenda!
- Ook de data van onze eigen toernooien zijn al bekend: Op zondag 29 januari is de voorronde van het kampioenschap schoolteams en op zondag 2 april wordt ons eigen Grand Prix-toernooi gespeeld.

Werner Möller is de nieuwe Best of the West!

– door René Pijlman –

Op zaterdag 11 juni 2016 werd de laatste ronde van het 4e Best of the West gespeeld, het open toernooi van sv Amsterdam West op zeven zaterdagmiddagen gedurende het seizoen 2015/2016. Er waren 94 deelnemers en op het spel stond de eervolle titel 'Best of the West', die in geheel Amsterdam gevoerd mag worden.

Het zag ernaar uit dat op bord 1 een spannend gevecht zou ontstaan om de titel. Werner Möller met 5 punten speelde met wit tegen Angelo Spiler met 5½ punten. Bij winst zou Werner de titel veroveren, bij remise of winst voor zwart zou Angelo ermee naar huis gaan. Angelo speelde de hyperversnelde Draak en Werner koos met een listige zetvolgorde voor de Maroczy-bind (witte pionnen op c4 en e4). Al snel leek alle leven uit de stelling en lag remise in het verschiet. Volgens Werner had Angelo nog wel wat kleine eindspelprobleempjes op te lossen, en dat deed hij niet helemaal nauwkeurig. Wit won plotseling een pion, en daarna het eindspel. Zodoende werd Werner Möller de nieuwe Best of the West en staat zijn naam bijgeschreven in de eregalerij van het toernooi.

2016: Werner Möller

2015: Jimmy van Zutphen

2014: Frans Schoffemeer

2013: Frans Schoffemeer

Angelo moest genoegen nemen met de derde plaats. Paul van Haastert kwam dankzij zijn overwinning in de laatste ronde met eveneens 5½ punt, maar een hogere TPR, op de tweede plaats.

Eindstand:

- Werner Möller (1936) met 6 punten en een TPR van 2183
- Paul van Haastert (2014) met 5½ punten en een TPR van 2116
- Angelo Spiler (1999) met 5½ punten en een TPR van 2110

In de ratinggroep 1500-1800 hadden alle drie de hoogstegeëindigden 4½ punt. De prijzen werden dan toegekend op basis van de TPR. Zodoende won Rob van Praag in deze ratinggroep de eerste prijs, Wim Suyderhoud de tweede prijs, en Bruun van de Laar de derde prijs.

- Rob van Praag (1750) met 4½ punt en een TPR van 1887
- Wim Suyderhoud (1678) met 4½ punt en een TPR van 1842
- Bruun van de Laar (1791) met 4½ punt en een TPR van 1816

De ratinggroep tot 1500 werd gewonnen door Henk van de Berg. In het dagelijks leven is Henk penningmeester van sv Amsterdam West, en we zullen zien wat zijn overwinning de komende jaren voor invloed heeft op het prijzenfonds. Op de tweede plaats eindigde de Amerikaan Sagar Sriramagiri, die in België verbleef en voor elke ronde naar Amsterdam reisde. De derde prijs was voor Marjolein Aarten, die door dit toernooi behoorlijk wat ratingpunten mag bijschrijven.

- Henk van de Berg (1343) met 3½ punt en een TPR van 1471
- Sagar Sriramagiri (1480) met 3 punten en een TPR van 1605
- Marjolein Aarten (1168) met 3 punten en een TPR van 1500

In het seizoen 2016/2017 organiseert sv Amsterdam West voor de vijfde keer het open toernooi Best of the West. De data van de ronden zijn: 15 oktober, 12 november, 3 december, 7 januari, 4 maart, 22 april en 27 mei. De inschrijving wordt binnenkort geopend, maar voorinschrijvingen zijn natuurlijk welkom per e-mail aan openbestofthewest@gmail.com.

De grote misrekening

– door Kees Heijnis –

Iemand die niet zo met het schaken is vertrouwd, heeft dikwijls de indruk van dit spel dat er zoveel bij wordt nagedacht. Wij schakers weten natuurlijk wel dat dit normaal nogal meevalt. Het komt vooral aan op goed opletten en kijken. Maar, toegegeven, er moet soms wat bij worden nagedacht, dat wil zeggen, dat er vooral moet worden berekend wat het meeste voordeel inbrengt... wat men daarom het beste kan doen... Maar het bord is voor iedereen openbaar te bekijken, voor de tegenstander dus net zo goed. En ook hij kan rekenen. Het leuke bij schaken is tenminste nog, dat je, wat voor sufferd je ook bent, altijd ergens jezelf nog kunt vlijen met de waan dat je zelf toch het spel maakt. Het is niet zo, als ooit in zo'n Berend Boudewijn Quiz van jaren geleden, waar konijntjes in een hok werden geleid waarvan de bodem met cijfers was voorzien. Als nu zo'n diertje, na een gestelde tijd, zomaar ergens ging zitten, dus op een vak met een bepaald cijfer, dan bepaalde dit de prijs van de kandidaat! Toch tamelijk gênant om zó te worden weggezet.

Maar zo is het feitelijk toch wel gegaan met dat Grote Referendum. Ja, dat referendum dat op termijn weleens het einde kan inluiden van niet alleen de EU, maar ook nog eens van het Groot Brittannië zoals wij dat kennen. In de aanloop ervan zaten zowel voor- als tegenstanders zichzelf en hun aanhang voor te rekenen wat zij het beste konden doen voor Engeland! Het was daarbij wel heel opmerkelijk dat zowel voor- als tegenstanders van de Brexit dezelfde argumenten gebruikten, alleen met een compleet verschillende conclusie. Daaraan kon men aflezen dat het hele dispuut vervuild was, en dat niet de rede of het zakelijke verstand sprak, maar slechts een bepaalde emotie, een onredelijke wil. Hoe zou een pragmatisch argument, met dezelfde gegevens, volgens zijn eigen logica, nu een verschillend resultaat kunnen geven, anders dan door er iets bij te smokkelen wat er niet bij hoort?! Men deed hierbij alleen maar alsof men redelijk was. Met name bij de Brexit-mensen was er die kenmerkende onberedeneerde boosheid op van alles wat er mis was in de wereld van de EU, doorspekt met dat kenmerkende schele chauvinisme van valse idealen en vreemdelingenhaat. Met een blik terug – in een bedachte toekomst – van honderd jaar geleden. Dit kon niet een goede basis zijn om iets goed te bekijken. Dat moest wel misrekeningen geven, net als bij een schaakpartij als men er niet goed voor staat! Als het ware om zichzelf nog eens de kroon op te zetten, werd er zelfs iemand om dit referendum vermoord!

In het recente verleden hebben we vaker mogen zien dat onzekere en boze mensen zomaar achter allerlei demagogen en vage ideologieën aanliepen. Met ook de resultaten daarvan! Nu was het uitgerekend met het oog op de verschrikkingen van een vreselijke oorlog, die toen nog maar net achter de rug was, dat de EEG, de oorsprong van de EU, begin jaren '50 werd opgericht. De EEG had bij zijn oprichting ook een echt ideaal, namelijk dat van een vreedzaam Europa, waar men in broederschap en wederzijds begrip zou kunnen leven, vanuit een – let op! – christelijk humanistisch levensperspectief. In en met zo'n verenigd Europa hoopte men tot heling te kunnen komen van de diepe wonden die door de Tweede Wereldoorlog waren geslagen, en daarmee dat dergelijke vreselijke oorlogen in de toekomst verder konden worden voorkomen. En tot zover met kennelijk succes! Landen als Frankrijk en Duitsland, zovele jaren onverzoenlijk tegenover elkaar, kwamen tot een echte verzoening en een hartelijke verhouding. Na de nodige strubbelingen, werd begin jaren '70, ook Groot Brittannië ten slotte lid, en alle Britse regeringen vanaf die tijd hebben dit lidmaatschap – en dus ook de idealen ervan! – hartelijk onderschreven. Maar de tijd blijkt ook in dit Europa dramatisch te zijn veranderd; er is thans een vrijwel compleet nieuwe lichting politici opgekomen. Deze nieuwe generatie blijkt in het algemeen niets meer te hebben met die oude idealen, of met het christendom in het bijzonder. Dat christendom, dat in de aanvang toch de grondslag van dat verenigde Europa leverde. Wel, wie spreekt er vandaag in de EU nog over het christendom? En wie rept er nog over de oude idealen? Men had het toch alleen maar – en niet alleen in dit referendum! – over het eigen voordeel, of de schade die een of andere partij zou kunnen lijden als gevolg van een Brexit! Maar alle partijen hebben zich daarmee danig misrekend.

Veel SVAW'ers in Science Park-toernooi

– door Dirk Goes –

Van 9 tot en met 17 juli jl. werd voor de zesde maal in successie het Science Park-toernooi georganiseerd. Onder de deelnemers 18 clubgenoten, die als volgt presteerden:

Overige clubgenoten:

	Groep	Score			ELO	TPR
Jeroen van den Berg	A	0	uit	3 *	2059	1328
Floris Golbach	B	5½	uit	9	1816	2020
Sven Pronk	B	5	uit	9	1968	1906
Leo Littel	B	5	uit	9	1943	1886
Thomas Hufener	B	4	uit	9	1799	1898
Marc Meuwissen	B	4	uit	9	1870	1901
Ansgar Mohnkern	B	4	uit	9	1894	1812
Dirk Goes	B	2	uit	3 *	1879	1892
Bert Dreef	C	3½	uit	9	1556	1531
Karel van Hattum	C	4	uit	9	1159	1289
Hans Looman	C	3½	uit	9	1343	989
Bart Rozeboom	C	2½	uit	9	907	1005
René Pijlman	Dagvierkamp	1	uit	3	1803	1649
Frits Veenstra	Dagvierkamp	1½	uit	3	1769	1719
Benno de Jongh	Dagvierkamp	3	uit	3	1698	2499
Hans Spanjersberg	Dagvierkamp	2½	uit	3	1575	1772
Thijs Boon	Dagvierkamp	0	uit	2 **	1440	677
Peter Manuel	Weekendvierkamp	1½	uit	3	1904	1893
René Pijlman	Weekendvierkamp	½	uit	2	1803	1596

* Jeroen en ik fungeerden als evenmakers, die pas in actie kwamen wanneer het aantal deelnemers in een bepaalde ronde oneven was.

** Thijs speelde slechts twee partijen. Zijn tegenstander in de derde ronde kwam niet opdagen nadat hij de dag ervoor tegen een reglementaire telefoonnul was opgelopen en hevig ontstemd het pand verliet. *Life sucks*

Bert Dreef deed van zich spreken. Niet zozeer door zijn score van 3½ uit 9, maar omdat hij hard ten val was gekomen toen hij in een van de eerste ronden op weg was naar de speelzaal. Een bezorgde passant vroeg hem of hij naar de eerste hulp wilde, maar Bert is een echte bikkelaar die zich niet laat afschrikken door een wondje meer of minder. Neemt niet weg dat hij er tijdelijk niet knapper op is geworden. Zie en oordeel zelf:

Sterkte Bert!

Science Park-toernooi, laatste ronde

– door Marc Meuwissen –

Wit:	Thomas Hufener	(2091)
Zwart:	Marc Meuwissen	(1739)

1. d4 Pf6; 2. c4 c5; 3. Pf3 cxd4; 4. Pxd4 e5; 5. Pb5 d5; 6. cxd5 Lc5; 7. e3 O-O; 8. P5c3 Lf5; 9. a3 Pbd7; 10. b4 Ld6; 11. Pd2 Tc8; 12. Lb2 Pb6; 13. e4 Lg6; 14. Ld3 Pfxd5; 15. Pe2 Pf6; 16. Db3 Dd7; 17. O-O Tfd8; 18. Tad1 Da4; 19. Pg3 Dxb3; 20. Pxb3 Pa4; 21. La1 Pc3; 22. Tde1 Lxb4; 23. axb4 Txd3; 24. Pc5 Txc5; 25. bxc5 Pcx4; 26. Lxe5 Pxc5; 27. Tc1 Pfd7; 28. Tfe1 f6; 29. Lf4 a5; 30. Le3 b6; 31. h4 Td5; 32. h5 Lxh5; 33. Pxh5 Txh5; 34. Tb1 Kf7; 35. Lf4 Pd3; 36. Ted1 Td5; 37. Lc7 Pb4; 38. Te1 Pd3; 39. Te3 Pb4; 40. f4 Td4; 41. Ld8 Pd5; 42. Tf3 Txf4; 43. Txf4 Pxf4; 44. Lxb6 Pxb6; 45. Txb6 g5; 46. Ta6 h5; 47. Txa5 Kg6; 48. Kf2 h4; 49. Kf3 f5; 50. Ta6+ Kh5; 51. Tf6 h3; 1/2-1/2.

Beste schaakvrienden,

Bovenstaande partij is uit de negende en laatste ronde van SPA Chess. Met veel clubgenoten is het risico tegen een te moeten best groot, en dat gebeurde dan ook. Thomas en ik waren allebei goed begonnen, hij zelfs met 3 uit 4, maar nu moesten we allebei winnen voor 50%. Het was aantrekkelijk snel remise overeen te komen en de zondagmiddag vrij te hebben, maar we spraken af het een zet of tien aan te kijken. Het vervolg laat zich raden: als laatsten zaten we in de zaal, en het werd alsnog remise. Maar goed, het heeft wel een aardige partij opgeleverd.

Ik had vier keer eerder zwart gehad, en iedere keer verdedigd met de Albin, en daar 50% mee gescoord. Ik wist dat Thomas op 1. d5 alleen 2. c4 zou doen als hij de weerlegging van deze dubieuze opening had gevonden, dus deed ik het anders. Ik had hem diverse tegenstanders heel rustig zien wegschuiven, wat niet altijd tot een punt leidde maar waar ik toch geen zin in had, dus leek het me verstandig om het agressief aan te pakken. Achteraf bleken we vrij lang ons beiden onbekende theorie gevolgd te hebben, inclusief pionoffer.

Op zich heb ik het aardig gedaan tot de 13e zet, maar na 13. Lg6, wat toch redelijk voor de hand ligt, sta ik eigenlijk gewoon een pion achter zonder veel compensatie. Ik had hier 13. Txc3 moeten doen, en dan krijg je inderdaad een geweldige positie: zijn d- en e-pion gaan vallen, en mijn lopers worden heel erg sterk. Volgens de computer is het dan nog redelijk gelijk, maar zwart lijkt me een stuk sterker na bijvoorbeeld 13. Txc3; 14. Lxc3 Pxe4; 15. Pxe4 Lxe4; 16. Dg4 f5; 17. Dh3 Tf6. Hij moet na 13. Lg6; 14. Tc1 doen, waarna ik nog steeds de kwaliteit moet geven van de computer, maar een zet eerder is dat beter.

Gelukkig geeft Thomas geheel onnodig zijn voordeel op met zijn 14e zet, waarna ik weer iets beter sta, met name door de c-lijn en druk via de d-lijn. Dit voordeel weet ik niet heel lang vol te houden, want ik kies een plan waarbij ik Pc5 totaal over het hoofd zie. Als hij sterk blijft spelen en bijvoorbeeld 27. Lxf6 doet, of mijn pionnen op de damevleugel aanvalt, wordt het heel lastig, maar 27. Tc1 geeft mij weer kansen, en leidt tot een lastig te beoordelen (en te spelen) stelling. Hier gingen we in ieder geval alletwee voor de winst.

Helaas miste ik 42. Ke8 met loperwinst. Ik was niet bewust zijn loper aan het insluiten, en toen ik dat door zijn torenzet toch opeens had gedaan, had ik het niet in de gaten. Hierna werd het bord snel leger en de partij remise. Gek genoeg heeft alleen wit kansen aan het eind, die zitten in het winnen van het paard, maar remise was en bleef het.

Veel interesse voor de analyse van de partij Hufener-Meuwissen. De linkerhand van Marc is nog net zichtbaar

.... En hier de rest van Marc!

Kroeglopen in De Pijp, ja gezellig!

– door Dirk Goes –

Op zondag 26 juni jl. werd voor de 25^e keer in successie het jaarlijkse kroegloperstoernooi in De Pijp georganiseerd. Graag maak ik van de gelegenheid gebruik de organiserende verenigingen ENPS, Amsterdam West en De Raadsheer te feliciteren met dit gedenkwaardige jubileum! Een recordaantal van liefst 115 teams had zich ingeschreven, in schaakkracht variërend van onbehoorlijk sterk tot, euh, nou ja, ietsjes minder sterk, en ook de weergoden werkten mee want de voorspelde bui bleef uit. Een topdag dus.

Ik ben al jaren de helft van een ervaren kroeglopersteam, waarvan René Pijlman de andere helft voor zijn rekening neemt. In de eerste ronde ging het behoorlijk mis met de logistiek. Aanvankelijk werden we naar Café Klein in de Daniël Stalpertstraat gestuurd, vanaf het startpunt aan het Van der Helstplein een tamelijk forse wandeling voor twee heren op leeftijd. Te bestemder plekke aangekomen bleek men ons daar niet te verwachten, en na telefonisch overleg tussen de dienstdoende pub officer en het crisiscentrum kregen we nieuwe instructies: op naar Café Lust in de Cornelis Trooststraat, alweer een forse wandeling. Maar helaas, na tien minuten wachten bleken onze tegenstanders bij Café Pico in de Ferdinand Bolstraat te zitten, dus de wandelschoenen ten derden male aangetrokken, en toen we dan eindelijk, eindelijk, wilden beginnen, was het al zo laat geworden dat we maar zonder te spelen een 1-1 gelijk spel overeenkwamen. Een tikje onbevredigend wellicht, maar die dingen gebeuren.

Grappig was dat we voor de tweede ronde opnieuw naar Café Klein werden gestuurd, wat ditmaal wel bleek te kloppen. Kort nadat we onze tegenstanders, het team Dernier/Altman, met 2-0 hadden verslagen, reed er een bellende fietser voorbij, die zijn gesprekspartner de niet alledaagse vraag “Hoe is het met de papagaai?” voorschotelde, wat een lachsalvo van alle schakers tot gevolg had. Heel even dacht ik in de ‘dead parrot’-sketch van Monty Python te zijn beland, en ik vroeg me al af waar de camera stond, tot ik me realiseerde dat Amsterdam gewoon een leuke stad is. Soms dan toch

Op naar Café De Bicker voor ronde 3, waar tegenstanders Tjark Vos en Laurens Schilstra ons al zaten op te wachten. Deze wedstrijd eindigde in 1-1. Ik won van Tjark en René verloor in tijdnood een gewonnen stelling. Aldus hadden we 4 van de 6 punten buitgemaakt en was het de hoogste tijd om onszelf de traditionele vraag te stellen: is het al tijd voor een biertje? Die vraag is minder retorisch dan het lijkt. Bier werkt zonder meer sfeerverhogend, maar heeft als bijwerking dat het niet zelden funest is voor de resultaten. René ontzegde mij consumptie van alcohol, maar een verbod werkt bij mij averechts, en terwijl René wat zuinigjes aan zijn kopje thee nipte en van zijn koekje at, zat ik een paar minuten later tevreden aan het blondschuimend bier.

Met de kennis van nu moet ik constateren dat ik dat misschien niet had moeten doen. Met ingang van ronde 4 werd er bedroevend gescoord, overigens doorgaans tegen gemeen sterke oppositie, en nadat ook René aan het bier was gegaan eindigden we uiteindelijk met een schamele 5 punten op een wat troosteloze 93e plaats, waar in het niet al te verre verleden nog weleens een ratingprijs werd buitgemaakt.

Ziehier de resultaten van de massaal aanwezige clubgenoten:

Rob Scheermeijer / Gert Jan Goedhart	8
Remco Hillebrandt / Benno de Jongh	7½
Yvette Nagel / Cora van der Zanden	7
Sven Pronk / Mark Nieuwenbroek	7
Lucie van der Vecht / Marjolein Theunissen	6½
Ron Klein / Jeroen Cromsigt	6½
Partipan Groen in 't Wout / Frits Veenstra	6
Marcella Mercks / Gre Blokker	4
George Tadrous / Henk van de Berg	4
Thijs Boon / Rogier Hofland	4
Pieter Venema / Olivier Lingbeek	4
Herbert Tulleken / Harrie Boom	4
Nanne Kingma / Marjolein van Aarten	2½
Aleks Varnica / Karel van Hattum	2½

Na afloop werd er traditioneel gedineerd. Op zoek naar een geschikte uitspanning op loopafstand kwamen we uiteindelijk in een veel te dure Italiaanse tent terecht, waar uitsluitend volgens de *haute cuisine* kon worden getafeld, dus dan weet u het wel: geen pizza te bekennen. Nou ja, vooruit, het was een mooie dag geweest.

N.B.: Peter Doggers schreef voor chess.com een fraai verslag van dit toernooi. Zie:

<https://www.chess.com/news/25th-anniversary-amsterdam-pub-crawl-tournament-7849>

Matige prestaties SVAW'ers bij NOVA-toernooi

– door Dirk Goes –

In het weekend van 1 tot en met 3 juli werd in Haarlem het NOVA-toernooi gespeeld, georganiseerd door de plaatselijke vereniging Het Witte Paard. Onder de ongeveer 180 deelnemers vijf SVAW'ers, die bepaald niet overdreven uitbundig presteerden. Zo kwam Ansgar Mohnkern, bij Amsterdam West toch één van de *rising stars*, in de A-groep niet verder dan een score van 1 uit 6 bij een TPR van 1747. *Scheisse!* Ook voor de vier SVAW'ers in de B-groep was er weinig reden tot dolle vreugde. Nanne Kingma smaakte in ieder geval nog het genoeg dat zijn score van 2½ punt goed was voor een ratingwinst van ongeveer één punt, maar voor de overigen was het ratingpunten inleveren. Bert Dreef scoorde 2½ punt (-1,65), Karel van Hattum ging met 1½ punt (-0,64) naar huis, en Marjolein Aarten onderging met 1 punt (-2,86) naar eigen zeggen een leerproces.

Helende Meesters bezoeken revaliderende Frans Schoffelman

– door René Pijlman –

Medio juli bereikte ons het zorgelijke bericht dat Frans Schoffelman in een revalidatieoord was opgenomen. De schaarse informatie die de ronde deed, werd alras aangevuld met een gloedvol verslag van de gebeurtenissen uit eerste hand.

In de lommerrijke omgeving van Amstelveen hield Frans zich – tussen onze clubavonden in – bezig met de risicosport 'vissen' (langs de oever in het zonnetje dommelen). Al doende sportief onderweg op de fiets besteedde hij een paadje dat onvoorzien schuin omhoog liep, waarbij Frans tot stilstand kwam en met zijn visspullen in de ene en het fietsstuur in de andere hand het evenwicht niet wist te bewaren. Hij viel richting de schuin aflopende grond, waarbij het heupbeen meer van de klap moest opvangen dan waar het in redelijkheid toe in staat moest worden geacht. Wellicht was het niet zo stevig als het had kunnen zijn, als gevolg van het wekelijks consumeren van aanzienlijke hoeveelheden jenever-cola, in plaats van enkele flinke glazen calciumrijke melk. Er moesten een ambulance, ziekenhuis en operatie aan te pas komen om de brokken te lijmen, waarna Frans plots, met drie schroeven in het heupbeen, gekluisterd aan een rolstoel zat te revalideren in een verpleeghuis. Het vooruitzicht was dat dit wel een week of zes zou gaan duren.

Als je bedenkt dat Frans een van de jongere gasten van Woonzorgcentrum Groenelaan was, dan kun je je voorstellen dat het er geen levendige boel was. Zodoende kwam het idee op om Frans met een flink aantal schaakvrienden te bezoeken en te vereren met een heus schaaktoernooi, het 1e Helende Meesters Snelschaakkampioenschap. Een gesloten toernooi voor leden van sv Amsterdam West. Het vond plaats op zaterdag 6 augustus 2016. 13 deelnemers dienden zich aan. Tassen vol schaakmateriaal werden uitgepakt, en de laptop werd opgestart. Frans kreeg een mooi boek en een pak melk van de penningmeester, waarna de strijd over 9 ronden begon. Meester Goes veegde de ene na de andere concurrent van het bord. Weliswaar verloor hij attent van gastheer Schoffelman, maar die verloor twee keer van andere kanshebbers, waardoor Dirk met 8 uit 9 het toernooi won. Chapeau! Meester Schoffelman kwam zodoende op de tweede plaats, terwijl meester Klein met 7 uit 9 beslag legde op de derde plaats.

Slotstand 1e Helende Meesters Snelschaakkampioenschap (9 ronden)

Nr.	Naam	Score	WP	SB	PS	Rating	TPR	W-We
1.	Dirk Goes	8	40.5	33.50	37.0	1829	2108	+2.87
2.	Frans Schoffelman	7	46.0	33.50	37.0	2076	2017	-0.38
	Ron Klein	7	41.5	27.50	34.0	1981	1978	+0.29
4.	René Pijlman	6½	49.5	31.75	33.5	1797	1941	+1.61
5.	Thomas Hufener	5½	44.0	21.50	27.5	1879	1775	-0.78
6.	Casper Hoorn	5	37.0	12.00	20.0	1735	1662	-0.58
	Bert van de Laar	5	39.5	15.50	24.0	1562	1682	+1.01
8.	Leo Littel	4½	46.0	16.50	25.0	1920	1710	-1.98
9.	Ruud Mercks	4	42.5	9.00	21.0	1419	1542	+0.81
10.	Nanne Kingma	3½	35.0	9.00	19.0	1399	1438	+0.12
11.	Herbert Tulleken	3	37.0	6.00	14.0	1569	1404	-1.77
	Henk van de Berg	3	31.0	6.00	16.0	1373	1332	-0.58
13.	Marcella Mercks	1	38.5	3.00	7.0	0827	427	-0.64

Hoe komt het Helende Meesters snelschaakkampioenschap aan zijn naam? Laten we meteen een misverstand uit de weg ruimen. Het vestigingsadres van het revalidatieoord is, geloof het of niet, de Helpende Hand 9 te Amstelveen. Het naastgelegen Amstelland Ziekenhuis is gevestigd aan de Laan van de Helende Meesters nummer 8. De curieuze Amstelveense straatnamen in de omgeving hebben weliswaar als inspiratie gediend, maar het toernooi is dus niet vernoemd naar zijn locatie.

De Helende Meesters, dat zijn wij! Schaakmeesters, die de patiënt helen met goed gezelschap en pittige hersenactiviteit. In schril contrast met de heersende opvatting in verpleeg- en revalidatieoord, laten wij zien dat lichamelijke rust geenszins geestdodend hoeft te zijn. We verdrijven de gezapigheid, fleuren de boel op, en brengen leven in de brouwerij.

Als we de eerste editie evalueren, dan kunnen we zeggen dat 9 ronden Zwitsers een tikje veel is bij 13 deelnemers. Tegelijk moet worden gezegd dat niet iedereen zich thuis voelde bij het straffe snelschaaktempo van 5 minuten zonder increment. Dat had overigens met herseninhoud te maken en niet met het heupbeen, want Frans bereikte in gehavende toestand in zijn rolstoel een eervolle tweede plaats. Misschien is 7 ronden Zwitsers met 7 minuten p.p.p.p. en nog een paar seconden increment een idee voor volgende gelegenheden.

Hoe dan ook, laten we er een mooie traditie van maken om aan bed, rolstoel of verpleging gekluisterde schaakvrienden te bezoeken met een volgende editie van het Helende Meesters Snelschaakkampioenschap!

Op 19 augustus jl. informeerde Bert van de Laar per e-mail bij Chris Schoffelman, de broer van Frans, hoe het met de patiënt ging. Dit was het antwoord:

Frans moet nog zeker drie weken in het verzorgingshuis blijven, omdat hij zijn been nog steeds niet mag belasten. Dit omdat hij last heeft van uitzakkende schroeven. Zijn humeur blijft gelukkig op niveau.

Waarvan akte!

De patiënt, omringd door de Helende Meesters.

Een Nabokoviaanse overpeinzing

– door Herbert Tulleken –

Het begon te harder waaien en ik hoorde de regen tegen de ruiten slaan, eerst zachtjes en gaandeweg luider. Het felgele haardvuur straalde zo mogelijk nog behaaglijker. Ik pakte de krant op en begon in het buitenlandkatern te lezen: “George Bush in problemen door Katrina”. Klinkt ongeveer als Clinton in problemen door Monica, dacht ik terloops. Het karmozijnen schaakdoosje lag midden op de tafel, naast de kristallijne asbak. Het was verleidelijk om de sportpagina open te slaan en een aantal partijen na te spelen. Gert Ligterink moet nog even wachten, dacht ik nog, er is meer te koop in de wereld dan schaken...

Charlotte riep me vanuit de keuken, ik hoorde haar sprankelende stem door de kletterende regen heen. “Het eten is klaar, kom je Carel, of ben je nog aan het schaken?” Ik sta bij mijn vrienden bekend als aimabel, en m’n collega’s konden altijd een beroep op me doen, maar na 43 jaar huwelijk weet mijn echtgenote als geen ander dat sommige dingen prevaleren boven de dagelijkse culinaire verplichtingen. Dus ik verdiepte me weer in de krant en stak nog een sigaret op. Ik was halverwege een kolom over de dreigende crisis rond de toetredingsonderhandelingen van de EU met Turkije, geëntameerd door de opstelling van de Oostenrijkse regering, toen ze krachtig intervenieerde met een “Kom je nou schat, ik heb kapucijners gemaakt met spek, piccalilly en rode uitjes”. Zachtjes zuchtend stond ik op, en legde mijn bril naast het karmozijnen doosje.

“Hoeveel wil je, heb je honger?”, zei ze, en streek een springerige haarlok naar achteren. Merkwaaardig, dacht ik, na al die jaren heeft ze nog steeds diezelfde trekjes, old habits never die... Haast plichtmatig at ik het voedsel en ofschoon het goed smaakte, waren mijn gedachten elders.

Het moet zo rond de kerst van 1957 geweest zijn, dat ik samen met Pjotr Ilmowitz in een van de lagere groepen van het Hastings-toernooi gespeeld heb, waarvan de hoofdgroep overigens in stijl door Paul Keres werd gewonnen. Pjotr was een emigré en was als jongeman Sint Petersburg ontvlucht, enige jaren nadat de Bolsjewieken hun schrikbewind kracht hadden bijgezet. Hij was in Amsterdam neergestreken als vertegenwoordiger in kantoorartikelen, nadat hij in de vroege jaren '30 na een tiental jaren Berlijn vaarwel had gezegd.

Pjotr was een gezette man en droeg een grote snor met gepommadeerde opkrullende punten, zoals voornamelijk Russen dat plegen te doen. De maatkostuums die hij zonder uitzondering droeg, maakten meteen duidelijk dat hij niet van goede smaak gespeend was. Zijn financiële middelen waren echter beperkt, en het is me een raadsel gebleven hoe hij altijd zo goed voor de dag kon komen.

“Waar zit je nou weer met je gedachten, heb ik al verteld dat Carla weer zwanger is?”, zei Charlotte. Lichtelijk geïrriteerd keek ik haar aan, bevestigde de veronderstelling, en nam nog een hap van de kapucijners met spek, piccalilly en rode uitjes.

Pjotr, hij is inmiddels overleden, was een schaker van formaat, zeker in vergelijking met mijn eigen matige niveau. Mat in 2 of 3 overzag hij niet gauw, maar de gentleman die hij was claimde dit nooit expliciet. Op onze schaakclub werd hij meermalen kampioen, doch dit steeg hem niet naar het hoofd. Op de jaarvergaderingen was hij op zijn best, maar dan in zijn hoedanigheid als betrokken clublid. Formeel en kritisch met een komische ondertoon, en dat gecombineerd met het malle Russische accent, de leden hielden het nauwelijks droog...

In Hastings hadden we een gemeenschappelijke B&B kamer boven een herberg met de poëtische naam ‘Towing Ale’. De kamer was ruim, maar straalde vergane glorie uit. Het behang was vaalgeel van de nicotine en de draperieën zaten onder de mottengaten. Niet dat we hierdoor bijzonder ontregeld waren, maar de zeven Engelse ponden per nacht waren toch niet optimaal besteed. Iedere avond, na onze dagelijkse schaakronde en diner, zaten we hier onze partijen te analyseren. Ik rookte dan veel, waar Pjotr overigens geen aanstoot aan nam. Ik herinner me dat hij reeds twee punten verzameld had, maar op de derde speeldag op een voor hem beschamende wijze had verloren, vanuit een weergaloos gewonnen stand. Na de 27e zet van de tegenstander, die wit had, stond het zo:

“Carel, wil je een toetje?” zei Charlotte met opgewekte stem. Dit zachtaardige schepsel heeft met mijn tekortkomingen leren leven, daar ben ik me ten volle van bewust. “Wat heb je op het menu staan, Char?” zei ik schuldig. “Er is chipolata-pudding en chocolade-ijs, en natuurlijk Franse kaas”, meldde ze.

Ik herinner het me nog levendig. Mijn wat levenloze partij was al na 23 zetten in remise geëindigd en ik kon onder het genot van een sigaret voluit de verrichtingen van mijn reisgenoot volgen. Pjotr nam een slok van zijn zwarte koffie, en speelde na enig nadenken het agressieve 27. a2. C’est fini, promotie kan niet worden verhinderd, dacht ik nog. Zijn Duitse tegenstander schoof ongedurig op zijn stoel heen en weer en blies de blauwe rook van zijn Cubaanse sigaar intimerend over het bord. Na enige minuten zette hij resoluut en drukte met een triomfantelijke grijns zijn klok in. Pjotr werd lijkbleek, gaf zijn opponent haast terstond een korte handdruk, mompelde iets als “Gratuliere” en beende ontgaan de zaal uit, mij in opperste verwarring achterlatend.

Pas tijdens zijn gefrustreerde uitleg in onze hotelkamer werd de reden van zijn ontredde mij ten volle duidelijk. “Ik speelde door gretigheid verblind 27. a2. Dit lijkt sterk door promotiedreiging met winst, maar overziet die ellendige damezet. Ik had de dreiging natuurlijk moeten zien en dit simpel met Tg8 of Tf8 kunnen pareren, en dan pas de tekstzet. Merk op dat 28. Dg6+ ! de enige winnende zet is, al het andere verliest meteen. Het dameoffer is de inleiding voor een mat in zes zetten. Het thema is dat de loper moet nemen, of genomen wordt, en de koning naar de nu onbeschermden onderste rij wordt gedreven door de pionnen in de voorposten, dan wel de dame. Ik gaf natuurlijk meteen op in verband

met 28. Lxg6; 29. hxg6+ Kg8; 30. Tb8+ Dxb8; 31. Txb8 Le8; 32. Txe8 mat, dan wel het één zet tragere 28. Kg8; 29. Dxe8+ Kh7; 30. Dg6+ Kg8; 31. Tb8+ Dxb8; 32. Txb8 Le8; 33. Txe8 mat.

Maar ik wil er verder niet meer over praten, die Partie macht mir depressiv. Charles, laten we een pint en een sigaar nuttigen in de Towing Ale, ik ben benieuwd waarom jij je met remise tevreden moest stellen tegen die relatief zwakke Schot. En misschien kunnen we daarna een wandeling over het strand maken?”

Mijn goede vriend Pjotr is 86 jaren oud geworden, en ik mis hem nog iedere dag als ik het karmozijnen doosje open, maar in het bijzonder op maandagavonden...

Speel een leuke app: **GLASUP!**

GLASUP (Grieks Latijnse Sudoku Puzzel)

Een sudoku-variant met cijfers en kleuren.
Goed voor het combinatievermogen!
Gemaakt door de schaker Johan Lubbers.
Te vinden in de App Store en Play Store.

Het seizoen duurt nog lang

– door Jan Winsemius –

Bij West krijg je soms de indruk dat het schaken naar de achtergrond wordt gedrongen. De focus lijkt te liggen op bitterballen, vlammen, en de eeuwige meisjesbier/Brand-discussie. Als je wat scherper kijkt, rond het moment dat de discussie over de laatste ronde begint, zie je aan de bar de top van het algemeen klassement nog staan, trash-talkend, semi-nonchalant drankje in de hand, ontspannen omdat je niet meer steeds met een scherp oog de kansen op een kleine vleeslekkernij in de gaten hoeft te houden. De frituur is uit.

Wat opvalt is dat juist de top van het klassement er nog staat. Ze verliezen elkaar geen moment uit het oog, missen geen kans op een paar kleine denigrerende opmerkingen. Kotmans staat daar vaak ook bij, met een spaatje dan. Dat is natuurlijk al een klein verschil, en je zult hem ook niet zo snel een denigrerende opmerking horen maken over het openingsrepertoire van de tegenstander. Hij boezemt wat dat betreft toch iets minder angst in. Zelf speelt hij trouwens Hollands, wat natuurlijk niet kan deugen.

Toch won juist die Kotmans, op basis van de promotieregel, de eerste periode van groep 2. Wat Kotmans ietwat hielp, was dat de koplopers van de rest van het seizoen, ondergetekende en Schoffelman, de eerste periode twee absenties scoorden. Daarmee mis je al zoveel tijd aan de bar om je tegenstander te intimideren dat je eigenlijk kansloos bent. Schoffelman was weinig onder de indruk van de periodewinst van Kotmans en reageerde met zijn gebruikelijke “Het seizoen duurt nog lang”.

De rest van het seizoen was tot de allerlaatste ronden eigenlijk een tweemansrace. Na die afwezigheid van mij en Schoffelman in periode 1 werd er weinig meer verloren, zodat we al snel een stuk losstonden van de rest. Het cruciale moment van periode 2 was de laatste pot van die periode in ronde 18. Winsemius-Schoffelman. Wij hebben de witte legers.

Wit:	Jan Winsemius
Zwart:	Frans Schoffelman

Belangrijk onderdeel van het voorspel is het bij de bar de weken ervoor opscheppen over je briljante openingsnieuwtes en voorbereiding. Zelf speel ik meestal 1. e4 tegen Frans, en heb daarmee een duidelijke plusscore. Het leek daarom tijd om eens af te kijken.

1. d4 Pf6; 2. c4 e6; 3. Pc3 Lb4; 4. Dc2 d6; 5. Pf3 a5

Waarmee de boeken vrij snel verlaten zijn.

6. g3 O-O; 7. Lg2 Pbd7; 8. O-O Lxc3; 9. Dxc3 De7; 10. b3 Pe4; 11. Dc2 f5; 12. d5

Wit is duidelijk beter uit de opening gekomen en had beter iets kunnen doen als 12. Pd2 Pxd2; 13. Lxd2 Pf6; 14. Tad1 e5; 15. dxe5 dxe5; 16. Lc3.

12. e5; 13. Ph4 Pdc5; 14. f3?! Pf6?!

Zwart mist een kans. Beter was 14. Pxd3; 15. hxd3 f4; 16. Kf2 en het staat ongeveer gelijk.

15. Pxf5 Lxf5; 16. Dxf5 Pxd5; 17. Dc2 Pb4; 18. Dc3 Tae8; 19. a3 Pc6; 20. b4 Pd4; 21. Ta2 axb4; 22. axb4 Pce6?

22. Ta8; 23. La3 Pa4; 24. Dd3 met een miniem plusje voor wit.

23. e3 Pf5; 24. f4

Is prima, maar 24. Td2 was ook te overwegen. Dan kan je Lb2 spelen zonder dat de toren een beetje lullig op a2 staat.

24. exf4; 25. exf4 Pd8?

25. c6 was beter.

26. Lb2?!

26. g4! Ph4. Het paard heeft niet echt goede velden. 27. Ld5+ Kh8; 28. f5 c6; 29. Lh1 Pf7; 30. Dg3 g5; 31. Lb2+.

26. c6; 27. Tf3

27. Lh3.

27. Df7; 28. Ta1

Wit staat nog steeds wat beter.

28. Te2; 29. Lf1 Te7; 30. Te1 Tfe8; 31. Txe7 Txe7; 32. Ld3

Dat was niet het juiste plan. 32. Lh3 Pe6; 33. Dd3 g6; 34. Lxf5 Dxf5; 35. Dxd6.

32. Pe6; 33. Lxf5 Dxf5; 34. Te3 Df7; 35. De1

35. Dd2 Pc7.

35. Te8; 36. De2 Pc7; 37. c5

En dan is het in ieder geval volgens de machine volkomen gelijk. Wit heeft het voordeel dat er was een beetje laten verwateren.

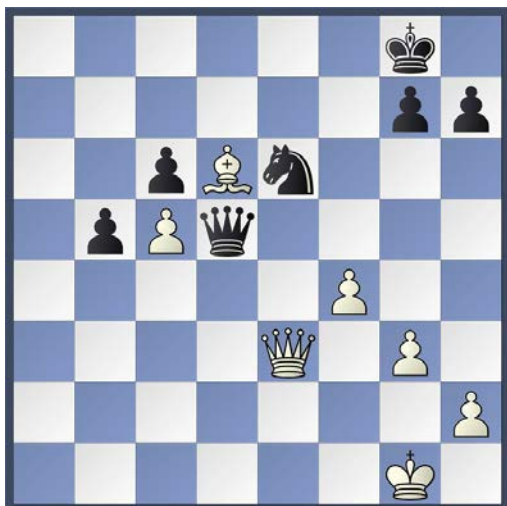
37. dxc5

37. Txe3; 38. Dxe3 of 37. d5.

38. bxc5 Txe3; 39. Dxe3 Dd5; 40. Le5?!

Na 40. De5 blijft het volkomen gelijk, maar de gespeelde zet bouwt een valletje in.

40. Pe6; 41. Ld6 b5?

42. cxb6! Dxd6; 43. b7 Dd1+

43. Kf7; 44. Db3 Dd2; 45. b8D De1+; 46. Kg2 De2+.

44. Kf2 Dc2+; 45. Kf3

45. De2 Db3; 46. b8D+ Dxb8; 47. Dxe6+ Kf8; 48. Dxc6 Db2+; 49. Kg1.

45. Dd1+; 46. Kg2 Dc2??

46. Dd5+; 47. Kh3 Dh5+; 48. Kg2 Dd5+; 49. Kh3 Dh5+; 50. Kg2 Dd5+; 51. Kf2 Da2+; 52. Kf3 (52. De2 Da7+).

47. Kh3 Df5+; 48. g4 Pxf4+; 49. Kg3; 1-0.

Dat is natuurlijk altijd lekker, vooral als je tegenstander je een zwendelaar en koffiehuischaker gaat noemen. Dat vooral uit de mond van de Schoffel, die zelf enorm veel verstand heeft van schwindelen.

Tweede periode in de tas, en hoewel Schoffel natuurlijk aan ieder die het nog horen wilde meldde dat het seizoen nog lang zou duren, klonk er toch wat onzekerheid in zijn stem.

Snel na deze partij volgt de derde periode kroonpotpot. Ik heb weer wit. Hoewel zowel Frans als ikzelf weer uitgebreide nieuwtjes in het Siciliaans hebben voorbereid, is het toch weer d4.

Wit:	Jan Winsemius
Zwart:	Frans Schoffelmeer

1. d4 Pf6; 2. c4 e6; 3. Pc3 Lb4; 4. Dc2 d6; 5. Pf3 Pbd7; 6. g4!?

Het is natuurlijk een idiote zet, maar het schijnt modern te zijn om te pas en te onpas je pion op g4 te zetten als het maar even mogelijk is.

6. d5

Prima zetje. Wit gaat op de vleugel, zwart reageert in het centrum. Maar eigenlijk is haast alles wat er een beetje normaal uitziet prima speelbaar voor zwart, zoals 6. h6, 6. O-O, 6. Lxc3+ of 6. b6.

7. a3 Lxc3+; 8. Dxc3 O-O; 9. g5 Pe4; 10. Dc2 a5

Dit lijkt me niet enorm goed, ook niet enorm fout trouwens, maar wel voldoende afwijkend om mij uit de voorbereiding te halen.

11. Lf4

11. Lg2.

11. c5; 12. dxc5?

12. Lg2 is het beste waarschijnlijk, maar 12. cxd5 exd5; 13. Lg2 Te8; 14. O-O c4 is ook prima speelbaar, evenals 12. Td1, 12. h4, 12. e3 en 12. Tc1.

12. Pdx5; 13. Td1 a4; 14. Lg2 b6; 15. h4 Lb7; 16. Pe5 Dc8?!

16. f6; 17. Lxe4 (17. Pg4 fxg5; 18. Lxg5 Dc7; 19. Le3) Pxe4.

17. Pg4?!

17. h5 f6; 18. gxf6 Txf6; 19. e3.

17. Td8?!

17. f6; 18. f3.

18. f3+ Pd6; 19. cxd5

Beter was 19. h5 Pb3; 20. g6 hxg6; 21. hxg6 f6; 22. e3.

19. exd5

19. Lxd5; 20. Txd5 exd5; 21. Lh3 Pe6.

20. Lh3 Pe6; 21. Dxc8

21. Db1 Pxf4; 22. Pf6+ gxf6; 23. Lxc8 Taxc8; 24. gxf6 (24. Td4).

21. Taxc8; 22. Lxd6 Txd6; 23. Pe3 Tc5; 24. O-O?

24. Kf2 d4; 25. Pf5 Td8; 26. Td2 g6; 27. Ph6+ Kg7 of 24. Pf5 Td8; 25. Pd4 Pxd4; 26. Txd4 Tc1+; 27. Td1 Tc2; 28. Td2 Tc1+; 29. Td1.

24. Pf4

En toen dacht ik dat mijn vorige zet echt extreem slecht was, maar zoals bijna altijd komt de echte blunder pas even later.

25. Lg4 Pxe2+?!

25...h5!

26. Kf2 Pf4; 27. Pf5?

27. Td4! Pe6; 28. Txa4 d4; 29. Pf5 Td8 en het is gewoon nog steeds gelijk.

27. Td8

27. La6

28. Pd4?

28. Td2.

28. La6; 29. Tfe1?!

Niet het beste, maar het is wel echt mis hier (29. Tg1).

29. Pd3+

En toen leek het mij wel tijd om ermee op te houden, 0-1.

Dat is natuurlijk heel jammer. Niet dat je er hard afgaat of zo, maar een paar ietwat onhandige zetten en ineens is het over. Neemt niet weg dat je aan de bar zo richting sluitingstijd de Schoffel natuurlijk inpeert dat hij cadeautjes heeft ontvangen. Op eigen kracht is er weinig gebeurd.

Het gevolg van dit alles was dat de trilogie in de nacompetitie moest worden voltooid.

Wit:	Jan Winsemius
Zwart:	Frans Schoffelmeer

1. d4

“Al mijn voorbereiding voor niets” zei de grote Schoffel.

1. Pf6; 2. c4 e6; 3. Pc3 Lb4; 4. Dc2

Zo langzamerhand wordt het echt een theoretisch duel.

4. d6; 5. Pf3 Pbd7; 6. g3

Je kan natuurlijk niet altijd g4 spelen

6. b6

Dat hadden we nog niet gezien.

7. Lg2 Lb7; 8. O-O Lxc3

Het idee is dat je na 8. O-O met 9. Pd1 uit de penning kan gaan.

9. Dxc3 a5

Het alternatief was 9. O-O.

10. b3 O-O; 11. Lb2 De7; 12. Tad1 Pe4?!; 13. Dc2 Pef6

Tsja, dan was 12. Pe4 misschien nog wel dubieuzer dan ?!

14. d5! e5; 15. e4 Pc5; 16. Ph4 Lc8; 17. f4?!

17. Tde1! met het idee om pas daarna f4 te spelen is veel sterker.

17. exf4; 18. Txf4 Pg4; 19. Pf5 Lxf5; 20. Txf5?

Dit was gewoon niet goed, maar de grote Schoffel kent angst (20. exf5!).

20. Pe5?

20. Pe3!! Waarom niet, 21. Dc3 Pxf5 dekt gewoon g7, dat was een beetje het probleem. 22. exf5 Dg5; 23. h4 Dg4 en er is niet zoveel meer omdat Lh3 faalt op de hangende toren op d1.

21. Tdf1

Maar nu is het weer ongeveer gelijk. Miniem plusje voor wit, hooguit.

21. Tae8; 22. Lxe5 dxe5; 23. Lh3 f6; 24. Tb1 Ta8; 25. Tf3 Pb7; 26. Tc3 Dc5+; 27. Kh1 Pd6; 28. a3 f5?!

28. Dd4.

29. exf5 e4; 30. b4 Dd4; 31. Td1 De5; 32. Te1?!

32. c5+.

32. axb4+; 33. axb4 Ta2; 34. Db3

34. Dxa2 Dxc3; 35. Tb1 Pxc4; 36. f6 Pd6; 37. fxg7 Kxg7=+.

34. Tf2

34. Tfa8; 35. Tce3 T8a3; 36. Dxa3 Txa3; 37. Txa3 Pxc4.

35. c5 Pxf5?; 36. d6+!

Ik heb lang zitten kijken naar Tf3, maar was terecht tot de conclusie gekomen dat dat niet okay was.

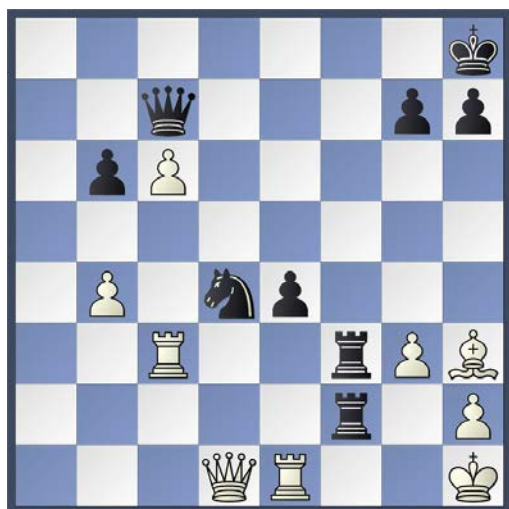
36. Kh8; 37. dxc7?

Maar nu is 37. Tf3 wel heel goed, bijvoorbeeld na 37. Txf3; 38. Dxf3 cxd6; 39. Dxe4 Dxe4+; 40. Txe4 g6; 41. c6.

37. Dxc7; 38. c6?

38. Lxf5 T8xf5; 39. Tc2+=.

38. Pd4; 39. Dd1 T8f3

40. Dxd4??

Sjongejonge, wat een idioot ben je dan. Er staat een stuk in, en dat pak je dan gewoon op zet 40. Wat een onzin!!!! Zonder ook maar een seconde te kijken naar wat de bedoeling is. Zoals de grote Schoffel altijd zegt: "Het jaar duurt nog lang". Voor sommigen één zetje te lang 40. Lg2 Txc3; 41. Dxd4 Tcc2; 42. Td1 Tf8; 43. Dxe4 Tc3 en er is HELEMAAL NIETS AAN DE HAND.

40. Txh2+!; 0-1.

En dat was het dan. Een jaar voor niets geschaakt. Wat een ellende

Maar, nieuw seizoen, nieuwe ronden, nieuwe kansen. Alles is geoorloofd, en het ziet er goed uit. Met een beetje geluk mist de grote Schoffel, die in revalidatie met leuke zusters gevangen zit, in het begin een paar rondjes, zodat we in ieder geval zonder de grote sloper een periode kunnen pakken. Hij zou de eerste zijn om te zeggen dat dat er allemaal bij hoort. Als het tegenzit was die hele blessure geveinsd, om ons zand in de ogen te strooien, en verschijnt hij fitter dan ooit aan het bord dit seizoen. Ik vrees het laatste

Frans Schoffelmeer: “Het seizoen duurt nog lang!”

KNSB Ratinglijst per 1 augustus 2016

Op naam

	1 aug. 2016	1 mei 2016	1 febr. 2016	1 nov. 2015	1 aug. 2015
Aarsman, Paul	1377	1388	1369	1369	1369
Aarten, Marjolein	1221	1276	1218	1168	1168
Adamson, Rob	1112	1129	1143	1156	1156
Albers Spierings, Martin	1392	1392	1392	1392	1392
Bakali, Abdelilah el	1264	1139	1139	1139	1139
Balhuizen, Hans	1581	1573	1619	1594	1594
Berg, Bas van den	1630	1614	1613	1598	1598
Berg, Henk van de	1373	1348	1338	1343	1343
Berg, Jeroen van den	2037	2062	2050	2040	2040
Berg, Jo van den	1368	1385	1426	1425	1425
Berg, Steef van de	1361	1343	1346	1385	1385
Blok, Gerard	1322	1322	1359	1361	1336
Blokker, Gre	820	711	711	711	703
Boellaard, George	1762	1777	1796	1793	1793
Boer, Bart de	1663	1653	1658	1658	1658
Bonoo, Iwan	1879	1885	1884	1892	1916
Boon, Thijs	1421	1440	1465	1342	1342
Bruinsma, Hilbrand	1586	1602	1583	1586	1586
Coolen, Marlo	1747	1767	1719	1697	1697
Cromsigt, Jeroen	1935	1940	1937	1946	2004
Dekker, Erik	1843	1865	1837	1857	1857
Dreef, Bert	1470	1556	1570	1570	1519
Eisses, Job	1298	1297	1312	1308	1308
Elliyasa, Mehmet	1687	1668	1628	1690	1690
Flikweert, Cees	1551	1537	1560	1544	1544
Fransz, Jeroen	1146	1189	1268	1211	1211
Gerritsen, Andy	1806	1806	1828	1832	1832
Goedhart, Gert-Jan	1853	1863	1861	1857	1857
Goes, Dirk	1829	1803	1811	1808	1863
Golbach, Floris	1891	1847	1778	1732	1712
Groen in 't Wout, Partipan	1788	1805	1781	1793	1757
Groen, Cor	1805	1818	1741	1734	1734
Haastere, Jeroen van	1546	1549	1539	1572	1572
Haastere, Rob van	1755	1745	1734	1726	1726
Hattum, Karel van	1188	1159	1272	1235	1225
Heer, Jan de	1659	1671	1690	1681	1681
Heijnis, Kees	1527	1539	1551	1530	1530
Helmer, Paul	1809	-	-	-	-
Helmerts, Wim	2063	2063	2034	2058	2058
Hendriks, Rik	1707	1707	1700	1694	1694
Hersperger, Olivier	1788	1798	1802	-	-
Hillebrandt, Remco	2024	1990	1988	1962	1962
Hofland, Rogier	1359	1374	1345	1338	1338
Hoorn, Casper	1735	-	-	-	-
Hufener, Thomas	1879	1799	1799	1805	1805
Jaarsveld, Jos	1286	1281	1292	1317	1317
Jongh, Benno de	1808	1698	1669	1656	-
Kelch, Henk	1609	1609	1599	1599	1599
Kemper, Ger	1608	1625	1627	1642	1648
Kersbergen, Ronald	1560	1548	1546	1521	1521
Kingma, Nanne	1399	1350	1240	1200	1200
Klein, Ron	1981	1981	1956	1928	1923

	1 aug. 2016	1 mei 2016	1 febr. 2016	1 nov. 2015	1 aug. 2015
Kooiker, Jos	1873	1858	1858	1851	1851
Kooiman, Piet	1952	1943	1939	1925	1925
Kotmans, Rob	1837	1836	1857	1880	1880
Laar, Bert van de	1562	1521	1472	1526	1580
Leeflang, Hans	2113	2113	2142	2142	-
Lingbeek, Olivier	1412	1396	1363	1356	1356
Littel, Leo	1920	1948	1954	1984	1929
Loermans, Thijs	1485	1505	1489	1464	1464
Looijen, Jan	1422	1486	1438	-	-
Lubbers, Johan	2044	2044	2050	2026	2026
Manuel, Peter	1910	1904	1903	1951	1911
Marcus, André	1503	1496	1510	1498	1498
Mercks, Marcella	827	734	734	734	734
Meuwissen, Marc	1814	1816	1820	1796	1796
Mohnkern, Ansgar	1861	1927	2001	1901	1969
Muller, Stephan	1782	1787	1801	1805	1805
Nagel, Yvette	1947	1947	1942	1947	1949
Nieuwenbroek, Mark	1897	1886	1880	1899	1899
Obut, Himmet	1707	1748	-	-	-
Ouden, Jolanda den	912	912	914	870	875
Pavoorde, Frank van de	1753	1775	1769	1784	1778
Peereboom, Michiel	1617	1617	1617	1617	1617
Pieterman, Gerald van de	1582	1585	1614	1626	1626
Pijlman, René	1797	1803	1862	1879	1857
Pronk, Sven	2017	1986	1928	1928	2023
Roos, Maarten	1380	1402	1402	1428	1428
Rozeboom, Bart	907	907	931	852	852
Sanders, Ralph	1146	1146	1163	-	-
Scheermeijer, Paul	1909	1943	1950	1955	1955
Scheermeijer, Rob	1887	1891	1924	1945	1945
Schegget, Ernst ter	1524	1540	1540	1540	-
Schoffemeer, Frans	2076	2076	2050	2075	2090
Schuur, Jan	1961	1972	1973	1995	1995
Segers, Ron	1377	1375	1385	1395	1395
Spanjersberg, Hans	1610	1575	1575	1622	1607
Streef, Jan Pieter	1660	1651	1676	1675	1675
Tadrous, George	1453	1453	1448	1451	1414
Theunissen, Marjolein	1768	1755	1765	1768	1768
Thijssing, Rob	1566	1584	1574	1620	1594
Tieleman, Wouter	1564	1555	1625	1633	1633
Tulleken, Herbert	1569	1569	1562	1562	1562
Veenstra, Frits	1748	1769	1792	1775	1786
Venema, Pieter	1478	-	-	-	-
Veur, Richard van der	800	805	786	792	792
Visser, Tom	1780	1758	1783	1786	1786
Visser, Willem	1382	1368	1401	1411	1411
Vos, Chris	1945	1945	1940	1956	1971
Vries, Silvia de	1268	1268	1268	1268	1268
Walraven, Arie van	1602	1630	1611	1588	1588
Warmerdam, Jan	1086	1110	1167	1163	1163
Wiel, Sander van de	1647	1635	1617	1602	1602
Wilde, Jan de	1186	1202	1202	1205	1205
Winsemius, Jan	1859	1875	1877	1861	1875
Wolgen, Remco	1693	1693	1693	1693	1693
Zwartjes, Maarten	1361	1361	-	-	-

Op sterkte

Leeflang, Hans	2113	Muller, Stephan	1782	Loermans, Thijs	1485
Schoffelman, Frans	2076	Visser, Tom	1780	Venema, Pieter	1478
Helmers, Wim	2063	Theunissen, Marjolein	1768	Dreef, Bert	1470
Lubbers, Johan	2044	Boellaard, George	1762	Tadrous, George	1453
Berg, Jeroen van den	2037	Haastere, Rob van	1755	Looijen, Jan	1422
Hillebrandt, Remco	2024	Pavoorde, Frank van de	1753	Boon, Thijs	1421
Pronk, Sven	2017	Veenstra, Frits	1748	Lingbeek, Olivier	1412
Klein, Ron	1981	Coolen, Marlo	1747	Kingma, Nanne	1399
Schuur, Jan	1961	Hoorn, Casper	1735	Albers Spierings, Martin	1392
Kooiman, Piet	1952	Obut, Himmet	1707	Visser, Willem	1382
Nagel, Yvette	1947	Hendriks, Rik	1707	Roos, Maarten	1380
Vos, Chris	1945J	Wolgen, Remco	1693	Segers, Ron	1377
Cromsigt, Jeroen	1935	Elliyasa, Mehmet	1687	Aarsman, Paul	1377
Littel, Leo	1920	Boer, Bart de	1663	Berg, Henk van de	1373
Manuel, Peter	1910	Streef, Jan Pieter	1660	Berg, Jo van den	1368
Scheermeijer, Paul	1909	Heer, Jan de	1659	Berg, Steef van de	1361
Nieuwenbroek, Mark	1897	Wiel, Sander van de	1647	Zwartjes, Maarten	1361
Golbach, Floris	1891	Berg, Bas van den	1630	Hofland, Rogier	1359
Scheermeijer, Rob	1887	Peereboom, Michiel	1617	Blok, Gerard	1322
Hufener, Thomas	1879	Spanjersberg, Hans	1610	Eisses, Job	1298
Bonoo, Iwan	1879	Kelch, Henk	1609	Jaarsveld, Jos	1286
Kooiker, Jos	1873	Kemper, Ger	1608	Vries, Silvia de	1268
Mohnkern, Ansgar	1861	Walraven, Arie van	1602	Bakali, Abdelilah el	1264
Winsemius, Jan	1859	Bruinsma, Hilbrand	1586	Aarten, Marjolein	1221
Goedhart, Gert-Jan	1853	Pieterman, Gerald v.d.	1582	Hattum, Karel van	1188
Dekker, Erik	1843	Balhuizen, Hans	1581	Wilde, Jan de	1186
Kotmans, Rob	1837	Tulleken, Herbert	1569	Fransz, Jeroen	1146
Goes, Dirk	1829	Thijssing, Rob	1566	Sanders, Ralph	1146
Meuwissen, Marc	1814	Tieleman, Wouter	1564	Adamson, Rob	1112
Helmer, Paul	1809	Laar, Bert van de	1562	Warmerdam, Jan	1086
Jongh, Benno de	1808	Kersbergen, Ronald	1560	Ouden, Jolanda den	912
Gerritsen, Andy	1806	Flikweert, Cees	1551	Rozeboom, Bart	907
Groen, Cor	1805	Haastere, Jeroen van	1546	Mercks, Marcella	827
Pijlman, René	1797	Heijnis, Cees	1527	Blokker, Gre	820
Groen in 't Wout, P'pan	1788	Schegget, Ernst ter	1524	Veur, Richard van der	800
Hersperger, Olivier	1788	Marcus, André	1503		

FIDE Ratinglijst per 1 augustus 2016

Op naam

Berg, Jeroen van den	2034	Klein, Ron	2059	Nagel, Yvette	1987
Bonoo, Iwan	1948	Kooiman, Piet	1991	Pijlman, René	1873
Coolen, Marlo	1809	Kotmans, Rob	2044	Pronk, Sven	1939
Cromsigt, Jeroen	1938	Laar, Bert van de	1623	Scheermeijer, Rob	1879
Dreef, Bert	1714	Leeflang, Hans	2158	Schoffelman, Frans	2068
Goes, Dirk	1880	Littel, Leo	1935	Spanjersberg, Hans	1633
Golbach, Floris	1916	Lubbers, Johan	2066	Tieleman, Wouter	1764
Groen, Cor	1815	Manuel, Peter	2007	Veenstra, Frits	1887
Helmers, Wim	2139	Meuwissen, Marc	1882	Vos, Chris	2026
Hillebrandt, Remco	1950	Mohnkern, Ansgar	1912	Winsemius, Jan	1829
Hufener, Thomas	1898				

Op sterkte

Leeflang, Hans	2158	Hillebrandt, Remco	1950	Goes, Dirk	1880
Helmers, Wim	2139	Bonoo, Iwan	1948	Scheermeijer, Rob	1879
Schoffelmeer, Frans	2068	Pronk, Sven	1939	Pijlman, René	1873
Lubbers, Johan	2066	Cromsigt, Jeroen	1938	Winsemius, Jan	1829
Klein, Ron	2059	Littel, Leo	1935	Groen, Cor	1815
Kotmans, Rob	2044	Golbach, Floris	1916	Coolen, Marlo	1809
Berg, Jeroen van den	2034	Mohnkern, Ansgar	1912	Tieleman, Wouter	1764
Vos, Chris	2026	Hufener, Thomas	1898	Dreef, Bert	1714
Manuel, Peter	2007	Veenstra, Frits	1887	Spanjersberg, Hans	1633
Kooiman, Piet	1991	Meuwissen, Marc	1882	Laar, Bert van de	1623
Nagel, Yvette	1987				

Twee schaaksonnetten

**Vier uren is de toegemeten tijd
voor het volvoeren van de veertig zetten
Ik buig mijn hoofd en richt mij naar de wetten
van deze kleine maat van eeuwigheid**

**Door die beperking voel ik mij bevrijd
ontkomen aan de netelige netten
van donkere dagelijksheden die beletten
dat ik mij aan het heldere in mij wijd**

**Dit zijn de stille uren die ik steel
ik zoek en vind een wijkplaats, elke keer
als zorg en onrust zich te heftig melden**

**Het tikken van de schaakklok wordt een deel
van helende geborgenheid wanneer
de wereld krimpt tot vierenzestig velden**

(Bert Meijer, 1992)

**De dood schaakt mee en zal uiteindelijk winnen
al lijkt de eigen stelling nog zo goed
Dan blijkt wat je al spelend had vermoed
het laatste mat kent geen opnieuw beginnen**

**Je zou zo graag een meesterzet verzinnen
die op 't laatst de kans nog keren doet
Als triomfantelijk afscheid, en als groet
aan allen die met jou het spel beminnen**

**De laatste zet is altijd aan de ander
wanneer de vlag valt triomfeert de tijd
en ben je achteloos aan de kant geschoven**

**Toch blijft de mens in eigen kracht geloven
en stort zich onverminderd in de strijd
met deze superieure tegenstander**

(Bert Meijer, 1993)

Humor

Uit de zeldzaam melige film *Austin Powers, the spy who shagged me*:

Ivona: Do you know how we keep warm in Russia?
Austin: I can guess baby.
Ivona: We play chess.
Austin: I guessed wrong

De scheuring in de Amsterdamse Schaakbond

– door Dirk Goes –

Aan het begin van de 20^e eeuw begon het georganiseerde Nederlandse schaakleven langzaam maar zeker structuur te krijgen. Elk jaar speelden vijf clubs om het kampioenschap van Nederland: de Amsterdamse verenigingen VAS en ASC, DD (Den Haag), Utrecht en de Nieuwe Rotterdamse Schaakvereniging. De eerste tientallen van deze clubs vormden de eerste klasse, waaruit niet kon worden gedegradeerd. De rest van het Nederlandse schaaklandschap was door de overkoepelende Nederlandse Schaakbond verdeeld in districten, wat voor de Amsterdamse clubs inhield dat men was ingedeeld in het district Noord-Holland. De banden tussen de Amsterdamse en de Noord-Hollandse schakers waren hecht, en toen op 19 oktober 1913 de Noord-Hollandse Schaakbond werd opgericht traden vijf Amsterdamse verenigingen toe: VAS, ASC, De Toren, de Nationale Schaakclub en Anderssen.

Op zondag 15 december 1912 werd op initiatief van de heer Flentrop, de energieke secretaris van de schaakclub Zaan-dam, een massakamp georganiseerd (het Haarlemsch Dagblad sprak zelfs van “een monsterkamp”) over liefst 113 borden, waarin de Amsterdamse schakers het opnamen tegen schakers uit de provincie Noord-Holland, wat een gigantische logistieke operatie moet zijn geweest. Plaats van handeling was het Gebouw van de Maatschappij voor den Werkenden Stand aan de Kloveniersburgwal te Amsterdam (nu: de Doelenzaal). Alle niet-Amsterdamse schakers kregen hun reiskosten vergoed op basis van derde klasse spoor, tweede klasse tram en eerste klasse boot. Men speelde met wit en zwart tegen dezelfde tegenstander, Amsterdam won met 137½ - 88½.

Het spelen van competitiewedstrijden in de provincie was natuurlijk leuk, maar ook tijdrovend en duur, en zo ontstond aan het begin van de jaren '20 binnen de Amsterdamse verenigingen de behoefte zich te organiseren. Een eerste aanzet werd gegeven op 28 september 1923, toen op instigatie van de heren Coomans en Löhr de Amsterdamsche Schaakcompetitie werd opgericht, waarbij werd besloten zich vooralsnog niet aan te sluiten bij de Nederlandse Schaakbond. De Amsterdamsche Schaakcompetitie voorzag duidelijk in een behoefte. Aan de wedstrijden over het seizoen 1923/1924 werd deelgenomen door 20 tientallen, en twee seizoenen later was dat aantal al opgelopen tot 35.

In september 1925 nam Schaakvereniging Max Euwe het initiatief tot oprichting van een Amsterdamse Schaakbond. Tijdens de algemene ledenvergadering van 2 oktober 1925 werd een motie ingediend waarin het bestuur van de Amsterdamsche Schaakcompetitie de opdracht kreeg om met nadere voorstellen te komen, en op 18 december 1925 zag de Amsterdamsche Schaakbond (hierna: ‘de ASB’) het levenslicht tijdens een naar verluidt bewogen gedelegeerdenvergadering in Café-Restaurant De Pool, dat was gevestigd aan het Damrak. Het voorstel tot oprichting werd met vrijwel algemene stemmen aangenomen: 21 voor en 3 tegen. VAS en ASC waren ook uitgenodigd voor de vergadering, maar schitterden door afwezigheid.

Een volgende stap was aansluiting bij de Nederlandse Schaakbond. Tijdens een rumoerige vergadering op 24 november 1928 liepen de gemoederen hoog op en moest, gezien het late tijdstip, de zitting worden verdaagd. Enkele weken later, op 16 december 1928, werd de vergadering voortgezet en werd uiteindelijk besloten tot aansluiting bij de Nederlandse Schaakbond per 1 januari 1929, waarbij zij opgemerkt dat de voorstemmers het haalden met slechts een nipte meerderheid: 16 stemmen voor, 12 tegen en 2 blanco. Na afloop waren de meeste tegenstemmers zo sportief zich neer te leggen bij de wens van de meerderheid.

Het leven in de crisisjaren '30 was natuurlijk geen pretje, maar voor het schaken was het een vruchtbare voedingsbodem in de ontwikkeling naar een echte volkssport. De werkloosheid was hoog, de verveling navenant, en vergeleken met andere sporten was schaken relatief goedkoop. Aan de andere kant was het zo dat werklozen niet snel lid werden van een club, domweg omdat ze de contributie niet konden opbrengen. Schaakvereniging De Raadsheer speelde daarop in en organiseerde gedurende een aantal jaren schaakmiddagen voor werklozen. Ook kende deze vereniging een speciaal contributietarief. In 1937 betaalden werklozen 10 cent per week, terwijl de contributie voor ‘normale’ leden 25 cent per week bedroeg. Zeer sociaal! Ook de gekte rond de match Euwe-Aljechin van 1935 (ter gelegenheid waarvan de Nederlandse Schaakbond het predicaat ‘Koninklijke’ kreeg toegewezen, waarmee in één klap naamsverwarring met ‘die andere NSB’ tot het verleden behoorde), droeg in hoge mate bij aan de populariteit van het spel. In 1938 had de ASB circa 1.900 leden, de KNSB 10.000.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was het in Amsterdam verre van eenvoudig om een georganiseerd schaakleven in stand te houden. De Duitse bezetter verordonneerde dat tussen 23.00 en 04.00 uur niemand zich op straat mocht bevinden (de zogenaamde ‘spertijd’), en met enige regelmaat klonk het luchtalarm, het sein om zo snel mogelijk de schuilkelder op te zoeken. Trams reden niet in de avonduren, en er gold een verduisteringsplicht opdat geallieerde piloten zich minder goed konden oriënteren en militaire doelen onzichtbaar bleven. Om deze redenen gaven sommige schaakverenigingen er de voorkeur aan om op zaterdag of zondag overdag te spelen, terwijl wedstrijden van ASB-clubs die vasthielden aan 's avonds spelen zoveel mogelijk werden vastgesteld op data wanneer het volle maan was. Op die manier was het toch nog een beetje licht op straat.

Sommige clubs werden zwaar getroffen door de krijgshandelingen die de oorlog met zich meebracht. Door het beruchte bombardement van 14 mei 1940 op Rotterdam kwamen 9 schakers om het leven en werden 15 clublokalen verwoest. Aan materiaal ging verloren 297 spellen, 340 borden, 176 klokken en meerdere bibliotheken, waaronder enige zeer waardevolle. Schakend Nederland schoot financieel te hulp opdat nieuw materiaal kon worden aangeschaft, maar het zal duidelijk zijn dat er enige tijd overheen ging voordat de situatie zich had genormaliseerd. Max Euwe, hoofdredacteur van 'Het Tijdschrift' (het bondsblad van de KNSB), gaf het goede voorbeeld door vrijwillig 40% van zijn honorarium af te staan ten gunste van de wederopbouw van Rotterdam.

In oktober 1940 besloot de ASB tot het instellen van een noodcompetitie, waarbij zoveel mogelijk werd getracht de clubs het afleggen van grote afstanden te besparen. Met uitzondering van de hoofdklasse hadden de clubs de vrijheid zelf te bepalen in welke klasse ze hun teams lieten spelen. Zo vormden de verenigingen boven het IJ een eigen groep, terwijl Watergraafsmeer, dat tegenwoordig gewoon deel uitmaakt van Amsterdam maar toen nog als ver weg werd beschouwd, niet meedeed. Daar staat tegenover dat de lagere tientallen van VAS en ASC, die traditioneel bij de Noord-Hollandse Schaakbond actief waren, dat seizoen wel meespeelden in de ASB-competitie. Al met al schreven toch nog 85 teams zich in.

Eind 1940 was het ledental van de ASB gedaald naar 1.200, en twee jaar later was dit nog maar 1.156. De deportatie en moord op de Joodse schakers, alsmede het in Duitsland tewerkstellen van een groot deel van de beroepsbevolking, had zijn gruwelijke tol geëist. Alleen al VAS verloor 35 Joodse leden!

Ook aan de KNSB ging de oorlog bepaald niet ongemerkt voorbij. Op bevel van de Duitsers ging de bond weer 'NSB' heten, omdat de bezetter iedere uiterlijke verbondenheid met het koninklijk huis wilde tegengaan. Lastig, want nu moesten schakers die het over de schaakbond hadden ineens weer de gehate letters NSB gebruiken. In de wandelgangen sprak men daarom liever van 'De Algemeene Nederlandse Schaakbond', of ook wel van het wat gekunstelde 'NeSchaBo'.

In augustus 1940 stonden de jaarlijkse bondswedstrijden van de KNSB op het programma, maar de meeste bestuursleden vonden het, zo kort na het bombardement op Rotterdam, niet gepast om die te laten doorgaan. De 'foute' secretaris van de bond, de NSB'er Jungman, dacht daar anders over, en hij kreeg het uiteindelijk voor elkaar dat het evenement toch werd gespeeld. Begin 1943 schoffeerde Jungman zijn medebestuurders opnieuw door op eigen houtje de Nederlandse Schaakbond aan te melden als lid van de (nazistische) Europese Schaakbond, en toen in datzelfde jaar de mededeling kwam dat het KNSB-bestuur voortaan niet meer door de leden zou worden gekozen maar door de Duitsers zou worden benoemd, trad voorzitter Zittersteyn demonstratief af, waarna Euwe bereid werd gevonden om zolang op de winkel te passen. Veel meer dan dat was er overigens niet te doen, want in 1944 besloot de bond de competitie stil te leggen omdat het reizen te gevaarlijk werd. Daar viel wel wat voor te zeggen, want in deze fase van de oorlog kwam het regelmatig voor dat treinen werden beschoten door geallieerde vliegtuigen, hoogst onaangenaam als je als argeloos schaker op weg bent naar een competitiewedstrijd.

In de loop van de oorlog werd papier schaars, en dat had verregaande consequenties voor het Tijdschrift. Met ingang van juni 1943 werd het blad opgeheven en vervangen door een mededelingenblad van slechts vier bladzijden, en dan ook nog eens met een formaat lettertype waar je een vergrootglas bij nodig had. Om maar zoveel mogelijk papier te besparen kreeg elke vereniging slechts één exemplaar. De laatste editie dateerde van december 1944, daarna rolde er niets meer van de persen. Pas in oktober 1945 verscheen er weer een Tijdschrift.

Na de bevrijding trad Euwe volgens afspraak af, Zittersteyn werd weer voorzitter, en de Nederlandse Schaakbond werd weer koninklijk. Jungman werd veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf en heeft zich na die tijd wijselijk niet meer laten zien in de Nederlandse schaakwereld.

Na de oorlog kwam het schaakleven langzaam maar zeker weer op gang. Gemakkelijk was dat niet, want er was een tekort aan bijna alles, en veel schaakverenigingen hadden materiaal verloren. Na bemiddeling door Euwe werd de ergste nood gelenigd door de Zweedse Schaakbond, die 150 spellen leverde. De ASB vierde haar 20-jarig bestaan met een toernooi op 2, 3 en 4 oktober 1946, waaraan werd deelgenomen door maar liefst 600 schakers. Het evenement werd geopend door de Wethouder van Onderwijs De Roos, en afgesloten met een feestavond, waarbij vrijwel het gehele KNSB-bestuur aanwezig was.

De relatie tussen de ASB en de KNSB was al die jaren hartelijk geweest, maar de KNSB eiste steeds meer contributie van de onderbonden, en dat begon op een gegeven moment te schuren. Van de f 0,37 per lid per maand die de ASB begin jaren '50 aan contributie inde, moest er f 0,27 worden afgedragen aan de KNSB. Een groot deel daarvan ging naar het zogenaamde reisfonds, dat door de KNSB in november 1942 was ingesteld om de gemaakte reiskosten zo eerlijk mogelijk over de clubs te verdelen. Dit kwam vooral ten goede aan de provinciale bonden, waar de clubs niet zelden grote afstanden moesten afleggen. De stedelijke bonden (Amsterdam, Rotterdam en Den Haag) kenden die problemen niet, want daar zaten de clubs bij wijze van spreken bij elkaar om de hoek. Zo moesten deze bonden jaarlijks een fors bedrag aftikken, terwijl men er nauwelijks van profiteerde. Ter illustratie: in het seizoen 1954/1955 betaalde de ASB een bedrag van f 1.393 aan het reisfonds en kreeg f 139 terug, per saldo een last van f 1.254, voor die tijd een forse aderlating. Overigens zij opgemerkt dat de provinciale bonden weliswaar aantoonbaar meer reiskosten hadden, maar dat de zaalhuur in de steden aanzienlijk hoger was dan in de provincie.

Noot van de auteur: In het kader van mijn onderzoek heb ik de verslagen van diverse vergaderingen doorgeploegd, waaraan in het vervolg van dit artikel veelvuldig zal worden gerefereerd. Daarbij komen de woorden 'bondsraad' en 'gedelegeerdenvergadering' nogal eens voor. Voor de duidelijkheid: de bondsraad was de vergadering van het KNSB-bestuur met de onderbonden, de gedelegeerdenvergadering was de vergadering van het onderbondbestuur met de aangesloten verenigingen. Waarvan akte! (DG)

Medio 1948 verkeerde de KNSB in een diepe crisis. Penningmeester Flentge was (te) vaak op zakenreis in het buitenland en kon daarom zijn functie niet naar behoren uitvoeren. Tijdens de bondsraad van 30 oktober 1948 constateerde de Rotterdamse afgevaardigde Goris koeltjes dat de financiën een puinhoop waren (het eigen vermogen was op dat moment praktisch nihil), en hij was beslist niet de enige die er zo over dacht. Hierop trad het KNSB-bestuur in zijn geheel af. Goris stelde zich kandidaat als penningmeester in het nieuwe bestuur en werd gekozen, terwijl voorzitter Zittersteyn werd opgevolgd door Van Steenis.

Ook in de ASB rommelde het. Tijdens de gedelegeerdenvergaderingen profileerden met name de heren Van Harten (s.v. Max Euwe) en Janssens (s.v. Weenink) zich als eloquente houwdegens die zich met hun intimiderende manier van vergaderen nadrukkelijk deden gelden. Zonder blad voor de mond te nemen ageerden zij luidkeels tegen het gevoerde financiële beleid van de ASB, waarbij het gewraakte reisfonds werd betiteld als sociale onrechtvaardigheid. Dat niet iedereen gecharmeerd was van deze vorm van debatteren bleek tijdens de gedelegeerdenvergadering van 14 maart 1952 toen de heer Caro (s.v. Utile Dulci) een motie van afkeuring indiende aan het adres van Van Harten, die zich in een artikel denigrerend had uitgelaten over KNSB-voorzitter Van Steenis. Een tweede motie van afkeuring kwam van de heer Weiss (s.v. De Juiste Zet), die Janssens het gebruik van beledigend en honend woordgebruik verweet, alsmede het uiten van dreigementen jegens de persoon van de heer Van Ommen, de voorzitter van de ASB. Beide moties werden met algemene stemmen aangenomen.

Tijdens een rumoerige gedelegeerdenvergadering op 16 juni 1952 stelden Van Harten en Janssens namens hun verenigingen voor de banden met het in hun ogen geldverslindende monster KNSB te verbreken. Voorzitter Van Ommen meldde dat het ASB-bestuur mordicus tegen afscheiding was, en verklaarde stoer dat hij bij ordeverstoringen hard zou ingrijpen. Van Harten beschuldigde hierop Van Ommen van dictatoriaal optreden, en ook Janssens sloeg wild om zich heen. Hij kwalificeerde de heer Van Ommen openlijk als "een incapabel man", en ook de redacteur van het ASB Nieuws, de heer Weiss, kreeg een veeg uit de pan. Janssens noemde de berichtgeving in het periodiek "onjuist, niet volledig en tendentius". Na veel kabaal werd uiteindelijk op voorstel van de s.v. Zukertort besloten de gedelegeerdenvergadering te verdagen tot 1 juli 1952, teneinde de clubbesturen de mogelijkheid te bieden hun leden te raadplegen. Tijdens deze vergadering werd na urenlange debatten besloten toch maar bij de KNSB te blijven.

In het KNSB-bestuur was penningmeester Goris inmiddels gebrouilleerd geraakt met zijn medebestuurssleden, die zich tot zijn ergernis nadrukkelijk met zijn financieel beleid bemoeiden. Goris wilde de financiën in vijf jaar tijd saneren terwijl de overige bestuurssleden daar tien jaar voor wilden uittrekken. Tijdens de bondsraad van 1 november 1952 distantiëerde Goris zich openlijk van de door hemzelf onder dwang opgestelde begroting. Deze werd met 35 tegen 24 stemmen verworpen. Goris paste zijn begroting aan, en op 20 december 1952 werd er opnieuw vergaderd. Ditmaal werd de begroting goedgekeurd. Tijdens zijn speech verklaarde Goris te willen aftreden vermits zijn medebestuurssleden geen enkele mogelijkheid zagen om in de toekomst met hem samen te werken, maar na sterke aandrang van de bondsraad bleef hij toch in functie. Pas in oktober 1953 zou hij zijn penningmeesterschap daadwerkelijk aan de wilgen hangen.

Op 1 februari 1953 werd Zeeland geteisterd door de watersnoodramp, en overal in den lande werden er acties op touw gezet om het leed te verzachten. De ASB schonk een bedrag van f 50, één gulden per vereniging. Tevens werd door VAS, in samenwerking met de ASB, een benefietwedstrijd georganiseerd, die f 1.000 opbracht. De schaakvereniging Weenink bestond 20 jaar en besloot de viering van dit jubileum af te gelasten en het daarmee uitgespaarde bedrag in het rampenfonds te storten, wat f 1.600 opleverde. De schade voor de Zeeuwse schaakclubs viel overigens mee, alleen de schaakvereniging Zierikzee leed noemenswaardig materiaalverlies. Acht klokken en enkele kartonnen borden gingen in het natuurgeweld verloren. Nieuw materiaal werd onder andere geschonken door de Noorse Schaakbond.

Op 30 mei 1953 organiseerde de ASB weer een gedelegeerdenvergadering. Janssens en Van Harten beklommen hun stokpaardje en betoogden dat de contributieafdracht aan de KNSB, op dat moment circa f 6.000 per jaar, in geen enkele verhouding stond tot het totaal aan kasmiddelen van de ASB, of liever gezegd het gebrek daaraan. Ook het ASB Nieuws moest het weer eens ontgelden. Volgens Van Harten bevorderde de inhoud eerder verdeeldheid dan saamhorigheid, was het nimmer actueel, akelig duur, en was er centraal toezicht nodig door een redactiecommissie.

Het is vandaag de dag wellicht moeilijk voor te stellen, maar in de jaren '50 en '60 waren vergaderingen bijzonder populaire evenementen die een hoop publiek op de been brachten. Er werd doorgaans fel en langdurig gedebatteerd, en het (zelfs meerdere malen) verdagen van een vergadering vanwege het late tijdstip was eerder regel dan uitzondering.

Het belangrijkste agendapunt van de ASB-gedelegeerdenvergadering van 13 maart 1954 was het aangekondigde aftreden van voorzitter Van Ommen. Janssens en Van Harten eisten voortdurend van hem dat hij bij de bondsraad zou pleiten voor een lagere afdracht aan de KNSB, en hij was het zat door hen als loopjongen te worden gebruikt. Aan het begin van de vergadering greep Van Harten de microfoon en richtte zich tot de voorzitter met de op z'n zachtst gezegd wat merkwaardige woorden "U lacht, meneer de voorzitter, hebt u last van zenuwen"?

De afgevaardigde van Turrus Eburnea, de heer Julien, kwam met het voorstel de heer Van Ommen weer kandidaat te stellen en te respecteren dat hij niet langer met mandaten van de gedelegeerdenvergadering naar de bondsraad zou worden gestuurd. Dat was het sein voor de oppositie om in te grijpen, en de heer Wessel (s.v. Weenink) wees fijntjes op het in de statuten opgenomen artikel dat zich staande de vergadering geen tegenkandidaten mochten aandienen. Na veel juridisch geharrewar werd men het uiteindelijk eens om het bewuste artikel dubieus te verklaren op grond van het feit dat de statuten zeer verouderd en aan revisie toe waren. Nadat het artikel met overweldigende meerderheid buiten werking was gesteld, meldde de heer Van Ommen zich weer aan als kandidaat en werd na stemming herkozen.

Hierna werd de vergadering vanwege het late tijdstip verdaagd en op 10 april 1954 hervat. Over de in veler ogen dubieuze herverkiezing van voorzitter Van Ommen bleek het laatste woord nog niet gezegd. De heer Wessel sprak van 'geknoei' en 'fascistische methoden'. De heer Van Staveren (s.v. 'Het Zuiden') pleitte voor wijziging van het Huishoudelijk Reglement met het oog op een straffer aanpakken van belhamels (sic!) in de vergadering. De voorzitter wist hem gerust te stellen met de verzekering dat onruststokers in het vervolg zouden worden beknot in hun spreektijd. Verder werd de begroting goedgekeurd, met de restrictie dat er een financiële commissie zou worden benoemd die nogmaals zou trachten bij de KNSB een contributieverlaging te bedingen.

Op 22 oktober 1954 stond de volgende gedelegeerdenvergadering gepland, waarbij de meeste aandacht uitging naar het rapport van de financiële commissie. De vergadering begon rondtuit spectaculair: nog voor de voorzitter in staat was zijn openingswoord uit te spreken werd er een motie van wantrouwen op de bestuurstafel gedeponeerd, die overigens niet door de vergadering in behandeling werd genomen. Bij de bespreking van het rapport van de financiële commissie laaiden de emoties weer hoog op, en het bestuur werd door de 'onruststokers' Janssen en Van Harten scherp aangevallen. In het rapport was te lezen dat de commissie door KNSB-voorzitter Van Steenis was afgepoeierd, en dat deze niets voelde voor verlaging van de contributie, maar, integendeel, juist een verhoging op het oog had. Als afgevaardigde naar de bondsraad werd de heer Buwalda gekozen, die met veel pathos verklaarde "tot de laatste druppel bloed" te zullen vechten voor een contributieverlaging.

Op de bondsraad van 6 november 1954 hield de heer Buwalda zoals toegezegd een krachtig pleidooi voor verlaging van de ASB-contributie met 10 cent per lid per maand. Vergeefs, zijn voorstel werd onder hoongelach van de overige afgevaardigden met algemene stemmen verworpen.

De gedelegeerdenvergadering van de ASB van 5 februari 1955 in Die Port van Cleve beloofde vuurwerk. Punt 4 van de agenda was het volgende voorstel van Schaakvereniging Max Euwe:

"De gedelegeerdenvergadering van de ASB, heden in vergadering bijeen, besluit met ingang van 1 april a.s. het lidmaatschap van de ASB in de KNSB op te zeggen, en van de beslissing het KNSB-bestuur, zodra mogelijk, kennis te geven."

Dit voorstel werd met 27 tegen 11 stemmen aangenomen. Hierop trad het volledige bestuur af, met uitzondering van de wedstrijdleider, de heer Filippo. Janssens werd gekozen als nieuwe voorzitter. De KNSB werd per telegram in kennis gesteld en het besluit werd ten overvloede op de bondsraad van 26 maart 1955 toegelicht door de heren Buwalda en Van der Velde. Overigens werd later, op verzoek van de KNSB, de uittredingsdatum van 1 april 1955 om procedurele redenen omgezet naar 1 juni 1955.

Janssens toonde zich zeer ingenomen met het verbreken van de betrekkingen met de KNSB. In 'De Band', het orgaan van de ASB, zette hij zijn mening uiteen:

"De bijdrage van de ASB aan het reisfonds was een jaarlijkse brandschatting die verpaupering van ons bondsleven tot gevolg had. De ASB leidde onder de feodale organisatiesfeer van de KNSB een zielloos bestaan, maar is nu van zijn financiële kluisters bevrijd. Van fantasieloos vegeteren gaan we nu naar een gezond bondsleven!"

Schaakvereniging Max Euwe betaalde een hoge prijs voor haar principiële standpunt. Het eerste tiental van deze club speelde tot dat moment in de prestigieuze hoofdklasse van de KNSB-competitie, en omdat ze toch op een zo hoog mogelijk niveau wilden spelen bedankten alle leden van het eerste tiental als lid en stapten massaal over naar ASC en VAS.

Ook in Rotterdam zorgde het reisfonds voor een schisma. Hoofddrolspeler was hier Willem Christiaan Goris, in die tijd penningmeester van de Rotterdamse Schaakbond (RSB). Van 1948 tot 1953 was hij tevens penningmeester van de KNSB. Tijdens de bondsraad van maart 1955 deed hij een gooi naar het voorzitterschap van de KNSB, maar hij kreeg onvoldoende stemmen, waarop hij van de RSB eiste dat ze solidair met hem zouden zijn en het lidmaatschap van de KNSB zouden opzeggen. Zijn voorstel werd op de gedelegeerdenvergadering van 21 mei 1955 in stemming gebracht. Voor uittreden verklaarden zich 24 verenigingen, terwijl 17 verenigingen tegenstemden. De meerderheid was dus voor uittreden, maar dat feest ging niet door omdat de statutair vereiste tweederde meerderheid niet was gehaald. Hierop trad Goris af als penningmeester van de RSB en richtte op 10 september 1955 zijn eigen bond op: de Nieuwe Rotterdamse Schaakbond, kortweg de NRSB. 13 verenigingen meldden zich aan, een aantal dat acht jaar later was opgelopen tot 22.

Goris, beroepshalve als wiskundeleraar verbonden aan het Marnix-gymnasium te Rotterdam, was een eigenzinnig man met een aangeboren autoriteit, die zijn leerlingen het gebruik van het wiskundeboek afraadde omdat dat volgens hem was geschreven door prutters. Hij was het gezicht van de NRSB, in de volksmond ook wel "het bondje van Goris" en "de dubbeltjesclub" genoemd. Niemand is meer bedreven in het verzinnen van bijnamen dan de Rotterdammert Dat "dubbeltjesclub" sloeg overigens op de 10 cent contributie die Goris maandelijks van zijn leden verlangde. Ter vergelijking: de leden van de RSB betaalden 30 cent per maand. Overigens deelde de RSB de kritiek van Goris op het financiële beleid van de KNSB, maar men besloot toch bij de KNSB te blijven teneinde door overleg te proberen dingen te veranderen.

Aanvankelijk was de NRSB een succes. Meerdere verenigingen sloten zich aan, gelokt door de lage contributie, maar gaandeweg kwam men erachter dat elk voordeel zijn nadeel heeft. Er kon vrijwel niets worden georganiseerd, want dat kostte geld (wat er niet was, geen wonder met zo'n lage contributie), terwijl het door Goris zelf volgeschreven bondsblad 'Contact' onregelmatig verscheen en kwalitatief weinig meer dan een veredelde stencil was. Overigens was ook de concurrerende RSB nooddruftig. De afdracht aan de KNSB werd almaar hoger en de RSB besloot dit niet door te berekenen aan de aangesloten verenigingen, uit angst dat die zouden overlopen naar de NRSB.

Het moge duidelijk zijn dat de NRSB warme gevoelens koesterde voor de ASB, haar zusterbond in Amsterdam. Deze affiniteit was wederzijds, en dat leidde ertoe dat de bonden elkaar driemaal troffen in een massakamp. In maart 1956 reisde de ASB naar Rotterdam en werd dik ingemaakt met 22-13, maar een jaar later werd er in de returnmatch sportief wraak genomen: 53-24 voor de Amsterdammers! Een derde massakamp, in maart 1958, ging met 20½-19½ nipt naar de NRSB, daarna werden er geen wedstrijden meer georganiseerd.

Goris was van mening dat de KNSB met geld smeedt. De leden waren verplicht een abonnement te nemen op een zijns inziens duur tijdschrift dat de KNSB f 23.000 per jaar kostte, en dat vond hij weggegooid geld. Zijn advies: "hef het verplichte collectieve abonnement op het Tijdschrift op en vervang het door een vrijwillig abonnement, dan zullen vele duizenden het abonnement opzeggen en kan de contributie omlaag". Goris vond tevens dat de 2e klasse KNSB moest worden opgeheven. "Dat scheelt f 4.500 per jaar aan reiskosten en f 1.120 per jaar aan zaalhuur", zo rekende hij voor. Ook was hij van mening dat sommige onderbonden, zoals de Noord-Hollandse, Stichts-Gooise en Noord-Brabantse bond, te groot waren qua oppervlakte. Zijn voorstel: "Verdeel dit in 20 à 25 onderbonden. Kleinere afstanden, minder kosten".

In de loop van de jaren '60 kwamen de nadelen van de lage contributie steeds scherper aan het licht, en toen Goris in september 1968 overleed was het einde van de NRSB in zicht. Begin jaren '70 waren alle verenigingen teruggekeerd naar de RSB.

Goris was een niet onverdienstelijk schaker. In januari 1958 won hij het Nieuwjaarstoernooi van Het Zwarte Paard Schiedam, en op bovenstaande foto zien we hem de daarbij behorende prijs in ontvangst nemen.

Als reactie op de afscheiding van de ASB werd op 12 mei 1955 de Hoofdstedelijke Schaakbond (hierna: 'de H.S.') opgericht door 12 verenigingen die trouw wilden blijven aan de KNSB. Zij kregen versterking van VAS en ASC, die tot dat moment lid waren van de Noord-Hollandse Schaakbond en van deze bond speciale toestemming kregen om zich aan te sluiten bij de H.S. Opvallend was dat de KNSB een bedrag van f 100 doneerde, ter besteding aan de oprichtingskosten.

Met de oprichting van de H.S. was de scheuring in het Amsterdamse schaakleven een feit. De ASB bestond op dat moment uit circa 1.500 leden, de H.S. uit circa 500. De contributie van de ASB werd verlaagd naar f 0,30 per lid per maand, terwijl de leden van de H.S. een bedrag van f 0,45 per lid per maand moesten ophoesten.

Het eerste bestuur van de ASB zag er als volgt uit:

- G.N.J. Janssens (voorzitter)
- G. van Harten (secretaris)
- P. Buwalda (penningmeester)
- C. Weiss (tweede secretaris)
- A. Abercrom (tweede penningmeester)
- G. Filippo (competitie leider)
- H.J. Sanou (wedstrijd leider)

En dit was het eerste bestuur van de H.S.:

- J.H. Caro (voorzitter)
- J.F.J. Vijvers (vice-voorzitter)
- G. Kapsenberg (secretaris)
- J.H. Muller (penningmeester)
- H. van Mastrigt (wedstrijd leider)
- J. van Gemen (tweede secretaris)
- Th.M.H. Luns (algemeen adjunct)

Opvallend was artikel 2 van de H.S.-statuten, waarin stond vermeld dat de bond was opgericht voor de duur van 29 jaar en vijf maanden. Hoezo 29 jaar en vijf maanden? Maar wellicht is dat notarieel verklaarbaar, ik acht mij onvoldoende thuis in deze materie om daarover te oordelen.

In de aldus ontstane situatie moesten de Amsterdamse clubs kiezen bij welke bond ze zich wilden aansluiten, maar dat wilde nog niet zeggen dat alle leden het met die keuze eens waren. Sommige verenigingen waren uitgesproken voor of tegen één van de twee bonden, maar het kwam ook voor dat de leden tot op het bot verdeeld waren. Dat leidde soms tot fikse polemieken, wat uiteraard de sfeer niet ten goede kwam. Het om deze reden overstappen van leden naar andere verenigingen kwam meer dan eens voor, maar er waren ook schakers die lid werden van twee verenigingen: één in de ASB en één in de H.S. Op die manier konden ze in beide competities spelen. Daar werd doorgaans niet moeilijk over gedaan.

In 1956 werd het de leden van de H.S. op straffe van roeyement van bestuurswege verboden om deel te nemen aan door de ASB georganiseerde wedstrijden en toernooien, een besluit dat in een later stadium door de bondsraad van de KNSB zou worden gesanctioneerd. Aan het Huishoudelijk Reglement van de H.S. werd de volgende regel toegevoegd:

"Het is aan clubleden van de leden - behoudens door het bestuur te verlenen ontheffing - niet toegestaan deel te nemen aan activiteiten op schaakgebied uitgaande van - of gehouden onder auspiciën van - niet bij de KNSB aangesloten schaakbonden of verenigingen."

In totaal werden vier spelers daadwerkelijk geroyeerd. Niet zo heel slim, want dat was natuurlijk koren op de molen van de ASB. Janssens sprak van een klopjacht, en trok in 'De Band' nr. 6 van juni 1956 fel van leer:

"Arme, verblinde H.S.! Is dat de wijze waarop men in uw kringen de persoonlijke vrijheid van spelers waarborgt? Is dat de manier waarop men propaganda maakt voor het edele schaakspel, met terzijdestelling van het verschil van inzicht ten aanzien van organisatorische vraagstukken? Arme, verblinde H.S. Uiteraard denkt het bestuur van de Amsterdamse Schaakbond er in dit verband niet aan, op welke wijze ook, de persoonlijke vrijheid van ASB-leden te beknotten. Men spele waar men wil. De vaan van de Amsterdamse Schaakbond zal er des te trotser om wapperen!"

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat er geen naam onder het artikel staat, maar het ronkende taalgebruik doet sterk de in vitriool gedoopte pen van Janssens vermoeden.

In september 1956 was er een eerste bilateraal overleg tussen de KNSB en de ASB. Deze lijmpoging werd door de ASB afgewezen als zijnde "niet acceptabel als basis voor een eventuele heraansluiting van de ASB bij de KNSB".

Tijdens de H.S.-vergadering van 8 maart 1958 eiste de heer Bommel (s.v. DOS/SVB) dat een door hem ingezonden stuk zou worden voorgelezen. In deze brief stelde hij voor te komen tot een onafhankelijk redacteurschap van het bondsblad 'de H.S.'er' (lees: hijzelf), maar voorzitter Caro weigerde zijn voorstel in behandeling te nemen omdat het grievend was voor het bestuur en bol zou staan van de onjuistheden en tegenstrijdigheden. Bommel beklagde zich vervolgens bij de bondsraad van de KNSB en werd daarop door de H.S. met ingang van 17 oktober 1958 voor drie maanden geschorst! Ruim een jaar later, in januari 1960, kreeg hij dan toch de door hem geambieerde functie en werd hij redacteur van de H.S.'er. In zijn *maiden speech* als redacteur bestempelde hij de bij de ASB heersende anti-KNSB-stemming als een gifangel.

Een opvallende deelnemer aan de H.S.-competitie was Het Zwarte Veulen, de jeugdafdeling van het VAS. In het seizoen 1959/1960 werd het team kampioen van de 1^e klasse B en promoveerde naar de hoofdklasse, waar het een jaar later bijna kampioen van de H.S. werd! Alleen de match tegen de latere kampioen VVGA 2 ging verloren, alle overige wedstrijden werden gewonnen. Talentvolle jongeren die later tot sterke schakers zouden uitgroeien, zoals Bert Enklaar, Hans Ree, Piet van der Weide en Tim Krabbé, maakten destijds deel uit van Het Zwarte Veulen. Kort daarna zou het gehele team als VAS 3 in de KNSB-competitie gaan spelen.

In het voorjaar van 1958 deed de KNSB een nieuwe poging de eenheid in de Amsterdamse schaakwereld te herstellen. Een commissie bestaande uit de heren De Blécourt, Euwe en Van Gool sprak met beide partijen. Het werd niks. Redacteur Bommel schreef in de H.S.'er nr. 6 van 28 december 1960 verzoenende taal:

"Velen in de KNSB en de H.S. zien er geen gat meer in en zijn moedeloos langs de weg gaan zitten. Dit pessimisme is begrijpelijk, maar daarom nog niet juist. Ons probleem is een zuiver Amsterdams probleem, dat niet door anderen maar alleen door onszelf kan worden opgelost. De tijd is nu rijp om de meer gematigde elementen een kans te geven. Zowel binnen de ASB als de H.S. leeft het verlangen de eenheid te herstellen. Dan moet het ook mogelijk zijn om uit de vele moeilijkheden te komen."

Voorzitter Caro, één van de initiatiefnemers tot oprichting van de H.S., trad in mei 1958 af. Hij werd opgevolgd door Theo Luns, de broer van de toenmalige minister van Buitenlandse Zaken Jozef Luns. Op 13 december 1958 deed zich tijdens de bondsraad van de KNSB een incident voor, waarbij Luns een bedenkelijke hoofdrol speelde. Staande de vergadering las hij een verklaring voor, waarin hij topschakers die bij afgescheiden bonden (lees: 'de ASB') tegen vergoeding lezingen en simultaanseances gaven, terwijl zij tegenover hun eigen clubs niet aan hun contributieverplichtingen voldeden, 'profiteurs' noemde. Luns stelde voor deze schakers te royeren als lid van de KNSB voor de tijd van één jaar per overtreding, met publicatie in het Tijdschrift.

De H.S.-bestuursleden Kapsenberg en Van Mastrigt waren verbijsterd en probeerden te redden wat er te redden viel. Zij distantiëerden zich nadrukkelijk van de woorden van hun voorzitter en verklaarden dat zij vooraf niet op de hoogte waren gesteld van de inhoud van zijn rede, maar het was al te laat. Euwe, tijdens de vergadering in de zaal aanwezig, voelde zich aangesproken en ten diepste gegriefd. Hij was lid van ASC en betaalde geen contributie omdat het bestuur van ASC het een eer vond hem onder zijn leden te mogen tellen, en daarom van hem geen contributie wilde aannemen (zoals Luns, nota bene als penningmeester van ASC, heel goed wist). Euwe trok zijn consequenties, trad af als vice-voorzitter van de KNSB en bedankte na 45 jaar als lid van ASC. Euwe:

"Ik ben als zodanig gekozen om de belangen van de topschakers te verdedigen. De heer Luns betitelt deze groep als 'profiteurs', die op kosten van de KNSB schaken. Dat is natuurlijk reuze nonsens. Iedereen weet dat de bond nog geen 5% van de kosten van de topspelers dekt. Die kosten komen altijd voor rekening van de organiserende instanties."

Ook de heer van Weezel, voorzitter van ASC, legde zijn functie neer, terwijl de topschakers Lodewijk Prins en Hans Bouwmeester verklaarden als lid van ASC te zullen bedanken.

Enkele dagen later was er in Café-Restaurant De Kroon op het Rembrandtplein tot diep in de nacht topoverleg, onder voorzitterschap van Nico Cortlever. Verder waren aanwezig het bestuur van de H.S., het bestuur van ASC, en enkele bestuursleden van de KNSB als toehoorders. Na afloop van de vergadering, waarin Luns diep door het stof ging, werd het volgende perscommuniqué verstrekt:

"De heer Luns heeft een uiteenzetting gedaan, waaruit is gebleken:

- 1. dat hij in de vergadering de aanstootgevende passages naar zijn zeggen heeft uitgesproken als privépersoon en niet als bestuurslid van de H.S., noch als die van de ASC;*
- 2. dat de tekst voor de toespraak in die vergadering door hem zelf was opgesteld en niet van tevoren was beproven met zijn medebestuursleden van de H.S.;*
- 3. dat hij om bepaalde redenen in een enigszins geprikkelde stemming was;*
- 4. dat zijn redevoering bedoeld was om een bepaald voorstel in de vergadering erdoor te drukken en niet vrij was van demagogische zinsneden;*
- 5. dat hij het betreurt dat zijn woorden, die niet bedoelden de topspelers te kwetsen, algemeen dusdanig werden opgevat en erkent dat die woorden in dit opzicht misschien minder gelukkig gekozen waren."*

Hierop besloot Euwe aan te blijven als vice-voorzitter van de KNSB tot oktober 1959, wanneer zijn ambtstermijn zou verstrijken. Enkele dagen later bedankte Luns als lid van ASC, en tevens als voorzitter van de H.S. In die hoedanigheid werd hij opgevolgd door Cortlever, maar toen deze in februari 1960 naar het Gelderse Almen verhuisde was er weer een nieuwe voorzitter nodig. Dat werd Wim Misset.

Men zou de indruk krijgen dat de standpunten in het Amsterdamse schaakleven behoorlijk gepolariseerd waren geraakt, maar gelukkig waren er ook mensen die wat genuanceerder tegen de problematiek aankeken. In de gedelegeerdenvergadering van 18 september 1958 werd een door zes ASB-verenigingen opgestelde kritische brief voorgelezen:

"Gesteld vanuit een objectief, algemeen standpunt, kan de vraag of het wenselijk is weer toe te treden tot de KNSB bevestigend worden beantwoord, omdat losmaking uit genoemd verband ons bondsleven heeft teruggebracht tot een louter stedelijke aangelegenheid, waardoor de belangrijke plaats die Amsterdam in het landelijk schaakgebeuren steeds heeft ingenomen wordt miskend en vertekend. Daar onze uittreding tevens losmaking uit de FIDE ten gevolge heeft gehad, is het optreden van onze bond op erkend internationaal niveau bovendien bemoeilijkt. Iedere poging die beoogt aan deze principiële ongewenste toestand een einde te maken, verdient derhalve een ernstig onderzoek, waarbij niet mag worden volstaan met het aannemen van een afwachtende, passieve houding."

Op de H.S.-gedelegeerdenvergadering van 18 januari 1960 werd besloten dat het komende eerste lustrum niet zou worden gevierd. De leden vonden het uitgetrokken bedrag van f 1.000 niet verantwoord. Ter gelegenheid van het eerste lustrum verzuchtte voorzitter Misset in de H.S.'er:

"Wij betreuren het dat wij in deze vijf jaar nog zo bitter weinig gevorderd zijn tot ons doel: eenheid in het Amsterdamse schaakleven."

Neemt niet weg dat het wel degelijk goed ging met de H.S. Per 1 oktober 1961 bedroeg het aantal leden 800, een stijging van 300 in vergelijking met zes jaar eerder.

Het ASB-bestuur op 17 december 1960 bijeen in de Koningszaal van Artis ter gelegenheid van de viering van het 35-jarig bestaan. Van links naar rechts M.G. Niessen (secretaris), A.L.M. Wiewel (tweede secretaris), P. Buwalda (penningmeester), G.N.J. Janssens (voorzitter), G. van Harten (tweede penningmeester), H.J.A. Sanou (wedstrijdleider) en S. Pasman (competitieleader). Achter het bestuur staan twee leden van de commissie van ontvangst: J. van Staveren (links) en P. Singers (rechts).

In 1961 deed de KNSB een nieuwe poging de eenheid te herstellen. Men was bereid op financieel gebied zware concessies te doen, maar de ASB bestempelde de voorstellen als niet goed genoeg. Penningmeester Buwalda was stellig in zijn reactie:

"Heren, de ASB heeft jarenlang op een zolderkamertje bij een petroleumkacheltje gewoond. Nu wonen we sinds een paar jaar in een luxueuze flat en komt u ons vragen weer terug te keren naar het zolderkamertje. We denken er niet aan!"

In september 1961 kwam het tot een fusie van de schaakverenigingen Max Euwe en Morphy. Deze fusie lag voor de hand omdat ze in dezelfde locatie speelden, te weten het legendarische schaakhuis aan de Bilderdijkstraat. Besloten werd dat de nieuwe club per 1 januari 1962 in de H.S. zou gaan spelen, en dat was voor deze bond een belangrijke psychologische overwinning omdat Max Euwe destijds een van de initiatiefnemers was van de scheuring. Redacteur Bommel rekende zich alvast rijk met een juichend commentaar in de H.S.'er nr. 11 van 11 september 1961:

"Met Max Euwe verliest het ASB-gebouw een belangrijke hoeksteen. Daardoor komen andere stenen los te zitten. Het uittreden uit de KNSB is niet de specie die losse stenen vast kan houden."

In de zomer van 1962 deed de KNSB een nieuw voorstel aan de ASB, met het volgende aanbod:

- Geen betalingen aan het reisfonds.
- Facultatief stellen van het bondsblad.

De belangrijkste tegeneisen van de ASB waren als volgt:

- De ASB betaalt 70% van de reguliere KNSB-afdracht (op dat moment f 0,33 per lid per maand).
- De ASB zal nooit hoeven bij te dragen in of ten behoeve van door andere aangesloten bonden gemaakte kosten.
- De ASB krijgt drie pagina's in het bondsblad van de KNSB, onder eigen redactie.
- Niet door de ASB georganiseerde en in Amsterdam of omgeving te houden schaakmanifestaties behoeven op zijn minst mede de goedkeuring van de ASB.
- Na hernieuwde aansluiting zal de KNSB in Amsterdam slechts één bond mogen erkennen: de ASB.

Men werd het niet eens. In De Band nummer 43 van juli/augustus 1962 schreef Janssens:

"Wij willen nog opmerken dat wij ons niet geroepen achten eventueel ook in de toekomst met bloedarme toenaderingspogingen van de KNSB te worden geconfronteerd, indien men aan KNSB-zijde ook ditmaal mocht blijven steken in een de realiteit verwaarlozende visie. Een dergelijke onvruchtbare confrontatie heeft reeds te veel (jarenlang!) van onze aandacht en onze bereidheid tot luisteren gevorderd."

Hoe verziekt de verhoudingen tussen de ASB en de H.S. waren, ondervond de schaakvereniging Tal, die speelde in de ASB-competitie. Zij hadden het plan opgevat om rond de kerstdagen van 1963 een vriendschappelijke wedstrijd te spelen, en in dat kader werden de H.S.-clubs De Pion en Slotervaart benaderd. Deze gaven echter beide te kennen principiële bezwaren te hebben tegen het spelen tegen ASB-verenigingen.

In de bondsraad van oktober 1964 werd met een krappe meerderheid van 34 tegen 27 stemmen besloten het reisfonds op te heffen, maar het wegnemen van deze splijtzwam betekende nog geen terugkeer van de ASB in de moederschoot. De bezwaren van de ASB richtten zich immers niet alleen op het reisfonds, maar op het geheel van de KNSB-begrotingspolitiek, waarbij het geld grotendeels naar de topspelers ging.

Maar toch, in de loop der jaren raakten de scherpste kantjes van het conflict afgesleten, en de vredesduiven wonnen langzaam maar zeker terrein. In oktober 1964 kwamen de besturen van de ASB en de H.S. bijeen in Krasnapolsky, waarbij men het erover eens werd dat gestreefd diende te worden naar herstel van de eenheid in het Amsterdamse schaakleven. Nog niet veel tastbaars, maar de intentie was er in ieder geval, en het moet voor beide besturen een hele stap zijn geweest.

Op 5 mei 1965 werd een principieel akkoord bereikt tussen de ASB en de H.S. Er verscheen een door beide bonden ondertekend communiqué, waarin als eerste punt werd genoemd dat beide bonden ervan overtuigd waren dat het belang van het Amsterdamse schaakleven het wenselijk maakte te komen tot één schaakbond in Amsterdam, welke bond zich op het moment van samenvoeging zou aansluiten bij de KNSB. Tevens werden de bonden het eens dat het schoolschaak zou worden samengevoegd. De ASB organiseerde van oudsher wedstrijden voor de lagere school, de H.S. die voor de middelbare school.

Alles leek hiermee in kannen en kruiken, maar de beide gedelegeerdenvergaderingen moesten nog toestemming geven, en in de gedelegeerdenvergadering van de H.S. van 4 oktober 1965 ging het mis. De vergadering kon zich weliswaar vinden in de bepalingen van het communiqué, maar stelde als voorwaarde dat Janssens zich niet verkiesbaar zou stellen als bestuurder van de nieuwe bond, wat later werd afgezwakt tot 'ten minste 1 september 1970'. In een brief van 6 november 1965 werd deze eis overgebracht:

"Alvorens de besprekingen die tot doel hebben de eenheid in Amsterdam te herstellen voort te zetten, verzoeken wij u om ons een schriftelijke verklaring van de heer Janssens te doen toekomen waarin duidelijk tot uitdrukking komt dat genoemde zich tot 1 september 1970 voor generlei functie in het bestuur van de nieuw te vormen bond beschikbaar zal stellen. Ingevolge een besluit van de op 4 oktober jl. gehouden ledenvergadering moet aan deze voorwaarde worden voldaan. Om bovenstaande voor u acceptabel te maken, is de heer Misset bereid een eensluidende verklaring af te leggen."

Met dit schrijven waren de rapen gaar. De ASB reageerde geprikkeld:

"In antwoord op uw brief van 6 november 1965, delen wij u mede dat de door u gevraagde verklaring voor ons een onaanvaardbare eis is. Het spijt ons te moeten vaststellen dat u door het stellen van een dergelijke onzedelijke en ondemocratische eis de voortgang op de weg naar herstel van de eenheid in het Amsterdamse schaakleven onmogelijk maakt."

De KNSB kwam met de volgende verklaring:

"Het zal een ieder duidelijk zijn, dat het KNSB-bestuur zijn plichten op ergerlijke wijze zou verzaken, indien het bij overeenstemming tussen de besturen van de ASB en de H.S., beter gezegd: bij gelijkgestemdheid van de momenteel aangesloten leden bij de beide bonden, niet met voortvarendheid de huidige verdeeldheid in het Amsterdamse schaakleven zou trachten op te heffen. Het staat evenwel vast, dat het huidige ASB-bestuur niet tot overeenstemming is gekomen met de H.S., welke bond ons heeft laten weten dat hij geen kans ziet de controverse te overbruggen en voorshands verder overleg nutteloos acht."

Janssens sprak in De Band van een flagrante verdraaiing van de feiten:

"Wij hebben nimmer om aansluiting verzocht. Het initiatief hiertoe is altijd van de KNSB uitgegaan. Wij stuiten op een dergelijke onwelwillendheid, dat het geen zin meer lijkt te hebben verder in dezen nog iets te ondernemen. Nu de papieren zo zijn komen te liggen, zou ik niet meer weten met wie we hierover nog zouden moeten en kunnen praten."

Inmiddels begonnen steeds meer verenigingen over te stappen van de ASB naar de H.S. Als lid van de ASB waren ze uitgesloten van door de KNSB georganiseerde evenementen, en in de loop der jaren begon dat steeds zwaarder te wegen. Met name de overstap naar de H.S. van grote verenigingen als Max Euwe, Zukertort en Het Vrije Veld betekende een gevoelig verlies voor de ASB. De beweegredenen voor de overstap zullen velerlei zijn geweest, maar de belangrijkste motivering moet zijn geweest dat de H.S. iets had te bieden wat de ASB niet kon. Wilde men zich verder bekwamen, dan was het zaak dat op het hoogste niveau kon worden geschaakt. De ASB had een plafond, terwijl vanuit de H.S. kon worden gepromoveerd naar het schaakwalhalla: de KNSB-competitie.

In het najaar van 1965 schreef Misset in de H.S.'er:

"Het is geen geheim dat ik een tegenstander ben van het voeren van onderhandelingen met de ASB. Temeer daar wij nu na de overgang van Het Vrije Veld ook quantitatief de ASB hebben overvleugeld. En als men bovendien weet dat 5 à 6 ASB-verenigingen, na een mogelijk mislukken van de fusiebesprekingen, Het Vrije Veld zullen volgen, dan is vanuit ons standpunt gezien het nut van onderhandelen op zijn minst discutabel."

In september 1966 deed de ASB dan toch weer, waarschijnlijk een beetje moegestreden, een toenaderingspoging richting KNSB: men wilde weer lid worden, dan maar zonder fusie met de H.S. Tijdens de bondsraad van oktober 1966 werd dit door de leden tegengehouden, met als argument dat de bestaande scheiding aldus zou worden gelegaliseerd. Eerst moest er maar eens worden gefuseerd. Bovendien stond het KNSB-reglement slechts één bond in een bepaald rayon toe.

De KNSB besloot maar weer eens een commissie van goede diensten in het leven te roepen, ditmaal bestaande uit de heren Verheij (Wethouder Sportzaken te Amsterdam), Grapperhaus en Van Scheltinga. En zowaar, er rustte zegen op het werk van deze commissie. Op 15 juni 1968 werd in het stadhuis van Amsterdam een vergadering belegd, waarbij alle actoren aanwezig waren. Besloten werd tot de instelling van een voorbereidingscommissie, bestaande uit zes man (drie van de ASB en drie van de H.S.), die werd belast met het opstellen van de statuten van de nieuw te vormen bond, de bepaling van de te volgen procedure bij de verkiezing van bestuursleden, en het treffen van de nodige overgangsregelingen betreffende bezittingen en schulden van beide bonden. Dit plan zou aan de beide gedelegeerdenvergaderingen worden voorgelegd. Na instemming van beide partijen zou de voorbereidingscommissie aan de slag gaan en zou zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk in maart 1969, een gecombineerde vergadering worden gehouden, waarna in oktober 1969 de nieuwe competitie zou starten.

Op 10 maart 1969 werden in Krasnapolsky, gelijktijdig en in verschillende zalen, gedelegeerdenvergaderingen georganiseerd van zowel de ASB als de H.S., waarbij het spreekrecht werd beperkt tot één gedelegeerde per vereniging, dit om chaos in de kiem te smoren. De verdeling van de inboedel, zoals voorgesteld door de commissie van goede diensten, was als volgt. De H.S. bracht in kas-, bank- en giroaldi, vermeerderd met vorderingen en verminderd met schulden. Voorts het in bezit van de H.S. zijnde materiaal. De ASB bracht naast zijn materiaal eenzelfde bedrag in als de H.S., plus een bedrag van f 1.000. Dat bedrag was enerzijds te beschouwen als gedeeltelijke compensatie van de hogere waarde van het materiaal van de H.S., en anderzijds als een compromis in de onderhandelingen met de H.S., die aanvankelijk een veel hogere financiële inbreng van de ASB voor ogen had.

Beide gedelegeerdenvergaderingen gingen akkoord. Op 25 maart 1969 was er, eveneens in Krasnapolsky, een gecombineerde vergadering en werd de SGA opgericht, die tijdens de bondsvergadering van 26 april 1969 bij acclamatie werd geaccepteerd als lid van de KNSB. Bij de oprichting van de SGA werd Janssens gekozen als voorzitter en de heer Verheij werd benoemd tot erelid.

Het bestuur kwam er als volgt uit te zien:

- G.N.J. Janssens (voorzitter)
- H.J. Sanou (secretaris)
- F.J. Wijnands (penningmeester)
- B.W. Simonis (tweede secretaris)
- H. van Mastrigt (competitie leider)
- K.W. Pieters (wedstrijd leider)
- A.A. de Vos (algemeen adjunct)

Janssens schreef in De Band:

"Het moge dan zo zijn dat zakelijke verschillen een jarenlange scheiding op officieel niveau tot gevolg hadden, nu de hekken zullen wegvallen reiken we elkaar over en weer de hand, bouwend aan een nieuwe toekomst! Het is nu onze taak, onze volledige steun en warmte te schenken aan de komende nieuwe bond. Ten faveure van de Amsterdamse schaakgemeenschap, ten faveure ook van het nationale schaakleven!"

En zo was er een einde gekomen aan een roerige periode in het Amsterdamse schaakleven.

Bronnen:

- De Band, orgaan van de Amsterdamse Schaakbond;
- De H.S.'er, orgaan van de Hoofdstedelijke Schaakbond;
- Het Tijdschrift, orgaan van de KNSB;
- 'Rebelse jaren, 1945-1969', geschreven door Robert-Karl Eksteen, hoofdstuk uit het boek 'Amsterdam Schaakstad' (1994), blz. 96-105;
- Caissa Nieuws, orgaan van de schaakvereniging Caissa, jaargangen 1955-1969;
- Diverse websites.

Adviezen:

- Jan Roosendaal;
- Co Buysman;
- Theo Slisser;
- Chris Alberti;
- Frans Maas;
- Eric Mol;
- Rob Bödicker.

Speciale dank gaat uit naar het Max Euwe Centrum.

Twitterbericht

– door René Pijlman –

12-08-16 01:53

Op schaakclub 020-west vanavond drie keer getoost op #Yuri! We voelen ons als sporters solidair. Je suis Yuri!

René
[@renepijl](https://twitter.com/renepijl)

Verstuurd vanaf mijn iPad